

የሮሜ መልዕክት

የጥናት መመሪያና ማብራሪያ

ወደ ሮሜ ሰዎች

በ የሕይወት እንጀራ አገልግሎት ተጽፎ የተዘጋጀ

አማርኛ

Bible

የጸጋው ብርሃን በልባችሁ ይብራ፤ የጉዞው መጀመሪያ

ውድና የተወደዳችሁ የእግዚአብሔር ቤተሰቦች፤ ይህንን መጽሐፍ በእጃችሁ ይዛችሁ ገጹን ስትከፍቱ፤ ወደ አንድ ታላቅና ጥልቅ መንፈሳዊ ጉዞ መግቢያ በር ላይ ቆማችኋል። ይህ ጥናት ዝም ብሎ የእውቀት ክምችት ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር ልብ ጋር የምንገናኝበት፤ የጸጋውን ጥልቀት የምንረዳበትና በአዲሱ ማንነታችን የምንመለስበት የሕይወት ጎዳና ነው። የሮሜ መልእክት የክርስትና እምነት መሠረትና የወንጌል ማዕከል እንደመሆኑ መጠን፤ በዚህ ጥናት ውስጥ ስናልፍ የእግዚአብሔር መንፈስ ዓይኖቻችሁን እንዲያበራላችሁ ጸሎታችን ነው።

ይህንን የጥናት ጉዞ ልክ እንደ አንድ ጥማት በረታበት መንገደኛና ከፊቱ እንዳለ የጠራ የውኃ ምንጭ አድርጋችሁ ተመልከቱት። በየምዕራፉ ውስጥ ስናልፍ፤ በአዳም ውስጥ ከነበረን የሞት ማንነት ተላቀን በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ ወዳገኘነው የሕይወት ድል እንሸጋገራለን። ሕግ ሊያደርገው ያልቻለውን እግዚአብሔር በጸጋው እንዴት እንደፈጸመው፤ ኃጢአተኛው ሰው በእምነት እንዴት እንደሚጸድቅና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንዴት በድል እንደሚኖር በዝርዝር እንመለከታለን። እያንዳንዱ ገጽ አዲስ መገለጥን፤ እያንዳንዱ ትምህርት ደግሞ አዲስ ብርታትን ይዞላችሁ ይመጣል።

ይህ መጽሐፍ በቤታችሁ፤ በጸሎት ክፍላችሁ ወይም በቡድን ሆናችሁ ስታጠኑ የጌታ ሰላም ከእናንተ ጋር ይሁን። ቃሉን ስታነቡ "ጌታ ሆይ ምን ትለኛለህ?" ብላችሁ ልባችሁን ከፈቱ። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ሕያውና የሚሠራ ነውና። ጽድቅን ተርበው ለሚመጡ ሁሉ ይህ ጥናት እውነተኛ የሕይወት እንጀራ ይሆንላቸዋል። በክርስቶስ ፍቅር ከሚለየን ከማንኛውም ነገር በላይ አሸናፊዎች መሆናችንን እያረጋገጥን፤ ወደ ቀጣዩ ገጽ ስትሸጋገሩ የእግዚአብሔር ጸጋ በሙላት ይከተላችሁ። መንገዱ ብሩህ፤ ውጤቱም የዘላለም ሕይወት ነው!

በነጻ የተሰጠ! ለሽያጭ የማይውል!!!

የሮማ መልዕክት

የጥናት መመሪያና ማብራሪያ

አማርኛ

Ethiopia

Copyright © 2026, የቅጂ መብት ባለቤት፡- © 2026 የሕይወት እንጀራ አገልግሎት (Yehiwot Enjera Ministry) የአጠቃቀም ፈቃድ፡- ይህ የጥናት መጽሐፍ የእግዚአብሔር ቃል ለሁሉም በነጻ እንዲደርስ ታስቦ የተዘጋጀ ነው። በመሆኑም የሚከተሉትን መመሪያዎች በመከተል በነጻነት መጠቀም ይቻላል፡- የምንጭ ምስክርነት፡- ይህንን ጽሑፍ በማንኛውም መድረክ ሲጠቀሙ ወይም ሲያሰራጩ የይዘቱን ምንጭ (የሕይወት እንጀራ አገልግሎት) መጥቀስ ይኖርብዎታል። ለሽያጭ ያልቀረበ፡- ይህንን የጥናት መጽሐፍ ለማንኛውም ዓይነት የንግድ ሥራ ወይም ገቢ ለማግኘት መጠቀም በጥብቅ የተከለከለ ነው። ይዘቱን አለመለወጥ፡- የመጽሐፉን ይዘት ሳይለውጡ፣ ሳይጨምሩ ወይም ሳይቀንሱ እንዳለ ለሌሎች ማጋራት፣ ፕሪንት ማድረግና አባዝቶ ማሰራጨት ይቻላል። "...በነጻ የተቀበላችሁትንም በነጻ ስጡ።" (ማቴ 10፡8) በሚለው መለኮታዊ መመሪያ መሠረት፣ ይህ የጥናት መመሪያ ለወንጌል አገልግሎትና ለቅዱሳን መታነጽ በነጻ እንዲውል ተፈቅዷል።

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

You may not use this work for commercial purposes. You may adapt and add to this work. You must keep the copyright and credits for authors, illustrators, etc.

ወደ ሮሜ ሰዎች መልእክት ጥልቅ ጥናት፣ ታሪካዊ፣ ዳራዊ እና ሥነ-መለኮታዊ ትንተና

ወደ ሮሜ ሰዎች የተላከው መልእክት በሐዲስ ኪዳን ውስጥ ከሚገኙት የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቶች ሁሉ ረጅሙ፣ እጅግ ሥልታዊ የሆነውና በክርስትና ሥነ-መለኮት ላይ ከፍተኛ ተፅዕኖ ያሳደረ መጽሐፍ ነው ። ይህ መልእክት የክርስትናን እምነት መሠረታዊ መርሆች፣ በተለይም የሰው ልጅ በኃጢአት ምክንያት ያለበትን የሞት ፍርድ፣ በእግዚአብሔር ጸጋ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የሚገኘውን ድኅነት፣ እና የአማኙን ተግባራዊ የቅድስና ሕይወት በዝርዝር ያብራራል ። ይህ ዘገባ የመጽሐፉን ታሪካዊ ዳራ፣ ሥነ-መለኮታዊ ይዘትና ተግባራዊ አንድምታዎችን በምዕራፍና በቁጥር በተከፋፈሉ ጭብጦች አማካኝነት በጥልቀት ይተነትናል።

ታሪካዊ ዳራ እና የመልእክቱ ዓላማ

የሮሜ መልእክት የተጻፈው በሐዋርያው ጳውሎስ መሆኑ በምሁራን ዘንድ ሙሉ ስምምነት ያለበት ጉዳይ ነው ። መልእክቱ የተጻፈበት ዘመን በግምት ከ55-58 ዓ.ም ባለው ጊዜ ውስጥ ሲሆን፣ ጳውሎስ በሦስተኛው ሚስዮናዊ ጉዞው ወቅት በቆሮንቶስ በጋይዮስ ቤት በእንግድነት በነበረበት ወቅት እንደሆነ ይታመናል ። ደብዳቤውን የጻፈለት (የቃላት አቀባይ) ጤርጥሶ የተባለ ሰው ሲሆን፣ መልእክቱን ወደ ሮሜ ያደረሰችው ደግሞ በክንክራኦስ ቤተክርስቲያን ዲያቆን የነበረችው ፌቤን ነች ። ጳውሎስ ይህን መልእክት ሲጽፍ በምሥራቅ የነበረውን የወንጌል አገልግሎት አጠናቆ ወደ ኢየሩሳሌም ድሆች የሚላከውን መዋጮ ለመውሰድ እየተዘጋጀ ነበር፤ ከዚያም ወደ ሮሜ አልፎ ወደ ስፔን ለመጓዝ እቅድ ነበረው ።

በሮሜ የነበረችው ቤተክርስቲያን የተመሠረተችው በራሱ በጳውሎስ ሳይሆን በበዓለ ሃምሳ ዕለት ወደ ኢየሩሳሌም መጥተው ከነበሩ ሮማውያን አይሁድና ወደ አይሁድ እምነት ከገቡ ሰዎች ሳይሆን አይቀርም ። በ49 ዓ.ም አፄ ክላውዴዎስ አይሁድን ከሮሜ እንዲወጡ ባዘዘው ትዕዛዝ ምክንያት ቤተክርስቲያኒቱ በአሕዛብ ክርስቲያኖች ቁጥጥር ስር እንድትሆን አድርጎ ነበር፤ ከላውዴዎስ በ54 ዓ.ም ሲሞትና አይሁድ ሲመለሱ በሁለቱ ወገኖች መካከል የተወሰነ አለመግባባት ተፈጥሮ ነበር ። ጳውሎስ ይህን መልእክት የጻፈበት ዋና ዓላማዎች የስፔን ጉዞውን ለማመቻቸት ድጋፍ ማግኘት፣ በቤተክርስቲያን ውስጥ በአይሁድና በአሕዛብ መካከል ያለውን ውጥረት ማስወገድ እና የወንጌልን እውነተኛ ትርጉም በዝርዝር ማብራራት ነበሩ ።

የታሪካዊ መረጃዎች ማጠቃለያ

ይህ ታላቅና ድንቅ የሆነው የሮሜ መልእክት የተጻፈው በ55 እና በ58 ዓ.ም ባለው የዘመን ክልል ውስጥ ነው። ሐዋርያው ይህን መልእክት የጻፈው በቆሮንቶስ ከተማ በጋይዮስ ቤት በእንግድነት ተቀምጦ ሳለ ሲሆን ቃላቱን በመቀበል በብዕሩ ያስፈረመው ደግሞ ጤርጥዮስ የተባለ ሰው ነበር። መልእክቱ በሮሜ ለሚገኙ ቅዱሳን ይኸውም ለአይሁድና ለአሕዛብ አማኞች እንዲደርስ የታቀደ ሲሆን ይህን የከበረ ደብዳቤ ይዛ የተጓዘችው ደግሞ የክንክራኦስ ቤተክርስቲያን ዲያቆን የነበረችው ታማኗ ፌቤን ነበረች። የመልእክቱ ዋነኛ ጭብጥና ማዕከልም የእግዚአብሔር ጽድቅና የወንጌል ኃይል ለሚያምኑ ሁሉ ለማዳን እንደሚሠራ በስፋት የሚያትት ነው!

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል አንድ

 ሮሜ 1፡1-7 — የጳውሎስ ሰላምታና የወንጌሉ ምንነት

የሮሜ መልእክት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካሉ መጻሕፍት ሁሉ እጅግ ጥልቅና ስልታዊ የሆነ ሥነ-መለኮታዊ ትንተና የያዘ ድንቅ መጽሐፍ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን ደብዳቤ የጻፈው በሮም ለነበሩ ምእመናን ሲሆን፣ ገና በመግቢያው ላይ ስለ ራሱ ማንነትና ስለሚሰብከው ወንጌል ምንነት ግልጽ የሆነ መሠረት ያስቀምጣል። ራሱን የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ብሎ በመጥራት ይጀምራል። ይህ አገላለጽ በወቅቱ የነበረውን ማኅበራዊ ዝቅታ ሳይሆን፣ ለጌታው ያለውን ፍጹም ታማኝነትና ራስን አሳልፎ መስጠት የሚያሳይ የክብር ስም ነው። ጳውሎስ ራሱን የተለየ ሐዋርያ አድርጎ ያቀርባል፤ ይህም መለኮታዊ ጥሪ እንጂ በሰው ፍላጎት የሆነ ሹመት እንዳልሆነ ያስገነዝበናል።

ጳውሎስ የሚሰብከው ወንጌል ኦዲስ ፈጠራ ሳይሆን እግዚአብሔር አስቀድሞ በነቢያቱ አፍ በቅዱሳን መጻሕፍት የተናገረው መሆኑን ያብራራል። ይህም ወንጌል የታሪካዊ ቀጣይነት ውጤት መሆኑንና የእግዚአብሔርን የታማኝነት ባሕርይ የሚያሳይ መሆኑን ይነግረናል። የወንጌሉ ማዕከል ደግሞ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ጳውሎስ የክርስቶስን ሁለት ባሕርያት በግልጽ ያስቀምጣል። በሥጋ ከዳዊት ዘር በመወለዱ ፍጹም ሰው መሆኑን ሲያረጋግጥ፣ በቅድስና መንፈስ ደግሞ ከሙታን በመነሣቱ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑ በኃይል ተገልጧል። ይህ የትንሣኤ እውነት የክርስትና እምነት የድል አክሊል ነው።

በዚህ ታላቅ ወንጌል አማካኝነት ጳውሎስ ጸጋንና ሐዋርያነትን እንደተቀበለ ይናገራል። የእገልግሎቱም ዋና ዓላማ በአሕዛብ ሁሉ መካከል ስለ ስሙ የሚሆን የእምነት መታዘዝ እንዲገኝ ነው። እምነትና መታዘዝ የማይነጣጠሉ የአንድ ሳንቲም ሁለት ገጽታዎች ናቸው። እውነተኛ እምነት ሁልጊዜም ለክርስቶስ ጌትነት ወደ መገዛትና ወደ ቅዱስ ሕይወት ይመራል። በሮም ያሉት አማኞችም ልክ እንደ እኛ በዚህ ጥሪ ውስጥ የተካተቱና በእግዚአብሔር የተወደዱ ቅዱሳን ናቸው።

በመጨረሻም ጳውሎስ ሰላምታውን ሲያጠናቅቅ ከእግዚአብሔር አባታችንና ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለቅዱሳኑ እንዲሆን ይመኛል። ጸጋ የእግዚአብሔርን የማዳን ስጦታ ሲያመለክት፣ ሰላም ደግሞ ከዚህ ስጦታ የሚገኘውን የውስጥ ዕረፍትና ዕርቅ ይገልጻል። ይህ ሰላም የሚገኘው በወንጌሉ እውነት ላይ ለቆመና ክርስቶስን ለተቀበለ ልብ ብቻ ነው። የሮሜ መልእክት ጥናት በዚህ መሠረት ላይ በመቆም ወደ ጥልቁ የእግዚአብሔር ጽድቅ እውነት ይመራናል።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ ራሱን "የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ" ብሎ መጥራቱ ስለ አገልግሎት ማንነትና ስለ ራሱን ዝቅ ማድረግ ምን ያስተምረናል?

👉 ወንጌል በብሉይ ኪዳን አስቀድሞ በነቢያት የተተነበየ መሆኑ ለወንጌል ተዓማኒነትና መለኮታዊ ምንጭነት ያለው ፋይዳ ምንድን ነው?

👉 በቁጥር 3-4 መሠረት ክርስቶስ በሥጋ ከዳዊት ዘር መሆኑና በመንፈስ ከሙታን መነሣቱ ስለ ማንነቱ የሚሰጠው ማረጋገጫ ምንድን ነው?

👉 ጳውሎስ "በአሕዛብ ሁሉ መካከል ለእምነት መታዘዝ እንዲሆን" ጸጋንና ሐዋርያነትን መቀበሉ የአገልግሎቱን ዓለም አቀፋዊ ተልዕኮ እንዴት ይገልጻል?

👉 በሮሜ ካሉ አማኞች ጋር "መንፈሳዊ ስጦታን ለመካፈል" መፈለጉ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለውን የጋራ መበረታታት አስፈላጊነት እንዴት ያሳያል?

👉 ጳውሎስ ለሮሜ ሰዎች "ዕዳ አለብኝ" ሲል ምን ማለቱ ነው? እኛስ ለወንጌል ያለብን ዕዳ ምንድን ነው?

👉 "በወንጌል አላፍርም" የሚለው የጳውሎስ አቋም በዘመናዊውና ወንጌልን በሚንቀው ዓለም ውስጥ ለሚኖር ክርስቲያን ምን ዓይነት ተግዳሮት ያቀርባል?

👉 ወንጌል ለሚያምን ሁሉ "የእግዚአብሔር ኃይል" ነው ሲባል ይህ ኃይል ከሰው ምግባር ወይም ከሕግ ሥራ የሚለየው እንዴት ነው?

👉 "ጸድቅ በእምነት ይኖራል" የሚለው ሐሳብ በዕለት ተክለት የክርስትና ሕይወታችን እንዴት ተግባራዊ ይሆናል?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሁለት

 ሮሜ 1፡8-17 — የጳውሎስ ናፍቆትና የወንጌል ኃይል

የሮሜ መልእክት የመጀመሪያው ምዕራፍ ሁለተኛ ክፍል የሐዋርያው ጳውሎስን እውነተኛ የውስጥ ማንነት እና ለወንጌል ያለውን ቅንዓት በግልጽ ያሳየናል። ጳውሎስ መልእክቱን የሚቀጥለው በምስጋና ነው። በሮም ያሉት አማኞች እምነታቸው በዓለም ሁሉ መስማቱ ለጳውሎስ ትልቅ የደስታ ምንጭ ነበር። እውነተኛ ክርስትና በድብቅ የሚኖር ሳይሆን በሕይወት ምስክርነት ለሌሎች የሚተርፍ ብርሃን መሆኑን እዚህ ጋር እንረዳለን። ጳውሎስ ገና በአካል ባያያቸውም በጸሎቱ ዘወትር ያስባቸው ነበር፤ ይህም ለአንድ ወንጌላዊ ሊኖረው የሚገባውን እውነተኛ የአባትነት ልብ ያሳየናል።

ሐዋርያው ወደ ሮም ለመሄድ የነበረው ጉጉት ለጉብኝት ወይም ለዝና አልነበረም። ይልቁንም መንፈሳዊ ስጦታን ሊያካፍላቸውና እርሱም በእነርሱ እምነት እንዲበረታታ ነበር። እዚህ ጋር አንድ ትልቅ ትምህርት እናገኛለን፤ እርሱም "እርስ በርስ መበረታታት" የሚለው እውነት ነው። ታላቁ ሐዋርያ ጳውሎስ እንኳን ከምእመናኑ እምነት የሚያገኘው መጽናኛና ጥንካሬ እንደሚያስፈልገው አልሸሸገም። ቤተ ክርስቲያን አንዱ ሌላውን የሚያንጽባትና የሚደግፍባት መለኮታዊ ተቋም መሆኗን ከዚህ እንረዳለን።

ጳውሎስ ራሱን ለሰዎች ሁሉ እንደ ባለ ዕዳ አድርጎ ይቆጥራል። ይህም ዕዳ የገንዘብ ሳይሆን የወንጌል ዕዳ ነው። ይህንን በምሳሌ ስናየው፣ አንድ ሰው ዓለምን ከሚገድል በሽታ የሚፈውስ መድኃኒት በእጁ ቢኖርና መድኃኒቱን ለታመሙት ሰዎች ባይሰጥ፣ እርሱ በሰዎቹ ደም እንደ ባለ ዕዳ ይቆጠራል። ጳውሎስም እግዚአብሔር የሰጠውን የሕይወት መድኃኒት ለዓለም ሁሉ የማድረስ ግዴታ እንዳለበት ተሰምቶታል። ለዚህም ነው ወደ ሮም መጥቶ ወንጌልን ለመስበክ እጅግ የተቻለው።

በመጨረሻም የመልእክቱ ዋና ማዕከል በሆኑት በቁጥር 16 እና 17 ላይ እናርፋለን። ጳውሎስ "በወንጌል አላፍርም" ይላል። በዚያ ዘመን ሮም የዓለም የሥልጣንና የኃይል ማዕከል ነበረች። ወንጌል ደግሞ በተሰቀለና በሞተ ሰው ላይ የተመሠረተ ስለነበር ለብዙዎች የሞኝነት ትምህርት ይመስል ነበር። ነገር ግን ጳውሎስ ወንጌል ለሚያምኑ ሁሉ የእግዚአብሔር ኃይል መሆኑን በድፍረት ተናገረ። ይህ ኃይል ሰውን ከኃጢአት ባርነት የሚያወጣ፣ ሕይወትን የሚቀይርና ከዘላለም ሞት የሚያድን ብቸኛ መለኮታዊ ኃይል ነው።

በወንጌል ውስጥ የእግዚአብሔር ጽድቅ ከእምነት ወደ እምነት ይገለጣል። ይህም ማለት አንድ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ሆኖ የሚቆጠረው በገዛ ጥራቱ ወይም በሕግ ሥራ ሳይሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን ብቻ ነው። "ጻድቅ በእምነት ይኖራል" የሚለው ቃል የክርስትና ሕይወት መሠረት ነው። ከመጀመሪያው የእምነት እርምጃ ጀምሮ እስከ መጨረሻው የቅድስና ጉዟችን ድረስ የምንመራው በእግዚአብሔር ላይ ባለን እምነት ብቻ ነው። ይህ እውነት ዛሬም ለእኛ ብርታትና ተስፋ ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ በቁጥር 8 ላይ የሮሜ ሰዎች "እምነታችሁ በዓለም ሁሉ ስለ ተሰማች" በማለት ያመሰግናቸዋል። የእናንተ የግል እምነት ወይም የቤተክርስቲያናችሁ ስም በሌሎች ዘንድ በምን ዓይነት በጎ ተጽዕኖ ይታወቃል?

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ በቁጥር 9 ላይ ለቅዱሳን "ሳላቋርጥ" እንደሚጸልይ ይናገራል። በግል የጸሎት ሕይወታችሁ ውስጥ ለሌሎች አማኞች መንፈሳዊ ዕድገትና ለወንጌል ስርጭት የምትሰጡት ቦታ ምን ይመስላል?

👉 በቁጥር 11 ላይ ጳውሎስ መንፈሳዊ ስጦታን ሊያካፍላቸውና ሊያጸናቸው እንደሚናፍቅ ገልጿል። እግዚአብሔር የሰጣችሁን ልዩ ጸጋና መንፈሳዊ ስጦታ ሌሎችን ለማነጽና ለማበረታታት በተግባር እንዴት እየተጠቀማችሁበት ነው?

👉 "እርስ በርሳችን በእምነታችን እንድንጽናና" (ቁጥር 12) የሚለው ሐሳብ በክርስቲያናዊ ሕብረት ውስጥ ያለውን አስፈላጊነት እንዴት ትገልጹታላችሁ? በፈተናና በድካም ጊዜ እርስ በርስ ለመደጋገፍ ምን እናድርግ?

👉 ጳውሎስ ወደ ሮሜ ለመሄድ ደጋግሞ አቅዶ እንደነበር ነገር ግን እንደተከለከለ ይናገራል (ቁጥር 13)። የእኛ መንፈሳዊ ዕቅዶች በፈለግነው ጊዜ ሳይሳኩ ሲቀሩ በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ ያለን መታመን እንዴት መግለጥ እንችላለን?

👉 በቁጥር 14 ላይ ጳውሎስ "ለግሪክ ሰዎችና ለሌሎችም... ዕዳ አለበት" ይላል። ወንጌልን ላልሰሙ ሰዎች እንደ ባለዕዳ ራሳችንን መቁጠራችን በወንጌል ምስክርነታችንና በምናደርገው ጥረት ላይ ምን ለውጥ ያመጣል?

👉 በወንጌል አለማፈር (ቁጥር 16) ሲባል ምን ማለት ነው? በሥራ ቦታ፣ በትምህርት ቤት ወይም በማኅበራዊ ሕይወታችን ስለ ክርስቶስ ለመመስከር የሚያሳፍሩን ነገሮች ምንድናቸው? እነዚህን የሀፍረት ስሜቶች እንዴት ማሸነፍ እንችላለን?

👉 "ወንጌል ለሚያምኑ ሁሉ የእግዚአብሔር ኃይል ነው" ተብሏል። በግል ሕይወታችሁ የወንጌልን ኃይል (የመለወጥና የማዳን ሥራውን) በተግባር ያያችሁበትን አንድ ምስክርነት ብታካፍሉን?

👉 ጽድቅ በራሳችን መልካም ሥራ ሳይሆን በእምነት ብቻ መሆኑን ማወቃችን (ቁጥር 17) ከሃይማኖታዊ ጭንቀት፣ ከሸክም እና ከጥፋተኝነት ስሜት እንዴት ነፃ ያወጣናል?

👉 "ጽድቅ በእምነት ይኖራል" የሚለውን መለኮታዊ መመሪያ በዕለት ተዕለት ውሳኔዎቻችሁ፣ በገንዘብ አጠቃቀማችሁና በሚገጥሟችሁ ተግዳሮቶች ውስጥ እንዴት ተግባራዊ ሊታደርጉት ትችላላችሁ?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሦስት

 ሮሜ 1፡18-32 — የእግዚአብሔር ቁጣና የሰው ልጅ ክህደት

የእግዚአብሔር ጽድቅ አስፈላጊነት፤ የሰው ልጅ ውድቀትና ፍርድ

ሐዋርያው ጳውሎስ ወንጌል የእግዚአብሔር ኃይል መሆኑንና በወንጌልም ውስጥ የእግዚአብሔር ጽድቅ እንደሚገለጥ ካበሰረ በኋላ፤ ወደ ቀጣዩ ጥልቅ ትምህርት ይሸጋገራል። ይህ ክፍል ለምን ወንጌል እንደሚያስፈልገን በዝርዝር ያሳየናል። ወንጌል የምሥራች ከመሆኑ በፊት፤ የሰው ልጅ ያለበትን እጅግ አሳሳቢና አስፈሪ ሁኔታ መረዳት ቀዳሚ ተግባር ነው። ጳውሎስ የእግዚአብሔር ቁጣ በሰው ልጆች ዓመፅና ኃጢአት ላይ ከሰማይ እንደሚገለጥ በመናገር ትንተናውን ይጀምራል። ይህ ቁጣ እንደ ሰው ቁጣ ያለ ስሜታዊ ፍንዳታ ሳይሆን፤ በቅዱሱ አምላክና በኃጢአት መካከል ያለውን ፍጹም አለመስማማት የሚያሳይ መለኮታዊ ፍርድ ነው።

የተግለጠው እውነትና የሰው ልጅ ምላሽ

እግዚአብሔር ራሱን ለሰው ልጆች አልሰወረም። ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ የማይታየው የእግዚአብሔር ባሕርይ፤ ማለትም የዘላለም ኃይሉና አምላክነቱ፤ በተፈጠሩት ነገሮች ውስጥ በግልጽ ይታያል። አንድ ሰው ሰፊውን ሰማይ፤ ውስብስብ የሆነውን የሰው ልጅ አካል ወይም የተፈጥሮን ሥርዓት ሲመለከት፤ ከጀርባው ታላቅ ፈጣሪ መኖሩን ለመረዳት የግድ መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ አይጠበቅበትም። ይሁን እንጂ የሰው ልጅ ችግር እውነትን ማጣት ሳይሆን፤ እያወቀ እውነትን በዓመፅ መከልከሉ ነው። ጳውሎስ እንደሚለው፤ ሰዎች እግዚአብሔርን እያወቁ እንደ እግዚአብሔርነቱ አላከበሩትም ወይም አላመሰገኑትም። በዚህም ምክንያት አሳባቸው ከንቱ ሆነ፤ የማያስተውለውም ልባቸው ጨለመ።

ታላቁ ልውውጥና ጣዖት አምልኮ

ሰው እግዚአብሔርን ማምለክ ሲተው፤ አምልኮን ሙሉ በሙሉ አያቆምም፤ ይልቁንም አምልኮውን ወደ ሌላ ነገር ያዞራል። ጳውሎስ ይህንን "ታላቁ ልውውጥ" ብሎታል። የማይጠፋውን የእግዚአብሔር ክብር በሚጠፋ ሰውና በእንስሳት መልክ መሰሉ፤ እውነትንም በሐሰት ለወጡ። ፈጣሪን ከመባረክ ይልቅ ፍጡርን አመለኩ። ይህ ውድቀት መጀመሪያ በአእምሮና በመንፈስ ይጀምርና ቀስ በቀስ ወደ ሥጋዊና ማኅበራዊ ሕይወት ይወርዳል።

ሰው ራሱን ጥበበኛ ነኝ ሲል ደንቆሮ የመሆኑ ትልቁ ማረጋገጫ፤ የሕይወት ምንጭ የሆነውን ጌታ ትቶ በገዛ እጁ በሠራው ወይም በፈጠረው ነገር መታመኑ ነው።

አሳልፎ መሰጠት፤ የኃጢአት አስከፊ ፍርድ

በዚህ ክፍል ውስጥ እጅግ አስደንጋጭ የሆነው ሐረግ "እግዚአብሔር አሳልፎ ሰጣቸው" የሚለው ነው። ይህ ቃል ሦስት ጊዜ ተደጋግሞ ተጽፏል። እግዚአብሔር ሰዎችን በኃጢአታቸው እንዲቀጥሉ መፍቀዱ ራሱ ትልቅ ፍርድ ነው። መጀመሪያ ለልባቸው ፍላጎትና ለርኩስነት አሳልፎ ሰጣቸው፤ ቀጥሎም ለሚያስነውር ምኞትና ለተገላበጠሽ ግንኙነት አሳልፎ ሰጣቸው። በመጨረሻም የማይገባውን ያደርጉ ዘንድ ለማይረባ አእምሮ አሳልፎ ሰጣቸው። ይህ ማለት እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ከኃጢአት የሚከለክለውን የእርሱን ጸጋ ሲያነሳ፤ ሰው ወደ ራሱ የጥፋት ጥልቁ ውስጥ ይገባል ማለት ነው። ኃጢአት ራሱ ለኃጢአት ቅጣት ሆኖ ይገለጣል።

የሥነ-ምግባር መበሰበሰና የማኅበረሰብ ውድቀት

የሰው ልጅ ከፈጣሪው ጋር ያለው ግንኙነት ሲቋረጥ፤ እርስ በእርሱ ያለው ግንኙነትም ይበላሻል። ጳውሎስ እግዚአብሔርን ያልፈለገ አእምሮ የሚያመርታቸውን የኃጢአት ዝርዝሮች ይደረድራል። ዓመፅ፣ ግፍ፣ ስግብግብነት፣ ክፋት፣ ቅናት፣ ግድያ፣ ክርክር፣ ተንኮል፣ ክፉ ጠባይ፣ ሐሜት፣ ትዕቢትና ለእናትና ለአባት አለመታዘዝ ማኅበረሰቡን ይወርሩታል። ከዚህም የከፋው፣ ሰዎች እነዚህን ነገሮች የሚያደርጉ ሞት እንደሚገባቸው እያወቁ፤ ድርጊቱን መፈጸም ብቻ ሳይሆን በሚያደርጉትም ደስ መሰኘታቸው ነው። ይህም የሰው ልጅ የሞራል ውድቀት የመጨረሻው ደረጃ ላይ መድረሱን ያሳያል። ይህ ሁሉ የሚያሳየው ዓለም ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ጥፋተኛ መሆኑንና የወንጌል አስፈላጊነት ምን ያህል ጥልቅ እንደሆነ ነው።

💡 ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 እግዚአብሔርን በፍጥረት ውስጥ ማወቅ መቻሉ ሰዎችን "ምክንያት የሌላቸው" (without excuse) የሚያደርጋቸው ለምንድን ነው?

👉 "እውነትን በዓመፅ መከልከል" ማለት ምን ማለት ነው? በዘመናችን ሰዎች እውነትን የሚከለክሉባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው?

👉 በቁጥር 21 ላይ የተጠቀሰው "አለማመስገን" (unthankfulness) ወደ ምን ዓይነት መንፈሳዊና አእምሯዊ ውድቀት ይመራል?

👉 የሰው ልጅ የማይጠፋውን የእግዚአብሔርን ክብር በሚጠፉ ምስሎች መለወጡ በዛሬው ዘመን በምን ዓይነት "ጣጣታት" (ቁሳቁስ፣ ዝና፣ ሥልጣን) ይገለጣል?

👉 እግዚአብሔር ሰዎችን ለልባቸው ምኞት "አሳልፎ ሰጣቸው" ሲባል ይህ እንደ ፍርድ የሚቆጠረው እንዴት ነው?

👉 በቁጥር 26-27 ላይ የተጠቀሱት የፆታ ብልሽቶች ከእግዚአብሔር አምልኮ መራቅና ከሥነ-ምግባር መቆሸሽ ጋር ያላቸው ግንኙነት ምንድን ነው?

👉 "ለማይረባ አእምሮ መጋለጥ" በሰው ልጅ ማኅበራዊና ሥነ-ልቦናዊ ሕይወት ላይ የሚያመጣው ተፅዕኖ ምንድን ነው?

👉 በቁጥር 29-31 የተዘረዘሩት ኃጢአቶች (ተንኮል፣ ክፉነት፣ ሐሜት፣ ትዕቢት...) በሕብረተሰባችን ውስጥ ያላቸውን ስርጭት እንዴት እንመለከተዋለን?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል አራት

 ሮሜ 2፡1-16 — የእግዚአብሔር ቅን ፍርድና የሰው ተጠያቂነት

በሮሜ መልእክት የመጀመሪያው ምዕራፍ ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔርን ትተው ወደ ጣዖት አምልኮና ወደ አስከፊ ኃጢአት የገቡትን ሰዎች ሁኔታ በዝርዝር አቅርቦ ነበር። አሁን ደግሞ በምዕራፍ ሁለት ላይ ፊቱን ወደ ሌላው የሰው ዘር ወገን ያዞራል። እነዚህ ሰዎች ምናልባትም "እኛ እንደ እነዚያ ኃጢአተኞች አይደለንም" ብለው ራሳቸውን የጽድቅ መለኪያ አድርገው የሚቆጥሩ፤ በሌሎች ላይ የሚፈርዱና የሞራል የበላይነት ይሰማናል የሚሉ ናቸው። ጳውሎስ ግን በእነዚህ ሰዎች ላይ ጠንከር ያለ ትችት ይሰነዝራል። በሌላው ላይ የምትፈርድ ሰው ሆይ፤ የምታደርገው ያንኑ ነውና የምታመካኘው የለህም በማለት፤ የሰው ልጅ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እኩል ተጠያቂ መሆኑን ያበስራል።

የእግዚአብሔር ፍርድ በሰው ልጅ ላይ የሚመጣው በእውነት ላይ ተመሥርቶ ነው። ሰዎች ብዙውን ጊዜ ሌሎችን የሚፈርዱት በውጫዊ ድርጊታቸው ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ግን የልብን ጥልቀትና ድብቅ አሳብ ይመረምራል። ጳውሎስ እግዚአብሔር ሰውን ለንስሐ እንዲጋብዘው የሚያሳየውን ቸርነት፤ ቻይነትና ትዕግሥት ሰዎች በተሳሳተ መንገድ እንዳይረዱት ያስጠነቅቃል። አንዳንዶች የእግዚአብሔር ዝምታና ትዕግሥት ኃጢአታቸውን እንደመቀበል አድርገው ይቆጥሩታል። ነገር ግን ይህ ቸርነቱ ሰውን ወደ ንስሐ ሊመራው የታሰበ እንጂ ኃጢአትን ቸላ ለማለት እንዳልሆነ ግልጽ ያደርጋል። ንስሐ የማይገባና የማይመለስ ልብ ግን ለቁጣ ቀን የሚሆን ቁጣን በራሱ ላይ ያከማቻል።

በዚህ ክፍል ውስጥ የምናገኘው ትልቁ እውነት እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ እንደ ሥራው እንደሚከፍለው ነው። እግዚአብሔር ፊት ለፊት ለሚታይ ማንነት ወይም ለዘር ግንድ አያዳላም። ለክብር፤ ለምስጋናና ለማይጠፋ ሕይወት የሚተጉትን የዘላለም ሕይወትን ይሰጣቸዋል፤ በዓመፅ ለሚኖሩና እውነትን ለማይከተሉ ግን ቁጣና መዓት ይሆንባቸዋል። አይሁዳዊም ይሁን አሕዛብ፤ በእግዚአብሔር ፊት ያለው መለኪያ አንድና አንድ ብቻ ነው። ይህም መለኪያ በሰው ላይ ካለው የሕግ ዕውቀት ይልቅ ለሕጉ ያለው ታዛዥነት ነው። ሕግን መስማት ብቻውን አያጸድቅም፤ ሕግን የሚያደርጉት ግን ይጸድቃሉ።

ጳውሎስ ሕግ (መጽሐፍ ቅዱስ) የሌላቸው አሕዛብ እንኳን በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ተጠያቂ እንደሚሆኑ ሲያስረዳ፣ የሕሊናን ምስክርነት ይጠቅሳል። እግዚአብሔር በሰው ልጅ ልብ ውስጥ የሕግን ሥራ ጽፏል። ይህም ሕሊና ይባላል። ሕሊናቸው ወይም አሳባቸው አንዱ ሌላውን ሲከስ ወይም ሲከላከል፣ በውስጣቸው ትክክልና ስህተትን የሚለይ መለኮታዊ ብርሃን እንዳለ ያሳያል። ስለዚህ ማንም ሰው "ሕጉ ስላልደረሰኝ አላውቅም ነበር" ብሎ ሊያመካኝ አይችልም። ይህ ሁሉ የሚጠቃለለው እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሰዎች ዘንድ የተሰወረውን በሚፈርድበት ቀን ነው። በዚያ ቀን የሃይማኖት ካባም ሆነ የሞራል ንግግር ሰውን ሊያድነው አይችልም፤ የሚያድነው በክርስቶስ በኩል የሚገኝ እውነተኛ ጽድቅ ብቻ ነው።

💡 ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 በሌሎች ላይ እየፈረድን እኛ ግን ያንኑ ስናደርግ ራሳችንን የምንኮንነው እንዴት ነው?

👉 የእግዚአብሔር ፍርድ "በእውነት ላይ የተመሠረተ ነው" ሲባል ምን ማለት ነው?

👉 የእግዚአብሔር ቸርነት ወደ ንስሐ መምራት ሲገባው፤ ሰዎች ይህን ቸርነት እንዴት ለኃጢአት መደፋፈሪያ ሊጠቀሙበት ይችላሉ?

👉 "እንደ ሥራው መከፈል" የሚለው መርህ በእምነት ከመጽደቅ አስተምህሮ ጋር እንዴት ይስማማል?

👉 እግዚአብሔር "ለሰው ፊት አያደላም" የሚለው ሐቅ በሃይማኖታዊ ማንነታችን ላይ ያለንን የተሳሳተ ትምክህት እንዴት ይሰብረዋል?

👉 ሕግ ሳይኖራቸው ኃጢአት ያደረጉ "ያለ ሕግ ይጠፋሉ" ሲባል የእግዚአብሔር ፍትሕ እንዴት ይገለጣል?

👉 በአሕዛብ ልብ ውስጥ "የሕግ ሥራ ተጽፏል" ሲባል ምን ማለት ነው? ይህ ለወንጌል አገልግሎት የሚሰጠው ዕድል ምንድን ነው?

👉 የኅሊና ምስክርነት እና የሐሳብ መካሰስ በሰው ልጅ የፍርድ ሂደት ውስጥ የሚኖረው ሚና ምንድን ነው?

👉 "የሕግ ሰሚዎች ሳይሆኑ የሕግ አድራጊዎች ጻድቃን ናቸው" የሚለው ሐሳብ በሃይማኖታዊ ሥርዓት ብቻ ለሚታመኑ ሰዎች ያለው መልእክት ምንድን ነው?

👉 እግዚአብሔር "የሰዎችን የተሰወረ ምስጢር" እንደሚፈርድ ማወቃችን በግል ሕይወታችን ላይ ምን ዓይነት ጥንቃቄ እንድናደርግ ያነሳሳናል?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል አምስት

 ሮሜ 2፡17-29 — ሃይማኖተኝነት ወይስ እውነተኛ መንፈሳዊነት?

ከሃይማኖታዊ ካባ ባሻገር፤ የልብ መገረዝ እና የእውነተኛ ማንነት ፍለጋ ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ ላይ ትኩረቱን ወደ አይሁዳውያን ያዞራል። እነዚህ ሰዎች በሕግ የሚመኩ፤ እግዚአብሔርን እናውቃለን የሚሉና ለሌሎች መመሪያ ሰጪ ነን ብለው የሚያስቡ ነበሩ። ራሳቸውን የዕውሮች መሪ፤ በጨለማ ላሉት ብርሃን፤ እንዲሁም የሕፃናት አስተማሪ አድርገው ይቆጥሩታል። ሆኖም ጳውሎስ እነዚህ ጋር መሠረታዊ የሆነ ጥያቄ ያነሳል፤ እርሱም "ሌላውን የምታስተምር ራስህን አታስተምርምን?" የሚል ነው። ይህ ጥያቄ ዛሬም ለእኛ ለሃይማኖት ሰዎች ትልቅ ትምህርት ይዟል። ዕውቀት ብቻውን ሰውን ሊያድነው እንደማይችልና ይልቁንም በታወቀው እውነት መኖር ዋነኛው ጉዳይ እንደሆነ ያስገነዝባናል።

አንድን ምሳሌ ብንመለከት፤ አንድ ሰው የሐኪም ነጭ ጋውን ለብሶና የሕክምና መጻሕፍትን በሙሉ አንብቦ ነገር ግን የታመመን ሰው ማከም ባይችል ወይም ራሱ የሚናገረውን የጤና መመሪያ ባይተገብር፤ ያ የለበሰው ልብስ ሐኪም አያደርገውም። ልክ እንደዚሁ አይሁዳውያን የሕግ ባለቤት ነን እያሉ ሕጉን ሲተላለፉ፤ በእነርሱ ምክንያት የእግዚአብሔር ስም በአሕዛብ መካከል እንዲሰድብ ምክንያት ሆኑ። ጳውሎስ የሚነግረን ሃይማኖተኝነት ያለ ሕይወት ባዶ መሆኑን ብቻ ሳይሆን፤ በእግዚአብሔር ስም የሚነግዱ ሰዎች ለሌሎች እንቅፋት እንደሚሆኑ ነው።

የውጫዊ ምልክትና የውስጣዊ እውነት ልዩነት

መገረዝ ለአይሁዳውያን የእግዚአብሔር ሕዝብ መሆናቸው የሚታወቅበት ትልቅ መለያና የቃል ኪዳን ምልክት ነበር። ነገር ግን ጳውሎስ ይህ ውጫዊ ምልክት ዋጋ የሚኖረው ሕግን ለሚጠብቅ ሰው ብቻ እንደሆነ ያስረዳል። አንድ የተገረዘ ሰው ሕግን ቢጥስ፤ መገረዙ እንደ አለመገረዝ ይቆጠራል። በሌላ በኩል ደግሞ ሕግ የሌለው (ያልተገረዘ) ሰው በባሕርይው የሕግን ትእዛዝ ቢፈጽም፤ አለመገረዙ እንደ መገረዝ ይቆጠርለታል። እግዚአብሔር የሚመለከተው በሥጋ ላይ ያለን ምልክት ሳይሆን በልብ ውስጥ ያለን ታማኝነት ነው።

የልብ መገረዝ፤ የእውነተኛ መንፈሳዊነት መለኪያ

በዚህ ክፍል መጨረሻ ላይ ጳውሎስ እውነተኛ ማንነትን የሚገልጥ ድንቅ ትርጓሜ ይሰጠናል። እውነተኛ አይሁዳዊነት በውጭ የሚታይ አይደለም፤ እውነተኛ መገረዝም በሥጋ ላይ የሚደረግ የቀዶ ጥገና ሳይሆን በመንፈስ የሚከናወን የልብ መገረዝ ነው። ይህ ማለት ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት የሚያግዱ የኃጢአትና የትዕቢት ሽፋኖች ከልባችን ላይ ሲወገዱ ማለት ነው። እውነተኛ መንፈሳዊነት በሰው ዘንድ የሚገኝ ምስጋናን ሳይሆን፤ እግዚአብሔር የልብን ምስጢር አይቶ የሚሰጠውን ምስክርነት መፈለግ ነው።

"በሰው ዘንድ ሳይሆን በእግዚአብሔር ዘንድ ምስጋናው የሆነው በመንፈስ የሚደረግ የልብ መገረዝ እውነተኛ መገረዝ ነው።"

ከዚህ የምንረዳው ትልቅ እውነት፤ እግዚአብሔር የሚፈልገው ሃይማኖታዊ ሥርዓቶችን ብቻ የምንፈጽም ሰዎች እንድንሆን ሳይሆን፤ በውስጥ ማንነታችን የተለወጥንና ለእርሱ ቃል የምንገዛ እንድንሆን ነው። የሃይማኖት ስም መያዝ ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀት መመካት ብቻውን አይጠቅምም። ዋናው ቁምነገር "ልባችን ተገርዟል ወይ? ሕይወታችንን ለምናምነው እውነት ይታዘዛል ወይ?" የሚለው ነው። እውነተኛ መንፈሳዊነት የሚጀምረው ከውስጥ ወደ ውጭ በሚፈስ መለኮታዊ ለውጥ እንጂ በውጫዊ ማስመሰል አይደለም።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ አይሁድ በሃይማኖታዊ ማንነታቸውና በሕጉ እንደሚመኩ ይናገራል (ቁጥር 17)። እኛስ ዛሬ በቤተክርስቲያን አባልነታችን ወይም በክርስትና ስማችን ብቻ በመመካት፣ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን እውነተኛ ግንኙነት እንዲዘነጋ የምናደርግባቸው መንገዶች ምንድናቸው?

👉 "ሌላውን የምታስተምር ራስህን አታስተምርምን?" (ቁጥር 21) የሚለው ጥያቄ ለእኛ ምን ትርጉም ይሰጠናል? ለሌሎች የምንመክረውን ያህል እኛ ራሳችን ቃሉን በተግባር ለመኖር የምንቸገርባቸው ዋና ዋና ቦታዎች የትኞቹ ናቸው?

👉 በቁጥር 24 ላይ አማኞች በሚያደርጉት ስህተት ምክንያት የእግዚአብሔር ስም ባልመኑት ዘንድ እንደሚሰድብ ተገልጿል። በንግግራችን፣ በሥራችን ወይም በባሕርያችን የእግዚአብሔርን ስም እንዳናሰድብ ምን ዓይነት ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል?

👉 ራሳችንን "የዕውሮች መሪ" ወይም "የሕፃናት አስተማሪ" አድርገን ስናስብ (ቁጥር 19-20)፣ በውስጣችን ያለውን ድክመት እንዳናይ የሚጋርደን መንፈሳዊ ኩራት እንዴት ይገለጣል? ይህንስ እንዴት ማሸነፍ እንችላለን?

👉 ጳውሎስ ሕግን መተላለፍ ግዝረትን ከንቱ እንደሚያደርገው ይናገራል (ቁጥር 25)። ለእኛ ዛሬ ውጫዊ የቤተክርስቲያን ሥርዓቶችን (ጥምቀት፣ ቆርባን) መፈጸም ብቻውን ከእግዚአብሔር ጋር ለመታረቅ በቂ ነው ብለን እንዳናስብ ምን ያስጠነቅቀናል?

👉 "ግዝረት በልብ ነው" (ቁጥር 29) ሲባል ምን ማለት ነው? እግዚአብሔር ከውጫዊው ገጽታ ይልቅ ለልባችን ቅድስናና መታዘዝ ቦታ እንደሚሰጥ በሕይወታችሁ የተረዳችሁት እንዴት ነው?

👉 በሃይማኖታዊ ሕግጋትና "በፊደል" ብቻ ከመመላለስ ይልቅ፣ "በመንፈስ" የሚመራ የክርስትና ሕይወት እንዲኖረን ምን ማድረግ ይኖርብናል? በመንፈስ የሚመራ ሕይወትና በሥርዓት ብቻ የሚመራ ሕይወት ልዩነታቸው ምንድነው?

👉 በቁጥር 29 ላይ "ምስጋናው ከእግዚአብሔር ነው እንጂ ከሰው አይደለም" ይላል። በአገልግሎታችንና በበጎ ሥራችን የሰዎችን አድናቆት ከመፈለግ ይልቅ፣ የእግዚአብሔርን ደስታ ብቻ ማዕከል ለማድረግ እንዴት እንለማመድ?

👉 ሃይማኖታዊ ምልክቶች የሌላቸው ሰዎች ሕግን ቢጠብቁ እንደ ተገረዙ ይቆጠራሉ (ቁጥር 26)። ይህ ሐሳብ እግዚአብሔር ሰዎችን የሚመዝንበት ሚዛን ከእኛ ሃይማኖታዊ መሥፈርት ጋር እንዴት ይለያያል?

👉 በሕይወታችሁ ውስጥ "የልብ ግዝረት" እንዲከናወን፣ ማለትም እግዚአብሔርን ከማገልገል የሚከለክሉን አላስፈላጊ የልብ ትርፍራፊዎች (ክፋት፣ ኩራት፣ ቂም) እንዲወገዱ መንፈስ ቅዱስ እንዲሠራ እንዴት ፈቃደኞች መሆን ትችላላችሁ?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ስድስት

 ሮሜ 3፡1-20 — የሰው ልጆች ሁሉ በኃጢአት መውደቅ

የሰው ልጅ ሁሉ ድክመትና የእግዚአብሔር ፍጹም ጽድቅ በሮሜ መልእክት ሦስተኛው ምዕራፍ ላይ ስንደርስ ሐዋርያው ጳውሎስ እስካሁን ሲያቀርብ የነበረውን ክርክር ወደ ማጠቃለያው ያመጣዋል። ቀደም ባሉት ክፍሎች አሕዛብም ሆኑ አይሁዳውያን በእግዚአብሔር ፊት ጥፋተኞች መሆናቸውን ካሳዩ በኋላ፤ አሁን ደግሞ "ታዲያ አይሁዳዊ መሆን ምን ጥቅም አለው?" የሚል ጥያቄ ሊነሳ እንደሚችል ይገምታል። ጳውሎስ የሰጠው መልስ አጭርና ግልጽ ነው፤ አይሁዳውያን የእግዚአብሔር ቃል አደራ የተሰጣቸው በመሆናቸው ትልቅ ዕድል ነበራቸው። ነገር ግን ይህ አደራ መሰጠቱ ከፍርድ አያድናቸውም፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ታማኝነት በሰው አለመታመን አይለወጥምና። እግዚአብሔር ሁልጊዜ እውነተኛ ነው፤ ሰው ሁሉ ግን ሐሰተኛ ነው።

የዓለም ሁሉ ጥፋተኝነት ምስክርነት

ጳውሎስ በመቀጠል የሰው ልጅን ሁኔታ ይበልጥ ለማብራራት ከብሉይ ኪዳን መጻሕፍት የተወጣጡ በርካታ ጥቅሶችን እንደ ሰንሰለት ያያይዛቸዋል። ይህ ክፍል "የሰው ልጅ የውድቀት መዝገብ" ተብሎ ሊጠራ ይችላል። ሐዋርያው ጳውሎስ የሰው አንድስ እንኳ የለም በማለት ይጀምራል። የሚያስተውል የለም፤ እግዚአብሔርንም የሚፈልግ የለም፤ ሁሉም በአንድነት የማይጠቅሙ ሆኑ እያለ የሰውን ልጅ መንፈሳዊና ሞራላዊ ክስረት ይዘረዝራል። አንደበታቸው እንደተከፈተ መቃብር ነው፤ ከንፈራቸውም የእባብ መርዝ አለበት በማለት ኃጢአት በሰው ልጅ ንግግር፤ አሳብና ድርጊት ውስጥ እንዴት እንደሰረጸ ያሳያል።

የሕጉ ዓላማና የመስታወቱ ምሳሌ

ሕግ ለምን ተሰጠ? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ አንድ ምሳሌ እንመልከት። አንድ ሰው ፊቱ ላይ ጭቃ ቢኖርና በጨለማ ክፍል ውስጥ ቢቆም ጭቃው አይታየውም። ነገር ግን መብራት ሲበራና በመስታወት ፊት ሲቆም ጭቃው በግልጽ ይታያል። መስታወቱ ጭቃውን አላመጣውም፤ ይልቁንም የነበረውን ጭቃ ገለጠው እንጂ። መስታወቱ ጭቃውን ሊያጥበውም አይችልም። የሕግም ሥራ ልክ እንደዚሁ ነው።

ሕግ ኃጢአትን ለማጠብ ወይም ሰውን ለማጽደቅ አልተሰጠም፤ ይልቁንም በሰው ሕይወት ውስጥ ያለውን ኃጢአት ገልጦ ለማሳየትና ሰውን በእግዚአብሔር ፊት ተጠያቂ ለማድረግ የተሰጠ መለኮታዊ መስታወት ነው።

የአፍ መዘጋትና የተጠያቂነት ፍጻሜ

የሕግ የመጨረሻ ግቡ አፍን ሁሉ መዘጋትና ዓለም ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ጥፋተኛ እንዲሆን ማድረግ ነው። ማንም ሰው በራሱ ጥረት ወይም ሕግን በመጠበቅ በእግዚአብሔር ፊት ሊጸድቅ አይችልም። ጳውሎስ "በሕግ ሥራ ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእርሱ ፊት አይጸድቅም" ሲል እጅግ አስደንጋጭ የሆነውን እውነት ይነግረናል። የሰው ልጅ በራሱ መንገድ ወደ እግዚአብሔር ለመድረስ የሚያደርገው ጥረት ሁሉ ገደል መግባቱን ያሳያል። ይህ ክፍል የሰውን ልጅ ተስፋ ለማስቆረጥ ሳይሆን፤ ሰው ከራሱ ተስፋ ቆርጦ ወደ እግዚአብሔር ጸጋ እንዲመለከት ለማድረግ የታለመ ነው።

ሕግ ኃጢአትን የሚያሳውቅ እንጂ ኃጢአትን የሚያስወግድ መድኃኒት አይደለም። እውነተኛው መድኃኒት የሚገኘው ከሕግ ውጭ በተገለጠው የእግዚአብሔር ጽድቅ ውስጥ ብቻ ነው።

በዚህ ጥናት ውስጥ የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፤ ሁላችንም በአንድ መስመር ላይ መቆማችንን ነው። የሃይማኖት ሰው መሆንም ሆነ መልካም ሥነ-ምግባር መከተል ከኃጢአት ፍርድ አያድንም። ሁላችንም የእግዚአብሔር ምሕረት የሚያስፈልገን ምስኪን ኃጢአተኞች መሆናችንን ስንረዳ፤ ቀጥሎ ለሚመጣው ለወንጌሉ ታላቅ የምሥራች ልባችን ይከፈታል። ጳውሎስ የሰውን ልጅ ውድቀት በጥልቀት የገለጸው፤ የእግዚአብሔር የማዳን ሥራ ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ እንድንገነዘብ ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ አይሁድ የእግዚአብሔር ቃል አደራ መስጠቱ ትልቅ ጥቅም እንደሆነ ይናገራል (ቁጥር 2)። እኛስ ዛሬ መጽሐፍ ቅዱስ በእጃችን መኖሩና ቃሉን የመስማት ዕድል ማግኘታችን ምን ዓይነት መንፈሳዊ ተጠያቂነትን ያመጣብናል?

👉 የሰዎች አለመታመን የእግዚአብሔርን ታማኝነት አይሸረውም (ቁጥር 3-4)። በሕይወታችሁ ሰዎች ቢከዱአችሁም ወይም እናንተ ብትደክሙም፣ የእግዚአብሔር ታማኝነት ጸንቶ ያያችሁበት አጋጣሚ አለ?

👉 አንዳንዶች "ከፉ እናድርግና መልካም ይውጣ" የሚል የተሳሳተ ክርክር ያነሱ ነበር (ቁጥር 8)። ዛሬስ በጸጋ ስም "እግዚአብሔር ይቅር ባይ ስለሆነ ኃጢአት ብንሠራ ችግር የለውም" የሚለው የተሳሳተ አመለካከት በክርስቲያኖች ዘንድ የሚታየው እንዴት ነው?

👉 "ጻድቅ የለም አንድም እንኳ" (ቁጥር 10) የሚለው ቃል ራሳችንን ከሌለው የተሻልን አድርገን እንድናይ የሚገፋፋንን ኩራት እንዴት ይሰብረዋል? በምን ዓይነት ሁኔታ ነው ራሳችንን ከሌሎች "የተሻልን ጻድቅ" አድርገን የምናስበው?

👉 በቁጥር 11 ላይ "እግዚአብሔርን የሚፈልግ የለም" ይላል። ይህ ቃል መዳናችን በእኛ ጥረት ሳይሆን በእግዚአብሔር ቀዳሚ ፈላጊነት መሆኑን እንዴት ያስረዳናል? እግዚአብሔር እናንተን እንዴት እንደፈለጋችሁ ታስታውሳላችሁ?

👉 ሐዋርያው ከቁጥር 13-15 የሰውን ልጅ ብልቶች (ጉሮሮ፣ ምላስ፣ ከንፈር፣ እግር) ለኃጢአት መሣሪያ መሆናቸውን ይዘረዝራል። እኛስ ብልቶቻችንን (በተለይ ንግግራችንንና አካሄዳችንን) ለጽድቅ መሣሪያ ለማድረግ ምን ዓይነት ጥንቃቄ እያደረግን ነው?

👉 "ሐግን በመጠበቅ (በሥራ) በእግዚአብሔር ፊት የሚጻድቅ የለም" (ቁጥር 20)። መልካም በመሥራት ወይም ሃይማኖታዊ ሥርዓት በመፈጸም የእግዚአብሔርን ፍቅር "ለመግዛት" የምናደርገውን ከንቱ ጥረት እንዴት መተው እንችላለን?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሰባት

 ሮሜ 3፡21-31 — በኢየሱስ ክርስቶስ እምነት የሚገኝ ጽድቅ

የእግዚአብሔር ጽድቅ መገለጥ፤ ከሕግ ውጭ የሆነው ታላቅ ስጦታ ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክት የመጀመሪያዎቹ ክፍሎች ላይ የሰውን ልጅ ውድቀትና የሕግን አቅም ማጣት በጥልቀት ካብራራ በኋላ፤ አሁን ወደ መጽሐፍ ቅዱስ እጅግ አስደሳችና ወሳኝ ክፍል ይሸጋገራል። "አሁን ግን" የሚሉት ሁለት ቃላት በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ትልቁን ለውጥ ያበስራሉ። ሕግ የሰውን ኃጢአተኝነትና ጥፋተኝነት ብቻ ገልጦ በቆመበት ሰዓት፤ እግዚአብሔር ከሕግ ሥራ ውጭ የሆነውን የራሱን ጽድቅ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ለዓለም ገለጠ። ይህ ጽድቅ አዲስ ሳይሆን፤ ቀደም ብሎ በሕግና በነቢያት የተመሰከረለት መለኮታዊ ዕቅድ ነው።

ለሁሉም የሆነው የእምነት መንገድ

ይህ የእግዚአብሔር ጽድቅ ለማን ነው? ለሚለው ጥያቄ ጳውሎስ የሚሰጠን መልስ በጣም ግልጽ ነው፤ "ለሚያምኑ ሁሉ" የሚል ነው። እዚህ ጋር ምንም ዓይነት ልዩነት የለም። አይሁዳዊውም ሆነ አሕዛብ፤ ሃይማኖተኛውም ሆነ ሃይማኖት የሌለው ሰው በአንድ መስመር ላይ ይቆማሉ። ምክንያቱም "ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሏቸዋል"። ኃጢአት በሰዎች መካከል ያለውን የሞራል ልዩነት አጥፍቶ ሁላችንንም በእግዚአብሔር ፊት ባለ ዕዳዎች አድርጎናል። ለዚህ ነው መድኃኒቱም ለሁሉም እኩል የሆነው። ይህ መድኃኒት ደግሞ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኝ ነፃ ስጦታ ነው።

በኢየሱስ ክርስቶስ የተከፈለው የቤዛነት ዋጋ

ጳውሎስ እኛ እንዴት እንደምንጸድቅ ሲያስረዳ ሦስት ታላላቅ ቃላትን ይጠቀማል። የመጀመሪያው "ጸጋ" ነው። ጸጋ ማለት ለማይገባን ሰው የተሰጠ ፍጹም ነፃ ስጦታ ማለት ነው። ሁለተኛው "ቤዛነት" ነው። ይህ ቃል በወቅቱ በባሪያ ገበያ ውስጥ አንድን ባሪያ ዋጋ ከፍሎ ነፃ ለማውጣት የሚሠራበት ቃል ነበር። እኛ የኃጢአት ባሮች ነበርን፤ ክርስቶስ ግን በደሙ ዋጋ ገዝቶ ነፃ አወጣን። ሦስተኛው "ማስተስረያ" ነው። ይህ ደግሞ እግዚአብሔር በኃጢአት ላይ ያለውን ቅዱስ ቁጣ በክርስቶስ መስዋዕትነት በኩል ያበረደበትና ከእኛ ጋር የታረቀበት መንገድ ነው።

አንድ ምሳሌ ብንመለከት፤ አንድ በጣም ድሃ ሰው በሚሊዮን የሚቆጠር ዕዳ ቢኖርበትና በፍርድ ቤት ቢቆም፤ ዕዳውን መክፈል ስለማይችል ወደ ወህኒ መውረድ ይገባዋል። ነገር ግን አንድ ደግና ባለጠጋ ሰው መጥቶ የሰውየውን ዕዳ ሙሉ በሙሉ ቢከፍልለት፤ ዳኛው ሰውየውን "ነፃ ነህ" ብሎ ይለቀዋል። ሰውየው ነፃ የወጣው ዕዳ ስለሌለበት ሳይሆን፤ ዕዳው ስለተከፈለለት ነው። እኛም በእግዚአብሔር ፊት የጸደቅነው (ጻድቅ ተብለን የተቆጠርነው) በራሳችን መልካምነት ሳይሆን፤ ክርስቶስ ዕዳችንን ስለከፈለልን ነው።

የመመካት መወገድና የእምነት ሕግ

በዚህ መለኮታዊ አሠራር ውስጥ የሰው ልጅ የሚመካበት ምንም ቀዳዳ የለም። መመካት በምን ሕግ ተወገደ? በሥራ ሕግ ነውን? አይደለም፤ በእምነት ሕግ ነው እንጂ። አንድ ሰው በሥራው ቢጸድቅ ኖሮ ለራሱ ክብር ይሰጥ ነበር። አሁን ግን መዳን የእግዚአብሔር ስጦታ ስለሆነ፤ ክብር ሁሉ ለእግዚአብሔር ብቻ ይሆናል። እግዚአብሔር የአይሁድ ብቻ ሳይሆን የአሕዛብም እምላክ ነው። የተገረዘውንም ሆነ ያልተገረዘውን የሚያጸድቀው በአንድ መንገድ ብቻ ነው፤ እርሱም እምነት ነው።

እምነትና ሕግ

በመጨረሻም ጳውሎስ አንድ መሠረታዊ ጥርጣሬን ያስወግዳል። "እንግዲህ እምነት ሕግን ይሸራልን?" የሚል ጥያቄ ሊነሳ ይችላል። መልሱ "አይደለም" የሚል ነው። ይልቁንም እምነት ሕግን ያጸናል። ሕግ ራሱ ኃጢአተኝነታችንን በመግለጥ ወደ ክርስቶስ እንድንመጣ አድርጎናል። እንዲሁም ክርስቶስ እኛን ለንፈጽመው ያልቻልነውን የሕግን ትእዛዝ ሁሉ በመፈጸም ሕጉን አክብሮታል። ስለዚህ በእምነት ስንጸድቅ፤ ሕጉ የሚጠይቀውን የጽድቅ መለኪያ በክርስቶስ በኩል አግኝተናል ማለት ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ በቁጥር 21 ላይ የእግዚአብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ እንደተገለጠ ይናገራል። በሕይወታችሁ መልካም ነገር በመሥራት ራሳችሁን ለማጽደቅ ከምትደክሙበት ይልቅ፣ በእምነት የሚገኘውን ጽድቅ መቀበል ምን ዓይነት የውስጥ ዕረፍት ሰጥቷችኋል?

👉 "ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሏቸዋል" የሚለው ቃል (ቁጥር 23)፣ እኛ ራሳችንን ከሌሎች ሰዎች ጋር በማወዳደር "እኔ ከእገሌ እሻላለሁ" የምንልበትን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?

👉 መጽደቃችን "በነጻ" እና "በጸጋው" እንደሆነ ተገልጿል (ቁጥር 24)። አንድን ስጦታ በነጻ መቀበል ለሰው ልጅ ኩራት አስቸጋሪ ሊሆን ይችላል። እናንተ ይህንን የነጻ ስጦታ ሙሉ በሙሉ ተረድታችሁ ለመቀበል የከበዳችሁ ጊዜ ነበር?

👉 በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት በኩል የሚገኘው መዳን ሲባል ለእያንዳንዳችሁ ምን ትርጉም ይሰጣል? ክርስቶስ የእናንተን ዕዳ እንደከፈለ ማወቃችሁ ለእርሱ ያላችሁን ፍቅርና ታማኝነት እንዴት ይጨምረዋል?

👉 እግዚአብሔር ኃጢአተኛውን ሲያጸድቅ "ጸድቅና የሚያጸድቅ" ሆኖ እንዲታይ የክርስቶስ መስዋዕትነት አስፈላጊ ነበር (ቁጥር 26)። የእግዚአብሔርን ቅድስናና ምሕረት በመስቀል ላይ እንዴት አብረው ተስማምተው እንደታዩ ትረዳላችሁ?

👉 "ትምክህት ወዴት ነው? እርሱ ቀርቷል" ይላል (ቁጥር 27)። በእምነት መጽደቃችን በቤተክርስቲያን ውስጥ ካሉ አማኞች ጋር ባለን ግንኙነት ላይ ምን ዓይነት የትሕትና መንፈስ ሊፈጥር ይገባል?

☞ እግዚአብሔር የአይሁድ ብቻ ሳይሆን የአሕዛብም አምላክ እንደሆነ ተገልጿል (ቁጥር 29)። ይህ እውነት በዘር፣ በቋንቋ ወይም በማኅበራዊ ደረጃ ለምንለያቸው ሰዎች ያለንን አመለካከት እንዴት ይቀይረዋል?

☞ ሰው ያለ ሕግ ሥራ በእምነት እንደሚፈጸም እንረዳለን (ቁጥር 28)። ይህ እውነት ለሌሎች ወንጌልን ስንመሰክር፣ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ መጀመሪያ ራሳቸውን ማስተካከል እንዳለባቸው ለሚያስቡት የተሳሳተ ግንዛቤ ምን መልስ ይሰጣል?

☞ እምነት ሕግን አይሸርም ይልቁንም ያጸናል ይላል (ቁጥር 31)። መዳናችን በእምነት ከሆነ፣ አሁንም የእግዚአብሔርን የቅድስና ሕግ ለመጠበቅ የምንነሳሳው ከምን ዓይነት ተነሳሽነት በመነሳት ነው?

☞ ጻድቅ ተብሎ በእግዚአብሔር ፊት መቆጠር ትልቅ በረከት ነው። ይህ መጻደቃችሁ በዕለት ተዕለት ኑሮአችሁ ለሚገጥሟችሁ የጥፋተኝነት ስሜቶች ወይም የሰይጣን ክስ ምን ዓይነት መከላከያ ሆኖላችኋል?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ስምንት

 ሮሜ 4፡1-25 — የአብርሃም እምነትና የጽድቅ ምሳሌ

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ ላይ ጽድቅ በእምነት ብቻ መሆኑን ካብራራ በኋላ፣ ይህ ትምህርት አዲስ እንዳልሆነ ለማስረዳት ወደ አይሁድ ሕዝብ ታላቅ አባት ወደ አብርሃም ታሪክ ይመለሳል። አይሁዳውያን ለአብርሃም ያላቸው ክብር እጅግ ከፍተኛ በመሆኑ፣ አብርሃም እንዴት እንደጸደቀ ማሳየት የጳውሎስን ክርክር ለማጠናከር ወሳኝ ነበር። አብርሃም በሥራው ጸድቆ ቢሆን ኖሮ መመካት ይችል ነበር፤ ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው "አብርሃም እግዚአብሔርን አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት" በማለት ነው። እዚህ ጋር "ተቆጠረለት" የሚለው ቃል በንግድ ዓለም ውስጥ አንድ ሰው ያልሠራበትን ገንዘብ በባንክ ሒሳብ ላይ እንደመመዝገብ ያለ ትርጉም አለው።

ጽድቅ ከሥራ ወይም ከደመወዝ ጋር ያለውን ልዩነት ለመረዳት አንድ ምሳሌ እንመልከት። አንድ ሰው ቀኑን ሙሉ በሥራ ገቢታው ላይ ውሎ ቢሠራና በወሩ መጨረሻ ደመወዝ ቢከፈለው፣ ያ የተከፈለው ገንዘብ እንደ ስጦታ ሳይሆን እንደ ግዴታ ወይም እንደ ዕዳ ይቆጠራል። ምክንያቱም ሰውየው ለገንዘብ ደክሞበታል። ነገር ግን አንድ ሰው ምንም ሳይሠራ አንድ ትልቅ ባለጠጋ መጥቶ በሚሊዮን የሚቆጠር ገንዘብ በስሙ ቢመዘግብለት፣ ያ ስጦታ ወይም ጸጋ ይባላል። አብርሃምም በእግዚአብሔር ፊት ጸድቆ የተባለው ስለ ደክመ ወይም ሕግን ስለጠበቀ ሳይሆን፣ አጻዳቂ በሆነው አምላክ ላይ እምነት ስላሳረፈ ነው። ዳዊትም ቢሆን በደሉ የተሰረየለትና ኃጢአቱ የተከደነለት ሰው ምስገን መሆኑን ሲናገር፣ ጽድቅ ያለ ሥራ ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ስጦታ መሆኑን አረጋግጧል።

ሌላው መሠረታዊ ጥያቄ አብርሃም የጸደቀው መቼ ነው? የሚለው ነው። አብርሃም ጸድቆ ሆኖ የተቆጠረው ሳይገረዝ ገና በአሕዛብነት ሁኔታ ላይ ሳለ ነው። መገረዝ የመጣው ከጸደቀ በኋላ እንደ ምልክትና እንደ ማሳተም ነው። ይህ የሚያሳየው አብርሃም የተገረዙት (አይሁድ) ብቻ ሳይሆን፣ ሳይገረዙ የሚያምኑት (አሕዛብ) ሁሉ አባት መሆኑን ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔር ተስፋ ለሰው ልጆች ሁሉ ክፍት ነው። ተስፋው የተሰጠው በሕግ በኩል ሳይሆን በእምነት ጽድቅ በኩል ነው፤ ምክንያቱም በሕግ ቢሆን ኖሮ ተስፋው ከንቱ በሆነ ነበር። ሕግ ቁጣን ያመጣል እንጂ ሰውን ወደ ተስፋው አያደርስም።

የአብርሃም እምነት እውነተኛ ባሕርይ የተገለጠው ተስፋ በሌለበት ሁኔታ ውስጥ ተስፋ ማድረጉ ነው። አብርሃም የመቶ ዓመት ሽማግሌ በነበረበትና የሣራም ማኅፀን በሞተበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር "ዘርህ እንዲሁ ይሆናል" አለው። አብርሃም የገዛ ሥጋውን መዛልና የሣራን ማኅፀን መድረቅ እያየ በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ አልተጠራጠረም። ይልቁንም እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ ሊፈጽም እንደሚችል ሙሉ በሙሉ በማመን ለእግዚአብሔር ክብርን ሰጠ። ይህ "ተስፋ በሌለበት ተስፋ ማድረግ" የእውነተኛ እምነት መለኪያ ነው። እግዚአብሔር ከምንም ነገር መፍጠር የሚችልና ሙታንን የሚያስነሣ አምላክ መሆኑን አብርሃም አመነ።

ይህ ታላቅ እውነት የተጻፈው ስለ አብርሃም ብቻ አይደለም፤ ይልቁንም ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ባስነሣው ለምናምን ለእኛም ጭምር ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ በደላችን አልፎ ተሰጥቷል፤ እኛን ለማጽደቅም ከሙታን ተነሥቷል። ስለዚህ አብርሃም በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ እንደተደገፈ፤ እኛም በክርስቶስ የማዳን ሥራ ላይ ስንደገፍ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ተብለን እንቆጠራለን። ጽድቅ የጥረታችን ውጤት ሳይሆን፤ የእግዚአብሔርን የታማኝነት ቃል አምኖ የመቀበል ውጤት ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 አብርሃም በሥራ ጸድቆ ቢሆን ኖሮ ሊመካ ይችል ነበር ይላል። እኛ ዛሬ በአገልግሎታችን ወይም በመልካምነታችን ምክንያት በእግዚአብሔር ፊት "የተሻልን" እንደሆንን በማሰብ የምንመካባቸው መንገዶች ምንድናቸው?

👉 በቁጥር 4 ላይ ለሚሠራ ሰው ደመወዝ እንደ ዕዳ እንጂ እንደ ጾጋ እንደማይቆጠርለት ተገልጿል። መዳናችንን ከእግዚአብሔር የምንቀበለው እንደ "ደመወዝ" ነው ወይስ እንደ "ነጻ ስጦታ"? ይህ አመለካከት ለእግዚአብሔር ያለንን ምስጋና እንዴት ይለውጠዋል?

👉 ንጉሥ ዳዊት ኃጢአቱ ያልተቆጠረለት ሰው ብጹዕ እንደሆነ ተናግሯል። እግዚአብሔር የእናንተን በደል እንደማይቆጥርባችሁ ማወቃችሁ ከውስጣዊ የጥፋተኝነት ስሜትና ከኩነኔ እንዴት ነጻ ያወጣችኋል?

👉 አብርሃም ጻድቅ ተብሎ የተቆጠረው ሳይገረዝ ሳለ ነበር። እኛስ ዛሬ እንደ ጥምቀት፣ የቤተክርስቲያን አባልነት ወይም ሌሎች ሃይማኖታዊ ሥርዓቶች ለመጽደቅ የግድ አስፈላጊ ናቸው ብለን የምናስብበት ስህተት አለ?

👉 የተስፋው ቃል ለአብርሃም የተሰጠው በሕግ ሳይሆን በጽድቅ እምነት እንደሆነ ተገልጿል። በሕይወታችሁ የእግዚአብሔርን በረከት ለማግኘት "ሕግን መጠበቅ አለብኝ" ከሚል ሸክም ወጥታችሁ "በተስፋው ቃል ማመን" ወደሚለው ዕረፍት እንዴት ገባችሁ?

👉 አብርሃም "ተስፋ ባልነበረበት ጊዜ በተስፋ አመነ" ይላል። በሕይወታችሁ ነገሮች ሁሉ ተስፋ አስቆራጭ በሆኑበት ወቅት፣ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ብቻ ተመርኩዛችሁ የቆማችሁበትን አጋጣሚ ቢታካፍሉን?

☞ አብርሃም የራሱን አካል መሞት ቢያውቅም በእምነቱ አልደከመም። እኛስ ካሉብን ድካሞችና ካለንበት አስቸጋሪ ሁኔታ ይልቅ ትኩረታችንን በእግዚአብሔር ኃይል ላይ ለማድረግ ምን ማድረግ ይኖርብናል?

☞ አብርሃም ለእግዚአብሔር ክብርን እየሰጠ በእምነቱ በረታ ይላል። በእግዚአብሔር ላይ መታመን ለጌታ ክብር የሚሰጠው እንዴት ነው? ባለማመን መጠራጠርውስ ለጌታ ክብርን የማይሰጠው ለምንድነው?

☞ እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ ለመፈጸም እንደሚችል አብርሃም ሙሉ በሙሉ ተረድቶ ነበር። እግዚአብሔር ለእናንተ የሰጠውንና አሁንም እየተጠባበቃችሁት ያለውን ተስፋ በሙሉ ልብ ለማመን የሚከለክላችሁ ነገር ምንድነው?

☞ ጌታችን ኢየሱስ ስለ በደላችን አልፎ ተሰጥቷል፤ እኛን ለማጽደቅም ተነስቷል። የኢየሱስ ከሙታን መነሳት የእኛ መጽደቅ ማረጋገጫ መሆኑን ማወቃችን ለወደፊት ሕይወታችን ምን ዓይነት ብርታት ይሰጠናል?

ሐዋርያው ጳውሎስ በእምነት ስለመጽደቅ ካስተማረ በኋላ፤ አሁን ደግሞ ይህ መጽደቅ በሕይወታችን ውስጥ የሚያመጣቸውን ተጨባጭ በረከቶች ይዘረዝራል። የመጀመሪያውና ትልቁ በረከት ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ሰላም ነው። ይህ ሰላም በውስጣችን የሚሰማን ስሜት ብቻ ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረን የጠላትነት ግንኙነት አብቅቶ ወደ እርቅ መምጣታችንን የሚያሳይ የታወጀ መለኮታዊ እውነት ነው። በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ወደ ቆምንበት ወደዚህ ጸጋ መግቢያን አግኝተናል፤ በእግዚአብሔርም ክብር ተስፋ እንመካለን።

አማኝ መሆን ከመከራ ነፃ መሆን ማለት አይደለም። ነገር ግን በመከራ ውስጥ የምንቆምበት አዲስ ትርጉም አለን። ጳውሎስ በመከራችን ደግሞ እንመካለን ይላል። ይህ የሚሆነው መከራ ትዕግሥትን፣ ትዕግሥትም ፈተናን፣ ፈተናም ተስፋን እንደሚያመጣ ስለምናውቅ ነው። ይህንን በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንድ አትሌት የሚወስደው ከባድ ልምምድና የሚደርስበት ድካም በመጨረሻ ለሚያገኘው የድል አክሊል መንገድ እንደሚሆነው ሁሉ፤ እኛም በሕይወት የምናልፍባቸው ፈተናዎች መንፈሳዊ ማንነታችንን የሚያጠነክሩና ተስፋችንን የሚያለመልሙ ናቸው። ይህ ተስፋ ደግሞ አያሳፍረንም፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ውስጥ በፈሰሰው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ተረጋግጦልናል።

የእግዚአብሔር ፍቅር ከሰው ፍቅር የሚለየው እንዴት ነው? የሚለውን ጳውሎስ በሚያስደንቅ ሁኔታ ያስረዳል። ሰዎች አብዛኛውን ጊዜ ለደግ ሰው ወይም ለጸድቅ ሰው ሊሞቱ ይችላሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ፍቅር ያሳየው ገና ደካሞችና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ በመሞቱ ነው። እኛ ጠላቶቹ ሳለን በልጁ ሞት ከእግዚአብሔር ጋር ከታረቅን፤ ይልቁንም ከታረቅን በኋላ በሕይወቱ መዳናችን እንዴት እርግጠኛ አይሆንም? ይህ ፍቅር በምንም የማይናወጥና ዋስትና ያለው ፍቅር ነው።

በመጨረሻም መጽደቃችን ለወደፊቱ ፍርድ ያለንን ፍርሃት ያስወግዳል። አሁን በደሙ ከጸደቅን፤ በእርሱ በኩል ከሚመጣው ቁጣ እንደምንድን እርግጠኞች ነን። ስለዚህ መመኪያችን የራሳችን ሥራ ሳይሆን፤ ዕርቁን የሰጠን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። በእርሱ በኩል አሁን እውነተኛ ደስታንና ሰላምን አግኝተናል። ይህ ሰላም ከሁኔታዎች በላይ የሆነና በክርስቶስ ሥራ ላይ የተመሠረተ የጸና መሠረት ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ በቁጥር 1 ላይ በእምነት ከጸደቅን በኋላ "ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለን" ይላል። ይህ ሰላም ከስሜት ሰላም ወይም ከሁኔታዎች መረጋጋት የሚለየው እንዴት ነው? ከእግዚአብሔር ጋር መታረቃችሁ በዕለት ተዕለት ጭንቀታችሁ ላይ ምን ለውጥ አመጣ?

👉 በቁጥር 2 ላይ "ወደቆምንበት ወደዚህ ጸጋ" መግባትን እናገኝባለን ይላል። በጸጋ ውስጥ "መቆም" ሲባል ምን ማለት ነው? በድካምና በውድቀት ጊዜ እንኳ ወደ እግዚአብሔር በነፃነት እንድንቀርብ ይህ እውነት እንዴት ይረዳናል?

👉 መጽሐፍ ቅዱስ "በመከራችን ደግሞ ደስ ይለናል" ይላል (ቁጥር 3)። መከራ ትዕግሥትን፣ ትዕግሥት ደግሞ ፈተናን (ባሕርይን) እንደሚሠራ በተግባር ያያችሁበትን አንድ የግል ሕይወት ታሪክ ብታካፍሉን?

👉 በቁጥር 5 ላይ የተጠቀሰው "ተስፋ አታሳፍርም" የሚለው ቃል ዛሬ በምድር ላይ ካሉና ከሚያሳፍሩ ተስፋዎች የሚለየው እንዴት ነው? መንፈስ ቅዱስ ይህን ተስፋ በልባችሁ ውስጥ እንዲያጸና የረዳችሁ እንዴት ነው?

👉 የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን መፍሰሱ (ቁጥር 5) በአስቸጋሪና በብቸኝነት ጊዜያት ውስጥ ለነፍሳችሁ ምን ዓይነት መጽናኛ ይሰጣል? ፍቅሩን የተረዳችሁበትን ልዩ አጋጣሚ ታስታውሳላችሁ?

👉 "ገና ደካሞች ሳለን" ክርስቶስ ስለ እኛ መሞቱ (ቁጥር 6)፣ እግዚአብሔር እኛን የተቀበለን በብቃታችን ሳይሆን በምሕረቱ መሆኑን ያሳያል። ይህ እውነት ራሳችሁን ከሌሎች ሰዎች ጋር በምታወዳድሩበት ጊዜ ያላችሁን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?

☞ ቁጥር 7 እና 8 የእግዚአብሔርን ፍቅር ከሰው ፍቅር ጋር ያወዳድራሉ። ስለ ኃጢአተኞች መሞት ምን ያህል አስገራሚ ፍቅር ነው? ይህ ፍቅር ለእግዚአብሔር ያላችሁን ታማኝነት እንዴት ያሳድገዋል?

☞ በደሙ ከጸደቅን ዘንድ በሕይወቱ ደግሞ ይልቁን እንድናለን ይላል (ቁጥር 9-10)። የክርስቶስ ከሙታን መነሳትና ዛሬ በሕይወት መኖር ለእኛ ለዕለት ተዕለት ድላችንና ለመዳናችን ዋስትና የሚሆነው እንዴት ነው?

☞ ጠላቶች ሳለን ከእግዚአብሔር ጋር መታረቃችን (ቁጥር 10)፣ ዛሬ በሕይወታችን ውስጥ ከሰዎች ጋር ላለን ግንኙነትና ይቅርታን ለማድረግ ለምንጥገርባቸው ጉዳዮች ምን ትምህርት ይሰጠናል?

☞ በቁጥር 11 ላይ "በእግዚአብሔር ደግሞ ደስ ይለናል" ይላል። ደስታችሁ ከእግዚአብሔር በረከቶች ይልቅ በራሱ በእግዚአብሔር ማንነት ላይ እንዲሆን እንዴት ልትለማመዱ ትችላላችሁ?

ሁለት ተወካዮችና ሁለት ሕይወቶች፤ የአዳም ውድቀትና የክርስቶስ ድል

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ አምስተኛ ምዕራፍ መዝጊያ ላይ የሰውን ልጅ ታሪክ በሁለት ታላላቅ ሰዎች ዙሪያ ጠቅለል አድርጎ ያሳየናል። እነዚህ ሁለት ሰዎች አዳም እና ክርስቶስ ናቸው። ጳውሎስ የሰው ልጅን ሁሉ ሁኔታ የሚተነትነው እነዚህን ሁለት ወካዮች በማነፃፀር ነው። አዳም የድሮውና የወደቀው የሰው ዘር ራስ ሲሆን፤ ክርስቶስ ደግሞ በጸጋው የታደሰውና አዲሱ የሰው ዘር ራስ ነው።

የአንድ ሰው ውሳኔና የዓለም ሁሉ ዕጣ ፈንታ

ታሪኩ የሚጀምረው በአንደኛው ሰው በአዳም ነው። በአዳም አማካኝነት ኃጢአት ወደ ዓለም ገባ፤ በኃጢአትም ምክንያት ሞት መጣ። ይህ ሁኔታ በሰው ዘር ሁሉ ላይ ተሰራጨ። ይህንን በአንድ ቀላል ምሳሌ ብንመለከተው፤ የአንድ ትልቅ ወንዝ መነሻ ምንጭ ቢመረዝ፤ በዚያ ወንዝ የሚፈሰው ውኃ ሁሉ መርዛማ ይሆናል። አዳም የሰው ዘር ሁሉ መነሻ በመሆኑ፤ በእርሱ ውስጥ የተከሰተው መርዝ (ኃጢአት) ወደ እኛም ተረፈ። ለዚህ ነው ጳውሎስ "ሁሉ ኃጢአትን ስለ ሠሩ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ" የሚለው። ሕግ ገና በሙሴ በኩል ሳይሰጥ በፊት እንኳን ሞት በዓለም ላይ የነገሠው በዚህ በአዳም መተላለፍ ምክንያት ነበር።

ስጦታው እንደ በደሉ አይደለም፤ የመቶ እጥፍ ብልጫ

ጳውሎስ በአዳምና በክርስቶስ መካከል ያለውን ልዩነት ሲያሳይ "ነገር ግን ስጦታው እንደ በደሉ አይደለም" በማለት ይጀምራል። በአንድ ሰው (በአዳም) በደል ምክንያት ብዙዎች ቢሞቱም፤ የእግዚአብሔር ጸጋና በአንዱ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የሚሰጠው ነፃ ስጦታ ለብዙዎች እጅግ አብልጦ ተረፈ። እዚህ ጋር አንድ ትልቅ እውነት አለ፤ የክርስቶስ የማዳን ሥራ በአዳም ከደረሰው ጥፋት እጅግ ይበልጣል። ፍርዱ ከአንድ በደል ተነስቶ ለኩነኔ መጣ፤ ስጦታው ግን ከብዙ በደል ተነስቶ ለጽድቅ ሆነ። በክርስቶስ በኩል ያገኘነው ጸጋ አዳም ካሳጣን በረከት እጅግ የላቀ ነው።

ከሞት ንግሥና ወደ ሕይወት ንግሥና

ሞት በአንዱ ሰው በደል ምክንያት እንደ ንጉሥ በሰው ልጆች ላይ ሰልጥኖ ነበር። አሁን ግን የጸጋን ብዛትና የጽድቅን ስጦታ በነፃ የሚቀበሉ፣ በአንዱ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሕይወት ይነግሣሉ። ይህ ታላቅ ለውጥ ነው። በአንድ ሰው አለመታዘዝ ብዙዎች ኃጢአተኞች እንደሆኑ፣ እንዲሁ በአንዱ መታዘዝ (በክርስቶስ) ብዙዎች ጻድቃን ይሆናሉ። የክርስቶስ መስቀል ላይ መታዘዝ የአዳምን የኤደን ገነት አለመታዘዝ ሽሮታል። ኃጢአት የሰው ልጅን ወደ መቃብር ሲጎትተው፣ ጸጋ ግን በጽድቅ በኩል ወደ ዘላለም ሕይወት ከፍ ያደርገዋል።

የጸጋ አብልጦ መብዛት

ሕግ የገባው በደል እንዲታወቅና እንዲበዛ ነበር። ነገር ግን ኃጢአት በበዛበት ዘንድ ጸጋ አብልጦ በዛ። ይህ ማለት ኃጢአት በበረታ ቁጥር የእግዚአብሔር ጸጋ ይበልጥ ኃይል ሆኖ ይገለጣል ማለት ነው። ኃጢአት በሞት በኩል እንደነገሠ፣ እንዲሁ ጸጋ ደግሞ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ለዘላለም ሕይወት በጽድቅ ይነግሣል። ዛሬ እኛ ያለነው በአዳም ውድቀት ጥላ ሥር ሳይሆን፣ በክርስቶስ ድል ብርሃን ሥር ነው። በእርሱ በማመናችን ከኩነኔ አምልጦን በሕይወት ወደ መንገሥ ተሸጋግረናል።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 በአዳም ምክንያት ኃጢአትና ሞት ወደ ዓለም እንደገባ ቃሉ ይነግረናል (ቁጥር 12)። አንድ ሰው በሠራው ስህተት ምክንያት መላው የሰው ዘር ለምን ይጠቃልላል? ይህንን "የውክልና" ሐሳብ በምድራዊ ሕይወት (ለምሳሌ የአንድ አገር መሪ የሚወስነው ውሳኔ ሕዝቡን እንደሚነካው) እንዴት ትረዱታላችሁ?

👉 "ሞት ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ ድረስ ነገሠ" ይላል (ቁጥር 14)። ሞት በሰው ልጅ ላይ "ነግሥ ነበር" ሲባል ምን ማለት ነው? ዛሬ በክርስቶስ ያመነ ሰው ከዚህ የሞት ንግሥና ነፃ መውጣቱን በምን ያውቀዋል?

👉 ጳውሎስ በአዳም ስህተትና በክርስቶስ ስጦታ መካከል ያለውን ልዩነት ሲያነጻጽር "ስጦታው እንደ ስህተቱ አይደለም" ይላል (ቁጥር 15)። የእግዚአብሔር ጸጋ ከኃጢአታችን ክብደት ይልቅ እጅግ የበዛና ኃይለኛ መሆኑን ማወቃችሁ በንስሐ ሕይወታችሁ ላይ ምን ዓይነት ብርታት ይሰጣችኋል?

👉 በቁጥር 17 ላይ "በአንዱ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሕይወት ይነግሣሉ" የሚል ቃል አለ። በሕይወት መንገሥ ሲባል ምን ማለት ነው? ዛሬ በምድር ስንኖር በሁኔታዎችና በኃጢአት ከመገዛት ይልቅ፣ በጸጋው በሕይወት እየነገሥን መሆናችንን እንዴት ማሳየት እንችላለን?

👉 የአንድ ሰው አለመታዘዝ ብዙዎችን ኃጢአተኛ እንዳደረገ ሁሉ፣ የአንድ ሰው መታዘዝ ደግሞ ብዙዎችን ጻድቃን ያደርጋል (ቁጥር 19)። የእኛ መጽደቅ በራሳችን መታዘዝ ሳይሆን በክርስቶስ መታዘዝ ላይ መመሥረቱ የሚሰጠን ዋስትና ምንድነው?

👉 "ኃጢአት በበዛበት ዘንድ ጸጋ ይልቁን በዛ" የሚለው ቃል (ቁጥር 20)፤ በከባድ ኃጢአትና በበደል ውስጥ ላሉ ሰዎች ምን ዓይነት ተስፋ ይሰጣል? ይህ ቃል ኃጢአትን እንድንለማመድ የሚያደርግ ሳይሆን፤ ከኃጢአት እንድንወጣ የሚያበረታታ መሆኑን እንዴት ትረዱታላችሁ?

👉 ሕግ የገባው "መተላለፍ እንዲበዛ" እንደሆነ ተገልጿል (ቁጥር 20)። ሕግ ኃጢአታችንን አጉልቶ በማሳየት ወደ ክርስቶስ ጸጋ እንዴት ይመራናል? ሕግ ባይኖር ኖሮ የጸጋውን አስፈላጊነት መረዳት እንችል ነበር?

👉 ጸጋ በጽድቅ ምክንያት እስከ ዘላለም ሕይወት ድረስ ይነግሣል ይላል (ቁጥር 21)። በሕይወታችሁ ውስጥ "የጸጋ ንግሥና" ሲባል ምን ዓይነት ለውጥ ነው? ጸጋ በሕይወታችሁ ላይ ሥልጣን እንዳለው በምን ታውቃላችሁ?

👉 አዳም በገነት ውስጥ ፈተና ሲመጣበት አልታዘዘም፤ ክርስቶስ ግን በፈተና ውስጥ ሆኖ ታዘዘ። የክርስቶስ መታዘዝ የእኛ የጽድቅ መሠረት መሆኑን ማወቃችሁ፤ ከራስ ሥራ የመጽደቅ ጥረት (Self-righteousness) እንዴት ያሳርፋችኋል?

👉 ይህ ክፍል በሁለት ምርጫዎች መካከል ያቆመናል፡- በአዳም ወገን ሆኖ በኃጢአትና በሞት መገዛት ወይም በክርስቶስ ወገን ሆኖ በጸጋና በሕይወት መንገድ። ዛሬ በዕለት ተዕለት ውሳኔዎቻችሁ የክርስቶስ ወገን መሆናችሁንና በሕይወት እየነገሣችሁ መሆኑን እንዴት ትገልጡታላችሁ?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል አሥራ አንድ

 ሮሜ 6፡1-14 — ለኃጢአት መሞትና ለጽድቅ መኖር

አዲስ ማንነትና የጸጋው ኃይል፤ ከኃጢአት ባርነት ወደ ጽድቅ ነፃነት ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክት አምስተኛው ምዕራፍ መጨረሻ ላይ ኃጢአት በበዛበት ዘንድ ጸጋ አብልጦ በዛ የሚለውን ታላቅ እውነት ካበሰረ በኋላ፤ በስድስተኛው ምዕራፍ መጀመሪያ ላይ ሊነሳ የሚችልን አንድ የተሳሳተ ጥያቄ አስቀድሞ ይመልሳል። ጥያቄውም "ጸጋ እንዲበዛ በኃጢአት ጸንተን እንኩርን?" የሚል ነው። ጳውሎስ ለዚህ ጥያቄ የሚሰጠው ምላሽ አጭርና ግልጽ ነው፤ "አይደለም፤ ለኃጢአት የሞትን እኛ ወደፊት በእርሱ እንዴት አድርገን እንኖራለን?" በማለት ይገስጻል። እዚህ ጋር ጳውሎስ የሚነግረን ጸጋ ኃጢአትን እንድንሠራ የሚሰጠን ፈቃድ ሳይሆን፤ ከኃጢአት ኃይል ነፃ የምንሆንበት መለኮታዊ አቅም መሆኑን ነው።

ከክርስቶስ ጋር አንድ መሆን፤ የመጥለቅ ትርጉም

ጳውሎስ ለኃጢአት መሞታችንን የሚያስረዳው ጥምቀትን እንደ ምሳሌ በመጥቀስ ነው። በጥምቀት ከክርስቶስ ጋር አንድ የሆንን ሁላችን ከሞቱ ጋር አንድ እንድንሆን ተጠምቀናል። ይህ ማለት ከክርስቶስ በመስቀል ላይ ሲሞት፤ እኛም በእርሱ ውስጥ ሆነን ለድሮው የኃጢአት ሕይወታችን ሞተናል ማለት ነው። ክርስቶስ በአብ ክብር ከሙታን እንደተነሣ፤ እንዲሁ እኛም በአዲስ ሕይወት እንድንመላለስ ከእርሱ ጋር ተቀበርን። ይህንን በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንድ ሰው የአንድ አገር ዜግነቱን ሰርዞ የሌላ አገር ዜጋ ቢሆን፤ የድሮው አገር ሕግ በእርሱ ላይ ሥልጣን አይኖረውም። እኛም ከጨለማ መንግሥት ወደ ብርሃን መንግሥት ተሻግረናል፤ ስለዚህ የኃጢአት ሕግ በእኛ ላይ ያለው ሥልጣን አብቅቷል።

የአሮጌው ሰው መስቀልና የኃጢአት አካል መሻር

አሮጌው ማንነታችን ወይም "አሮጌው ሰው" ከክርስቶስ ጋር ተሰቅሏል። ይህ የሆነበት ምክንያት የኃጢአት አካል ይሻር ዘንድና ከእንግዲህ ወዲህ ለኃጢአት ባሪያዎች እንዳንሆን ነው። የሞተ ሰው ከኃጢአቱ ጸድቋል፤ ምክንያቱም ሙት በሕይወት ያሉ ሰዎች የሚፈጽሙትን ተግባር ሊያደርግ አይችልም። እኛም ከክርስቶስ ጋር ከሞትን፤ ከእርሱ ጋር ደግሞ በሕይወት እንድንኖር እናምናለን። ክርስቶስ አንድ ጊዜ ለኃጢአት ሞቷል፤ አሁን ግን ለእግዚአብሔር ይኖራል። ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ በእርሱ ላይ ጌትነት የለውም።

ይህ የእርሱ ድል የእኛም ድል ነው።

ቁጠሩ፤ አትገዙ፤ አቅርቡ

ጳውሎስ ይህንን መንፈሳዊ እውነት ወደ ተግባራዊ ሕይወት ለመለወጥ ሦስት ዋና ዋና እርምጃዎችን ያስቀምጣል። በመጀመሪያ፣ ራሳችንን ለኃጢአት እንደ ሞትን ነገር ግን በክርስቶስ ኢየሱስ ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደሆንን አድርገን "ልንቆጥር" ይገባል። ይህ ማለት ስሜታችን የሚነግረንን ሳይሆን እግዚአብሔር ስለ እኛ የተናገረውን እውነት አምነን መቀበል ማለት ነው። በሁለተኛ ደረጃ፣ በሥጋችን ምኞት እንዳንታዘዝ ኃጢአት በሚሞት ሥጋችን ላይ እንዲነግሥ አንፍቀድለት። በሦስተኛ ደረጃ፣ ብልቶቻችንን የዓመፅ የጦር መሣሪያ አድርገን ለኃጢአት አናቅርብ፤ ይልቁንም ከሙታን ተለይተው በሕይወት እንደሚኖሩ ራሳችንን ለእግዚአብሔር፣ ብልቶቻችንንም የጽድቅ የጦር መሣሪያ አድርገን ለእግዚአብሔር እናቅርብ።

ከሕግ ቢታች ሳይሆን ከጸጋ ቢታች መሆን

የዚህ ክፍል ማጠቃለያ "ኃጢአት አይገዛችሁም፤ ከጸጋ ቢታች እንጂ ከሕግ ቢታች አይደላችሁምና" የሚል ነው። ከሕግ ቢታች መሆን ማለት በገዛ ጥረት ጽድቅን ለመፈለግ መሞከር ሲሆን፣ ይህም ሁልጊዜ ለውድቀትና ለኃጢአት ባርነት አሳልፎ ይሰጣል። ከጸጋ ቢታች መሆን ግን በእግዚአብሔር ፍቅርና ኃይል መደገፍ ማለት ነው። ጸጋ ከኃጢአት ቅጣት ብቻ ሳይሆን ከኃጢአት ኃይልም ነፃ ያወጣናል። ስለዚህ አማኝ በጸጋው ድጋፍ ለጽድቅ የመኖር አቅም አለው። እውነተኛ ነፃነት የምንፈልገውን ማድረግ ሳይሆን፣ እግዚአብሔር የሚፈልገውን ለማድረግ ነፃ መሆን ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 በቁጥር 1 እና 2 ላይ ጳውሎስ ጸጋ እንዲበዛ ኃጢአት እንሥራ የሚለውን የተሳሳተ ሐሳብ ይቃወማል። እናንተስ በሕይወታችሁ የእግዚአብሔርን ይቅርታና ጸጋ እንደ ኃጢአት መሥሪያ ፈቃድ ወይም ማመካከል የተጠቀማችሁበት ጊዜ አለ? ከዚህ አመለካከት ለመውጣት ምን ረዳችሁ?

👉 በጥምቀት ከክርስቶስ ጋር መሞትና መቀበር ሲባል ምን ማለት ነው? ይህ ምስል ዛሬ ከኃጢአት ጋር ላላችሁ ግንኙነት (እንደ ሞተ ሰው ምላሽ አለመስጠት) ምን ዓይነት ተግባራዊ ትርጉም ይሰጣችኋል?

👉 በቁጥር 4 ላይ በሕይወት መታደስ እንድንመላለስ ክርስቶስ ከሙታን እንደተነሳ ይናገራል። ካመናችሁ በኋላ በአኗኗራችሁ፣ በንግግራችሁ ወይም በባሕርያችሁ ላይ የታየው ትልቁ "ኦዲስነት" ምንድነው?

👉 አሮጌው ማንነታችን ከክርስቶስ ጋር ተስቅሏል (ቁጥር 6)። ይህ ማለት የኃጢአት ባርነት ሥልጣን አብቅቷል ማለት ነው። አሁንም በኃጢአት ተሸንፋችሁ እንደ ባሪያ ስትሰማችሁ፣ ይህን የመስቀሉን የነፃነት እውነት እንዴት በተግባር ታስታውሳላችሁ?

👉 በቁጥር 11 ላይ ራሳችሁን ለኃጢአት እንደ ሙታን ቁጠሩ ይላል። ራሳችንን የምናይበት መንገድ (Self-perception) ማለትም "እኔ የኃጢአት ባሪያ ነኝ" ከማለት ይልቅ "እኔ ለኃጢአት የሞትኩ ነኝ" ብሎ ማሰብ በውሳኔዎቻችሁ ላይ ምን ለውጥ ያመጣል?

👉 ለእግዚአብሔር በክርስቶስ ኢየሱስ በሕይወት እንዳላችሁ ቁጠሩ የሚለው ቃል ለእግዚአብሔር ምላሽ ሰጪ መሆንን ያሳያል። ለእግዚአብሔር በሕይወት መኖር ማለት በዕለት ተዕለት ውሎአችሁ (ለምሳሌ በሥራ ቦታ ወይም በትምህርት ቤት) እንዴት ይገለጣል?

👉 ኃጢአት በሚሞት ሥጋችሁ ላይ አይንገሥ ይላል (ቁጥር 12)። በሕይወታችሁ የልባችሁን ዙፋን ለመቆጣጠርና እንድትታዘዙት የሚገፋፋችሁ ዋናው የኃጢአት ምኞት ምንድነው? ይህንን በጸጋው ኃይል እንዴት ትቃወሙታላችሁ?

👉 ብልቶቻችሁን የጽድቅ መሣሪያ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ ይላል (ቁጥር 13)። በዚህ ሳምንት ዓይኖቻችሁን፣ ምላሳችሁን፣ እጆቻችሁን ወይም እግሮቻችሁን ለእግዚአብሔር ክብር መሣሪያ አድርጋችሁ ለመጠቀም ምን ዓይነት ግልጽ ዕቅድ አላችሁ?

👉 ከጸጋ ቢታች ናችሁ እንጂ ከሕግ ቢታች አይደላችሁም (ቁጥር 14) የሚለው ቃል ኃጢአትን ለማሸነፍ እንዴት ብርታት ይሆነናል? ከሕግ ማስገደድ ይልቅ የጸጋው ፍቅር ለቅድስና እንዴት ይገፋፋናል?

👉 ኃጢአት በእናንተ ላይ አይሰለጥንም የሚለውን የተስፋ ቃል በተግባር ለመለማመድ ትልቁ እንቅፋት ምንድነው? ይህንን ድል በየቀኑ ለመለማመድ በክርስቶስ ካለን አንድነት ምን እንማራለን?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል አሥራ ሁለት

 ሮሜ 6፡15-23 — የጽድቅ ባሮችና የሕይወት ፍሬ

የማን ባሪያ ነህ? የነፃነትና የባርነት ምርጫ

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ ስድስተኛ ምዕራፍ ሁለተኛ ክፍል ላይ አንድን መሠረታዊ እውነት በጥልቀት ይተነትናል። ጥያቄው የሚጀምረው "ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች ስላልሆንን ኃጢአትን እንሥራን?" በሚል ጥያቄ ነው። ይህ ጥያቄ ጸጋን እንደ ኃጢአት መሥሪያ ፈቃድ ለሚቆጥሩ ሰዎች የተሰጠ ጠንካራ ምላሽ ነው። ጳውሎስ የሚሰጠው መልስ እጅግ ግልጽ ነው፤ "አይሆንም!" ይላል። ምክንያቱም አንድ ሰው ራሱን ለባርነት ለሚታዘዝለት ጌታ አሳልፎ ከሰጠ፣ የታዘዘለት አካል ባሪያ መሆኑ አይቀሬ ነው።

በዚህ ዓለም ላይ ፍጹም ገለልተኛ የሆነ ሰው የለም። የሰው ልጅ ወይ የኃጢአት ባሪያ ነው፤ ይህም ወደ ሞት ይወስደዋል፤ ወይም የመታዘዝ ባሪያ ነው፤ ይህም ወደ ጽድቅ ይመራዋል። ጳውሎስ እዚህ ጋር "ባርነት" የሚለውን ቃል የተጠቀመው በወቅቱ በነበረው ማኅበራዊ ሥርዓት ሰዎች ለአንድ ጌታ ያላቸውን ፍጹም ተገዥነት በቀላሉ እንዲረዱት ነው። እኛም ብንሆን ለምንወደውና ለምንታዘዘው ነገር ተገዥዎች ነን። የቀድሞው ሕይወታችን የኃጢአት ባሮች የነበርንበትና ብልቶቻችንን ለርኩሰትና ለዓመፅ ያቀረብንበት ነበር። አሁን ግን በክርስቶስ በኩል ከኃጢአት ነፃ ወጥተን የጽድቅ ባሮች ሆነናል።

ይህንን እውነት ይበልጥ ለመረዳት አንድ ምሳሌ እንመልከት። አንድ ሰው በአንድ ጨካኝ አሠሪ ሥር ተቀጥሮ ቢሠራና አሠሪው ዘወትር ቢጨቁነው፣ ቢገርፈውና በመጨረሻም ያለ ደመወዝ ቢያባርረው ያ ባርነት እጅግ አስከፊ ነው። ነገር ግን ያ ሰው ከዚያ አሠሪ ነፃ ወጥቶ ለአንድ እጅግ ደግና አፍቃሪ ለሆነ ጌታ ቢገዛ፣ ያ ባርነት ስሙ ባርነት ይሁን እንጂ በውስጡ ፍጹም ሰላምና ደስታ ያለበት ነው። ጳውሎስም የሚለን ኃጢአት ጨካኝ ጌታ መሆኑንና መጨረሻውም ጥፋት መሆኑን ነው። ለጽድቅ መገዛት ግን መጨረሻው ቅድስናና የዘላለም ሕይወት ነው።

የኃጢአት ባሪያ በነበራችሁ ጊዜ ከጽድቅ ነፃ ነበራችሁ ይላል ጳውሎስ። ያን ጊዜ ያፈራችሁት ፍሬ ዛሬ ስታስቡት የሚያሳፍራችሁና መጨረሻው ሞት የሆነው ተግባር ነበር። አሁን ግን ከኃጢአት ነፃ ወጥታችሁ ለእግዚአብሔር ባሮች ሆናችኋል። ይህ አዲስ ባርነት የሚያስገኘው ፍሬ "ቅድስና" ይባላል። ቅድስና ማለት ለእግዚአብሔር ተለይቶ መኖርና የእርሱን ባሕርይ ማንጸባረቅ ማለት ነው። ይህ መንገድ በመጨረሻ ወደ ዘላለም ሕይወት ያደርስናል።

በመጨረሻም ጳውሎስ በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እጅግ የታወቀውንና ንጽጽራዊ የሆነውን ጥቅስ ያስቀምጣል። "የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና፤ የእግዚአብሔር የጾጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው"። ደመወዝ አንድ ሰው ለሠራው ሥራ የሚከፈለው የሚገባው ዋጋ ነው። አንድ ሰው ኃጢአትን ካገለገለ የሚገባውና የሚቀበለው ደመወዝ ሞት ነው። ነገር ግን የዘላለም ሕይወት ደመወዝ አይደለም፤ ስጦታ ነው። እኛ ስላልሠራንበትና ስለማይገባን የእግዚአብሔር የጾጋ ስጦታ ተብሏል። ይህ ስጦታ የሚገኘው ደግሞ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ብቻ ነው።

እንግዲህ ዛሬ ልባችንን ልንመረምር ይገባል። የማን ባሮች ነን? ብልቶቻችንን (ዓይናችንን፣ እጃችንን፣ አሳባችንን) ለማን እያስገዛን ነው? ጾጋው ከኃጢአት ነፃ ያወጣን ለጽድቅ እንድንኖር እንጂ በኃጢአት እንድንቀጥል አይደለም። የእግዚአብሔር ባሪያ መሆን እውነተኛው ነፃነት ነው። ምክንያቱም እርሱ ወደ ሕይወትና ወደ ክብር የሚመራ አፍቃሪ ጌታ ነውና።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ በቁጥር 15 ላይ "ከጸጋ በታች ስለ ሆንን ኃጢአትን እንሥራ?" የሚለውን ጥያቄ በድጋሚ ያነሳል። ዛሬ በአንዳንድ አማኞች ዘንድ "እግዚአብሔር ይቅር ባይ ስለሆነና በጸጋ ስለምንድን ጥቃቅን ኃጢአቶችን ብንሠራ ችግር የለውም" የሚለው አመለካከት በተግባር የሚታየው እንዴት ነው?

👉 በቁጥር 16 ላይ "ለሚታዘዙለት ለእርሱ ባሪያዎች ናችሁ" ይላል። የአንድን ሰው እውነተኛ ጌታ ወይም መሪ የምናውቀው በንግግሩ ሳይሆን በተግባር በሚያሳየው ታዛዥነት መሆኑን በዕለት ተዕለት ሕይወታችሁ እንዴት ትረዱታላችሁ?

👉 "ከልባችሁ ታዘዛችሁ" (ቁጥር 17) የሚለው ቃል ሃይማኖታዊ ግዴታን ሳይሆን የፍቅር ምላሽን ያሳያል። የእናንተ ታዛዥነት ከውስጥ የመነጨ የልብ ፍቅር ነው ወይስ ከቅጣት ፍርሃት የመጣ ግዴታ?

👉 ከኃጢአት ነፃ ወጥታችሁ ለጽድቅ ባሪያዎች ሆናችኋል ይላል (ቁጥር 18)። ለጽድቅ ባሪያ መሆን ማለት "የፈለጉትን ከማድረግ" ይልቅ "የሚገባውንና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውን ለማድረግ" መገዛት እንደሆነ እንዴት ትገልጹታላችሁ?

👉 በቁጥር 19 ላይ ጳውሎስ ብልቶቻችንን ለዓመፅ ባሪያዎች አድርገን አቅርቦን እንደነበር ያስታውሰናል። ዛሬ ግን ብልቶቻችንን (ዓይናችንን፣ ምላሳችንን፣ እጃችንን) ለቅድስና ባሪያ አድርገን ለማቅረብ ምን ዓይነት ተግባራዊ ውሳኔዎችን መውሰድ ይኖርብናል?

👉 የኃጢአት ባሪያ በነበራችሁበት ጊዜ ካፈራችሁት ፍሬ ዛሬ የምታፍሩበት ምንድነው? (ቁጥር 21)። የኃጢአትን መራራ ውጤት ማስታወሳችሁ ወደ ኋላ ተመልሳችሁ በኃጢአት እንዳትወድቁ የሚረዳችሁ እንዴት ነው?

👉 ለጽድቅ መገዛት ፍሬው ቅድስና ነው ይላል (ቁጥር 22)። በሕይወታችሁ ለጌታ በመታዘዛችሁ ምክንያት በባሕርያችሁ ላይ የመጣውን የቅድስና ፍሬ (ለምሳሌ ትዕግሥት፣ ታማኝነት፣ ንጽሕና) ለሌሎች ማካፈል ትችላላችሁ?

👉 "የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነው" ይላል (ቁጥር 23)። ደመወዝ አንድ ሰው ስለሠራው ሥራ የሚከፈለው ዋጋ ነው። ኃጢአት ሁልጊዜ በራሱ ጊዜ የሚያመጣው ጥፋትና ሞት እንዳለው ማወቃችን ከኃጢአት እንድንሸሽ እንዴት ያደርገናል?

👉 የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ የዘላለም ሕይወት ነው ይላል። ይህ "ስጦታ" መሆኑን ማወቃችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ለመውረስ በራሳችሁ ብቃት ላይ ከመመካት ይልቅ በክርስቶስ ላይ ብቻ እንድትታመኑ የሚረዳችሁ እንዴት ነው?

👉 ዛሬ በሕይወታችሁ ውስጥ ለየትኛው ጌታ (ለገንዘብ፣ ለዝና፣ ለምኞት ወይስ ለእግዚአብሔር) ቅድሚያ እየሰጣችሁ እንደሆነ ራሳችሁን ብትመረምሩ ምን ትላላችሁ? እውነተኛ ነፃነት የሚገኘው ለእግዚአብሔር በመገዛት ውስጥ መሆኑን እንዴት በተግባር ማሳየት ይቻላል?

ከአሮጌው ትዳር ወደ አዲሱ የሕይወት ቃል ኪዳን

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ ሰባተኛ ምዕራፍ ላይ አማኝ ከሕግ ጋር ያለው ግንኙነት እንዴት እንደተቋረጠ ለማስረዳት በጣም ግልጽና ሕያው የሆነ የጋብቻን ምሳሌ ይጠቀማል። አንዲት ያገባች ሴት ባሏ በሕይወት እስካለ ድረስ በሕግ ከእርሱ ጋር ታስራ ትኖራለች። ባሏ ቢሞት ግን ከባልዋ ሕግ ነፃ ትወጣለች፤ ሌላ ባል ብታገባም አመንዝራ አትባልም። ጳውሎስ ይህንን ምሳሌ የተጠቀመው እኛንም ከሕግ ጋር አጋብቶን ለነበረው ለዚያ አሮጌ ማንነታችን መሞታችንን ለማሳየት ነው። በክርስቶስ ሥጋ አማካኝነት ለሕግ ሞተናል፤ ይህም የሆነው ከሙታን ለተነሣው ለሌላው ለክርስቶስ እንድንሆንና ለእግዚአብሔር ፍሬ እንድናፈራ ነው። ቀደም ሲል በሥጋ ሳለን በሕግ አማካኝነት የሚቀሰቅሰው የኃጢአት መሻት ለሞት ፍሬ እንድናፈራ በብልቶቻችን ይሠራ ነበር፤ አሁን ግን ለታሰርንበት ለዚያ ስለ ሞትን ከሕግ ነፃ ወጥተናል። ስለዚህ በአሮጌው በፊደል ሥርዓት ሳይሆን በአዲሱ በመንፈስ ሥርዓት እናገለግላለን።

ይህ ሲባል ግን ሕግ ራሱ ኃጢአት ነው ማለት አይደለም። ጳውሎስ ሕግ ቅዱስ፣ ትእዛዙም ቅድስት፣ ጸድቅና መልካም መሆኑን በድፍረት ያረጋግጣል። የሕግ ዋና ዓላማ ኃጢአትን ገልጦ ማሳየት ነው። ሐዋርያው "ሕግ 'አትመኝ' ባይል ኖሮ ምኞት ምን እንደሆነ ባላወቅሁ ነበር" በማለት የራሱን ሕይወት እንደ ምሳሌ ያቀርባል። ሕጉ ከመምጣቱ በፊት ኃጢአት በውስጣችን ተኝቶ ወይም ሞቶ ሊመስለን ይችላል፤ ነገር ግን ትእዛዝ በመጣች ጊዜ ኃጢአት ሕያው ሆነ፤ እኛ ግን ሞትን። ይህ ማለት ሕጉ ኃጢአትን ፈጠረው ማለት ሳይሆን፣ በውስጣችን ተደብቆ የነበረውን የኃጢአት ባሕርይ ቀስቅሶ አወጣው ማለት ነው።

ይህንን እውነት ይበልጥ ለመረዳት አንድ ምሳሌ እንመልከት። አንድ ሰው በጣም የቆሸሸ ክፍል ውስጥ ቢቀመጥና ከፍሉ ጨለማ ቢሆን ቆሻሻው አይታየውም። ነገር ግን አንድ ሰው ደማቅ የእጅ ባትሪ ይዞ ወደ ክፍሉ ቢገባ፣ ባትሪው ቆሻሻውን በግልጽ ያሳየዋል። መብራቱ ቆሻሻውን አልፈጠረውም፤ ይልቁንም የነበረውን ቆሻሻ ገለጠው እንጂ። መብራቱ ራሱ ንጹህና መልካም ነው፤ ነገር ግን በክፍሉ ውስጥ ያለውን ቆሻሻ አስቀያሚነት ያሳያል።

ሕግም ልክ እንደዚሁ ነው፤ የእግዚአብሔርን ቅድስና በማሳየት የእኛን ኃጢአተኝነት ቁልጭ አድርጎ ያሳየናል።

ኃጢአት መልካም የሆነውን ሕግ ተጠቅሞ በሰው ላይ ሞትን አመጣ። ይህ የሆነው ኃጢአት በትእዛዝ አማካኝነት እጅግ ኃጢአተኛ እንዲሆን ወይም ክፋቱ በግልጽ እንዲታወቅ ነው። ሕጉ ሊያድነን አይችልም፤ ምክንያቱም ሕጉ ኃጢአትን የመግለጥ እንጂ የመፈወስ አቅም የለውም። ሕጉ እንደ መስታወት ነው፤ መስታወት ፊታችን ላይ ያለውን እድፍ ያሳየናል እንጂ እድፉን ሊያጥብልን አይችልም። ለመታጠብ ወደ ውኃው (ወደ ክርስቶስ ጸጋ) መሄድ ይኖርብናል። ስለዚህ ሕጉ እኛ መድኃኒት እንደሚያስፈልገን አሳምኖ ወደ ክርስቶስ የሚመራን መለኮታዊ መሣሪያ ነው።

በአዲሱ የሕይወት መንገድ ስንመላለስ የምንመራው ሕግን በመፍራት ሳይሆን ክርስቶስን በመውደድ ነው። ከአሮጌው የሕግ እስራት ተፈተን ለክርስቶስ የሆንንው፤ እርሱ በሰጠን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለእግዚአብሔር የሚሆን የጽድቅ ፍሬ እንድናፈራ ነው። ሕግ የኃጢአትን በሽታ ይነግረናል፤ ክርስቶስ ግን ፈውሱን ይሰጠናል።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ በትዳር ምሳሌነት ሕግ በሕይወት እስካለን ድረስ ብቻ እንደሚገዛን ያስረዳል። ይህ ምሳሌ ከሕግ ቀንበር ወጥተን ለክርስቶስ መሆናችንን ለመረዳት እንዴት ይረዳናል?

👉 ለሕግ መሞት (ቁጥር 4) ሲባል በዕለት ተዕለት ክርስቲያናዊ ኑሮአችን ውስጥ ምን ማለት ነው? ከሕግ ተጽዕኖ ነፃ መውጣታችንን በምን እናውቃለን?

👉 ለክርስቶስ የሆንነው ለእግዚአብሔር ፍሬ እንድናፈራ እንደሆነ ተገልጿል። ሕግን ለመጠበቅ ከመጣር ይልቅ ከክርስቶስ ጋር ባለን ሕብረት ፍሬ ማፍራት የሚለየው እንዴት ነው?

👉 በቁጥር 6 ላይ በመንፈስ አዲስነት እና በፊደል አሮጌነት ማገልገልን ያነጻጽራል። የእናንተ አገልግሎት በሕግጋትና በሥርዓት ግፊት (በፊደል) ነው ወይስ በመንፈስ ቅዱስ መሪነትና ፍቅር (በመንፈስ)?

👉 ሕግ ኃጢአት ነውን? ለሚለው ጥያቄ ጳውሎስ አይደለም በማለት ይመልሳል። ሕግ ራሱ ቅዱስ ሆኖ ሳለ፣ በውስጣችን ያለውን ኃጢአት አውጥቶ የሚያሳየን እንዴት ነው?

👉 ጳውሎስ አትመኝ የሚለው ሕግ ባይኖር ኖሮ መመኘትን ባላወቁ ነበር ይላል (ቁጥር 7)። የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችሁ ውስጥ ኃጢአት አይደለም ብላችሁ የምታስቡትን ነገር ኃጢአት መሆኑን የገለጠላችሁ አጋጣሚ አለ?

👉 ኃጢአት ትእዛዝን ምክንያት በማድረግ ከፉ ምኞትን ሁሉ ይሠራል ይላል (ቁጥር 8)። ክልክል የሆኑ ነገሮችን ለማድረግ የሚገፋፋን የኃጢአት ባሕርይ በሕይወታችሁ ውስጥ የሚገለጠው እንዴት ነው?

👉 ትእዛዝ ለሕይወት ተሰጥቶ ሳለ ለጳውሎስ ግን ለሞት ሆኖ አገኘው (ቁጥር 10)። መልካም የሆነው የእግዚአብሔር ቃል ለምን በውስጣችን የሞትና የኩነቴ ስሜት ሊፈጥር ይችላል?

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ ሰባተኛ ምዕራፍ ማጠቃለያ ላይ፤ እያንዳንዱ አማኝ በውስጡ ሊሰማው የሚችለውን እጅግ ጥልቅና ፈታኝ የሆነ የውስጥ ትግል በግልጽ ያሳየናል። ይህ ክፍል በብዙዎች ዘንድ "የክርስቲያን የጦር ሜዳ" ተብሎ ይጠራል። ጳውሎስ ሕግ መንፈሳዊ እንደሆነ ቢያውቅም፤ እርሱ ግን ለኃጢአት የተሸጠ ሥጋዊ መሆኑን በሐቀኝነት ይናገራል። እዚህ ጋር የምናየው ትልቁ እውነት፤ አንድ ሰው ዳግም ሲወለድ በውስጡ አዲስ ፍላጎት ቢፈጠርም፤ ያ አሮጌውና ኃጢአተኛው የሥጋ ባሕርይ ግን ገና ሙሉ በሙሉ አለመወገዱን ነው።

የዚህ ትግል መገለጫው "የማልወደውን ያን አደርጋለሁና የማደርገውን አላውቅም" የሚለው የጳውሎስ ጭንቀት ነው። ሐዋርያው መልካሙን ለማድረግ ይፈልጋል፤ ነገር ግን ክፋቱ ተደቅኖበት ያገኘዋል። ይህ በሁለት ተቃራኒ ኃይሎች መካከል የሚደረግ ፍልሚያ ነው። አንደኛው ወገን የእግዚአብሔርን ሕግ የሚወድ "ውስጣዊ ሰው" ሲሆን፤ ሁለተኛው ወገን ደግሞ በብልቶቹ ውስጥ ሆኖ ለኃጢአት ሕግ የሚማርከው "የሥጋ ሕግ" ነው። ይህንን ሁኔታ ለመረዳት አንድን የታወቀ ምሳሌ እንመልከት።

በአንድ ወቅት አንድ ሽማግሌ በውስጣቸው ስለሚደረገው ትግል ሲያስረዱ እንዲህ አሉ፤ "በልቤ ውስጥ ሁለት ውሾች ያሉ ይመስለኛል። አንደኛው ጥቁርና ክፉ ነው፤ ሌላኛው ደግሞ ነጭና ደግ ነው። ሁለቱም ዘወትር ይጣላሉ" አሉ። የሚሰማቸውም ሰው "ታዲያ የትኛው ያሸንፋል?" ብሎ ሲጠይቃቸው፤ ሽማግሌውም "የምመግበው ያሸንፋል" ብለው መለሱ። ጳውሎስም የሚነግረን ስለዚህ ዓይነት ትግል ነው። በውስጣችን ያለው አዲስ ማንነት የእግዚአብሔርን ቃል ቢናፍቅም፤ በሥጋችን ውስጥ ያለው ኃጢአት ግን ወደ ሌላ አቅጣጫ ይጎትተናል።

ይህ ትግል ጳውሎስን ወደ ተስፋ መቁረጥ አድርሶት "እኔ ምንኛ ምስኪን ሰው ነኝ! ለዚህ ሞት ለታጨ ሥጋ ማን ያድነኛል?" ብሎ እንዲጮህ አድርጎታል። ይህ ጩኸት በገዛ ጥረቱ ኃጢአትን ለማሸነፍ የሞከረና ያልተሳካለት ሰው ጩኸት ነው። የሰው ልጅ በራሱ አቅም ከዚህ የኃጢአትና የሞት እስራት ሊወጣ እንደማይችል ጳውሎስ ተረድቷል። ነገር ግን ሐዋርያው እዚያው ተስፋ ቆርጦ አልቀረም። ወዲያውኑ ታላቁን መፍትሔ አገኘ።

በመጨረሻም "በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን" በማለት ድሉን ያውጃል። ነፃ አውጪው ራሱ ጳውሎስ ወይም የእርሱ ጥንካሬ ሳይሆን፣ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ምንም እንኳን በአእምሮአችን ለእግዚአብሔር ሕግ ብንገዛና በሥጋችን ለኃጢአት ሕግ ብንገዛም፣ በክርስቶስ በኩል ግን ከዚህ የሞት አካል ነፃ የምንወጣበት መንገድ ተከፍቷል። ይህ ክፍል የሚዘጋው በሽንፈት ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ጸጋ አማካኝነት ወደሚገኘው ቀጣዩ የድል ምዕራፍ (ምዕራፍ ስምንት) ለመሻገር በር በመክፈት ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ "የማልወደውን ያን አደርጋለሁ" በማለት በውስጡ ያለውን ትግል ይገልጻል። እናንተስ በመንፈሳዊ ሕይወታችሁ መልካም ለማድረግ እየፈለጋችሁ ነገር ግን ሳትወዱ በድካም ስትሸነፉ የሚሰማችሁ ስሜትና ትግል ምንድነው?

👉 በቁጥር 14 ላይ "ሕግ መንፈሳዊ እንደ ሆነ እናውቃለን፤ እኔ ግን ከኃጢአት በታች ልሆን የተሸጥሁ የሥጋ ነኝ" ይላል። የሰው ልጅ በባሕርይ ደካማ መሆኑን ማመናችን በራሳችን ከመመካት ይልቅ በጌታ ጸጋ ላይ እንድንደገፍ የሚረዳን እንዴት ነው?

👉 በቁጥር 18 ላይ "በእኔ ማለት በሥጋዬ በጎ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁና" ይላል። በራሳችን ጥረትና ችሎታ ብቻ መንፈሳዊ ሕይወትን ለመምራት መሞከር ለምን ለውድቀትና ለብስጭት ይዳርገናል?

👉 "ፈቃድ አለኝና፤ መልካሙን ግን ማድረግ የለኝም" (ቁጥር 18)። ለመለወጥና ለመቀደስ ከፍተኛ ፍላጎት ኖሮአችሁ ነገር ግን በተግባር ለመለወጥ አቅም ያጣችሁበትን ጊዜና ከዚያስ እንዴት እንደወጣችሁ ብታካፍሉን?

👉 ጳውሎስ በውስጡ "ሌላ ሕግ" ከልቡ አሳብ ጋር ሲዋጋ ያያል (ቁጥር 23)። በሐሳባችሁና በምኞታችሁ መካከል የሚደረገውን መንፈሳዊ ውጊያ ለማሸነፍ በየቀኑ የምታደርጉት ተግባራዊ ጥንቃቄ ምንድነው?

👉 "በውስጥ ሰውነቴ በእግዚአብሔር ሕግ ደስ ይለኛል" (ቁጥር 22)። በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያለን ደስታ ከሃይማኖታዊ ግዴታ ባለፈ እውነተኛ የልብ ናፍቆት መሆኑን በምን ማወቅ እንችላለን?

☞ ጳውሎስ በራሱ ድካም ተስፋ ቆርጦ "እኔ ምንኛ ጎስቋላ ሰው ነኝ!" በማለት ይጮኻል (ቁጥር 24)። በእግዚአብሔር ፊት እንዲህ ያለውን ግልጽና ትሕትና የተሞላበት ኑዛዜ ማቅረብ ለእውነተኛ ነፃነት የሚጠቅመው ለምንድነው?

☞ "ከዚህ ለሞት ከተሰጠ ሰውነት ማን ያድነኛል?" ለሚለው ጥያቄ መልሱ ራሳችን ሳንሆን ሌላ አዳኝ መሆኑን ያሳያል። እኛም ከድካማችን ለመውጣት ራሳችንን ከመመልከት ይልቅ ወደ ክርስቶስ እንድንመለከት የሚያደርገን ምንድነው?

☞ በቁጥር 25 ላይ "በኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን" ይላል። በሽንፈትና በብስጭት ውስጥ ላሉ አማኞች የክርስቶስ የማዳን ሥራ ምን ዓይነት ተስፋና ብርታት ይሰጣል?

☞ በምዕራፉ መጨረሻ ላይ ጳውሎስ በልቡ ለእግዚአብሔር፣ በሥጋው ግን ለኃጢአት እንደሚገዛ ይናገራል። ይህ በሁለት ማንነት መካከል ያለ ትግል በክርስቶስ ሙሉ በሙሉ ድል እስከንቀዳጅ ድረስ ተስፋ ሳንቆርጥ እንድንመላለስ እንዴት ያስተምረናል?

የሮሜ መልእክት ስምንተኛ ምዕራፍ በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካሉ እጅግ ድንቅና አበረታች ክፍሎች አንዱ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በሰባተኛው ምዕራፍ ላይ ስለነበረው የውስጥ ትግልና "ምስኪን ሰው ነኝ" ስለሚለው ጩኸት ካበቃ በኋላ፤ ስምንተኛውን ምዕራፍ የሚጀምረው በታላቅ የድል አዋጅ ነው። "እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነጌ የለባቸውም" የሚለው ቃል ለእያንዳንዱ አማኝ የነፃነት ሰነድ ነው። ይህ ማለት በእግዚአብሔር ፊት ጥፋተኛ ተብለን የምንቀጣበት ምንም ምክንያት የለም ማለት ነው፤ ምክንያቱም ቅጣታችንን ክርስቶስ በመስቀል ላይ ተቀብሎታል።

ጳውሎስ ይህንን ነፃነት ሲያብራራ ሁለት ተቃራኒ ሕጎችን ያስተዋውቀናል። እነርሱም "የሕይወት መንፈስ ሕግ" እና "የኃጢአትና የሞት ሕግ" ናቸው። ይህንን በቀላሉ ለመረዳት የስበት ሕግንና የበረራ (ኤሮዳይናሚክስ) ሕግን እንደ ምሳሌ መመልከት እንችላለን። የስበት ሕግ ማንኛውንም ነገር ወደ ታች ይጎትታል፤ ይህም ልክ እኛን ወደ ኃጢአትና ወደ ሞት እንደሚጎትተን የኃጢአት ሕግ ነው። ሆኖም አንድ አውሮፕላን የበረራ ሕግን ተጠቅሞ ከስበት ሕግ በላይ ከፍ ብሎ እንደሚበር፤ እንዲሁ የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ በላይ ከፍ አድርጎ ነፃ ያወጣናል። ሕግ በሥጋ ምክንያት ደክሞ ሊያደርገው ያልቻለውን፤ እግዚአብሔር የገዛ ልጁን በኃጢአተኛ ሥጋ ምሳሌ በመላክና ኃጢአትን በሥጋው በመኮነን ፈጽሞታል።

በመቀጠልም ጳውሎስ በሥጋና በመንፈስ መካከል ያለውን መሠረታዊ ልዩነት ያሳየናል። እንደ ሥጋ ፈቃድ የሚኖሩ የሥጋን ነገር ያስባሉ፤ እንደ መንፈስ ፈቃድ የሚኖሩ ግን የመንፈስን ነገር ያስባሉ። ስለ ሥጋ ማሰብ መጨረሻው ሞት ነው፤ ምክንያቱም የሥጋ አሳብ ለእግዚአብሔር ሕግ ስለማይገዛና ሊገዛም ስለማይችል ከእግዚአብሔር ጋር ጠላትነት ነው። ስለ መንፈስ ማሰብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው። በሥጋ ያሉት እግዚአብሔርን ደስ ሊያሰኙት አይችሉም። እዚህ ጋር ጳውሎስ የሚነግረን ስለ ጥረት ሳይሆን ስለ ማንነትና ስለ አቅጣጫ ነው። ልባችንና አሳባችን ወዴት ያዘነበለ ነው? የሚለው ጥያቄ የሕይወታችንን ፍሬ ይወስነዋል።

ሆኖም አማኞች በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ መሆናቸውን ጳውሎስ ያረጋግጥልናል። ይህ የሚሆነው የእግዚአብሔር መንፈስ በእኛ ውስጥ ሲኖር ነው። የክርስቶስ መንፈስ የሌለው የእርሱ ወገን አይደለም። ክርስቶስ በውስጣችን ካለ፣ ሥጋችን በኃጢአት ምክንያት የሞተ ቢሆንም፣ መንፈሳችን ግን በጽድቅ ምክንያት ሕያው ነው። ይህ እውነት ለወደፊቱም ታላቅ ተስፋ ይሰጠናል። ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው የእርሱ መንፈስ በእኛ ውስጥ የሚኖር ከሆነ፣ ክርስቶስን ከሙታን ያስነሣው እርሱ በውስጣችን በሚኖረው በመንፈሱ አማካኝነት ለሚሞተው ሥጋችን ደግሞ ሕይወትን ይሰጠዋል።

ይህ ክፍል የሚያስተምረን ክርስትና በገዛ ጥረት የሚኖር የሥነ-ምግባር ሕይወት ሳይሆን፣ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚመራ አዲስ ማንነት መሆኑን ነው። ኩነኔ የሌለብን በሥራችን ሳይሆን በክርስቶስ በመሆናችን ነው። ዛሬም በመንፈስ ቅዱስ እየታገዝን ከኃጢአት ኃይል በላይ ሆነን በሰላምና በሕይወት እንድንመላለስ ጸጋው ተሰጥቶናል። በውስጣችን የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ የድላችን ዋስትናና የትንሣኤያችን ተስፋ ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት "አሁን ኩነኔ የለባቸውም" በማለት ይጀምራል (ቁጥር 1)። ይህ እውነት በድካምና በውድቀት ጊዜ የሚሰማችሁን የጥፋተኝነት ስሜትና የሰይጣንን ክስ ለማሸነፍ እንዴት ይረዳችኋል?

👉 በቁጥር 2 ላይ "የሕይወት መንፈስ ሕግ" እና "የኃጢአትና የሞት ሕግ" ተነጻጽረዋል። ከኃጢአትና ከሞት ሕግ ነፃ መውጣታችሁን በዕለት ተዕለት ሕይወታችሁ በተግባር የምታዩት በምን ዓይነት ሁኔታዎች ነው?

👉 ሕጉ በሥጋ ድካም ምክንያት ሊያደርገው ያልቻለውን እግዚአብሔር ልጁን በመላክ እንደፈጸመው ይናገራል (ቁጥር 3)። ይህ እውነት በራሳችሁ ጥረት ጻድቅ ለመሆን ከምታደርጉት ልፋት አሳርፎ በክርስቶስ ሥራ ላይ እንድትታመኑ የሚያደርጋችሁ እንዴት ነው?

👉 በመንፈስ የሚመላለሱ የሕጉ ጽድቅ በእነርሱ ይፈጸማል ይላል (ቁጥር 4)። "በመንፈስ መመላለስ" ሲባል በሥራ ቦታ፣ በትምህርት ቤት ወይም በቤተሰብ ሕይወት ውስጥ ምን ዓይነት ተግባራዊ መገለጫዎች አሉት?

👉 በአሳባችን ወይም በትኩረታችን (Mindset) በሥጋና በመንፈስ መካከል ያለውን ልዩነት ጳውሎስ ያብራራል (ቁጥር 5)። አሳባችሁን በሥጋዊ ምኞት ላይ ከማድረግ ይልቅ በመንፈሳዊ ነገሮች ላይ ለማድረግ ምን ዓይነት መንፈሳዊ ልምዶች (ለምሳሌ ጸሎት፣ ቃልን ማጥናት) ታደርጋላችሁ?

👉 በሥጋ ላይ ማሰብ ሞት ነው፣ በመንፈስ ላይ ማሰብ ግን "ሕይወትና ሰላም" ነው ይላል (ቁጥር 6)። በመንፈሳዊ ነገሮች ላይ በማተኮራችሁ ምክንያት በውስጣችሁ ጥልቅ ሰላም የተሰማችሁበትን አንድ አጋጣሚ ማካፈል ትችላላችሁ?

👉 የሥጋ አሳብ በእግዚአብሔር ላይ ጥል እንደሆነና ለእግዚአብሔር ሕግ እንደማይገዛ ተገልጿል (ቁጥር 7)። የሰው ልጅ በራሱ ጥረት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት እንደማይችል መረዳታችንን በመንፈስ ቅዱስ ላይ ይበልጥ እንድንደገፍ የሚያደርገን እንዴት ነው?

👉 የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ውስጥ ቢኖር "በመንፈስ ናችሁ" ይላል (ቁጥር 9)። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችሁ መኖሩን በሕይወታችሁ ውስጥ በምን ዓይነት ፍሬዎች ወይም መመሪያዎች ታውቃላችሁ?

👉 "የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ከሆነ እርሱ የእርሱ ወገን አይደለም" የሚለው ቃል (ቁጥር 9)፣ እውነተኛ ክርስትና ከሃይማኖታዊ ሥርዓት ባለፈ የመንፈስ ቅዱስ ሕይወት መሆኑን እንዴት ያረጋግጥልናል?

👉 ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው መንፈስ በእናንተ ውስጥ ቢኖር ለሚሞተው ሥጋችሁ ሕይወትን ይሰጣል ይላል (ቁጥር 11)። ይህ የትንሣኤ ኃይል ዛሬ በሕይወታችሁ ያሉትን "የሞቱ" ወይም ተስፋ የቆረጣችሁባቸውን ነገሮች ለመቀየር ምን ዓይነት ተስፋ ይሰጣችኋል?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል አሥራ ስድስት

 ሮሜ 8፡12-25 — የልጅነት መንፈስና የመዳን ተስፋ

የልጅነት ክብርና የወደፊቱ ተስፋ፤ ከባርነት ፍርሃት ወደ አባትነት ፍቅር

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ ስምንተኛ ምዕራፍ ላይ የቀጠለውን ጥልቅ ትምህርት ሲያብራራ፤ አማኞች አሁን ያለባቸውን ታላቅ መብትና ኃላፊነት ያስገነዝባሉ። "እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ እንደ ሥጋ ፈቃድ እንኖር ዘንድ ለሥጋ ባለ ዕዳዎች አይደለንም" በማለት ይጀምራል። እኛ ለሥጋ ምንም ዕዳ የለብንም፤ ምክንያቱም ሥጋ የሰጠን ሞትንና ውድቀትን ብቻ ነው። ይልቁንም ባለ ዕዳነታችን ለመንፈስ ቅዱስ ነው። በሥጋ ፈቃድ የምንኖር ከሆነ ሞት ይጠብቀናል፤ በመንፈስ ግን የሥጋን ሥራ ብንገድል በሕይወት እንኖራለን። ይህ "መግደል" የሚለው ቃል በየቀኑ በጸጋው ኃይል ለኃጢአት ምኞቶች እምቢ ማለትንና ለእግዚአብሔር ፈቃድ መገዛትን ያመለክታል።

የልጅነት መንፈስና የእባባ ጥሪ

በዚህ ክፍል ውስጥ የምናገኘው እጅግ ልብ የሚነካ እውነት የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችን ነው። በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና። ጳውሎስ እንደገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀበላችሁም ይላል። ይልቁንም "አባ አባት" ብለን የምንጮኸበትን የልጅነት መንፈስ ተቀብለናል። በዚያ ዘመን በነበረው የሮም ሕግ፤ አንድ ልጅ በጉዲፈቻ (Adoption) ሲወሰድ የድሮ ዕዳው ሁሉ ይሰረዛል፤ የአዲሱ አባቱ መላ ወራሽ ይሆናል፤ እንዲሁም በሕግ ፊት እንደ ሥጋ ልጅ ይቆጠራል። እኛም በክርስቶስ በኩል ያገኘነው ይህንን መብት ነው። መንፈስ ቅዱስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ሆኖ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ይመሰክራል። ልጆች ከሆንን ደግሞ ወራሾች ነን፤ ማለትም የእግዚአብሔር ወራሾችና ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን።

የመከራና የክብር ሚዛን

ከክርስቶስ ጋር አብረን እንድንከበር አብረን መከራ ብንቀበል ወራሾች ነን ይላል። ሐዋርያው ጳውሎስ አሁን ያለውን መከራ ወደፊት ከሚገለጠው ክብር ጋር ሲያነፃፅረው "ሊነፃፀር እንኳን አይገባውም" ይላል።

ይህንን በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንድ ሰው ለጥቂት ሰከንዶች የሚቆይ ትንሽ ሕመም ቢሰማውና ከዚያ በኋላ ግን ለዘላለም የሚኖር ታላቅ ደስታና ባለጠግነት ቢሰጠው፤ ያቺ የጥቂት ሰከንድ ሕመም ከሚመጣው ዘላለም ደስታ ጋር ሲነፃፀር ምንም አይደለችም። ዛሬ የምናልፍበት መከራ፤ ስደት፤ ወይም ድካም ሁሉ በሚጠብቀን መለኮታዊ ክብር ፊት እጅግ ቀላል ነው።

የፍጥረት ሁሉ ናፍቆት

የእግዚአብሔር የማዳን ዕቅድ እኛን ብቻ ሳይሆን ፍጥረትን ሁሉ ያጠቃልላል። ፍጥረት ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች መገለጥን በናፍቆት ይጠባበቃል። ምክንያቱም ፍጥረት ለከንቱነት ተገዝቷል፤ ይህም የሆነው በገዛ ፈቃዱ ሳይሆን በአዳም ውድቀት ምክንያት ነው። ሆኖም ፍጥረት ራሱ ከመበስበስ ባርነት ነፃ ወጥቶ ለእግዚአብሔር ልጆች ወደሚሆን ክብር እንደሚደርስ ተስፋ አለው። ፍጥረት ሁሉ እስከ አሁን ድረስ አብሮ በመውለድ ጣር እንዳለና እንደሚቃተት እናውቃለን። ይህ መቃተት የጥፋት ሳይሆን አዲስ ነገር የመወለዱ ምልክት ነው።

የመዳን ተስፋና ትዕግሥት

ፍጥረት ብቻ ሳይሆን የመንፈስ በኩራት ያለን እኛ ራሳችን የሥጋችንን ቤዛነት (ትንሣኤን) እየተጠባበቅን በውስጣችን እንቃትታለን። መዳናችን በተስፋ ነውና። የሚታየው ተስፋ ተስፋ አይደለም፤ የሚያየውንማ ማን ተስፋ ያደርገዋል? እኛ ግን የማናየውን ተስፋ ብናደርገው በትዕግሥት እንጠባበቃለን። ይህ ማለት ክርስትና ገና ያልተጨረሰ ታሪክ ነው ማለት ነው። በመንፈሳችን ድነናል፤ አሁን ግን የሥጋችንን ሙሉ ነፃነትና የክርስቶስን ዳግም ምጽዓት በትዕግሥትና በተስፋ እንጠባበቃለን። ይህ ተስፋ ደግሞ በዛሬው ሕይወታችን ውስጥ እንድንጸና ብርታት ይሆነናል።

እውነተኛ ተስፋ በሁኔታዎች ላይ ሳይሆን በማይለወጠው የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ላይ ይደገፋል። እኛ በእግዚአብሔር የተወደድን ልጆቹ ነን፤ ከብራችንም ገና ይገለጣል።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ በቁጥር 12 ላይ ለሥጋ ባለዕዳዎች አይደለንም ይላል። በሕይወታችሁ ለሥጋ ምኞት ከመገዛት ይልቅ ለመንፈስ ቅዱስ መታዘዝ ያለባችሁ የፍቅር ዕዳ መሆኑን እንዴት ትረዱታላችሁ?

👉 "በመንፈስ የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ በሕይወት ትኖራላችሁ" ይላል (ቁጥር 13)። በየቀኑ በድካም የሚጥሉአችሁን የሥጋ ሥራዎች (እንደ ቁጣ፣ ስስት ወይም ምኞት) በመንፈስ ኃይል ለመግደል የምትጠቀሙባቸው ተግባራዊ መንፈሳዊ ስልቶች ምንድናቸው?

👉 የእግዚአብሔር መንፈስ የሚመራቸው ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው ተብሏል (ቁጥር 14)። መንፈስ ቅዱስ በዕለት ተዕለት ውሳኔዎቻችሁና በአካሄዳችሁ ላይ መሪ መሆኑን በተግባር እንዴት ታውቃላችሁ?

👉 የፍርሃት ባሪያ የሚያደርግ መንፈስ ሳይሆን የልጅነት መንፈስን ተቀብላችኋል (ቁጥር 15)። እግዚአብሔርን "አባ አባት" ብላችሁ ስትጠሩት በውስጣችሁ የሚሰማችሁ የቅርብነት ስሜት ከሃይማኖታዊ ፍርሃት የሚለየው እንዴት ነው?

👉 መንፈስ ቅዱስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ሆኖ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ይመሰክራል ይላል (ቁጥር 16)። የእግዚአብሔር ልጅ መሆናችሁን እርግጠኛ እንድትሆኑ መንፈስ ቅዱስ በልባችሁ ያረጋገጠላችሁ እንዴት ነው?

👉 ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን ይላል (ቁጥር 17)። ይህ ሰማያዊ ወራሽነት በምድራዊ ሕይወታችሁ ለቁሳቁስና ለክብር ያላችሁን አመለካከት እንዴት ይለውጣል?

👉 የአሁኑ ዘመን መከራ ሊገለጥ ካለው ክብር ጋር ሊነጻጸር አይችልም ይላል (ቁጥር 18)። በሕይወታችሁ የሚያጋጥሟችሁን ከባድ ፈተናዎች በዘላለም ተስፋ መነጽር ማየት የምትችሉት እንዴት ነው?

☞ ፍጥረት ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች መገለጥን በናፍቆት ይጠባበቃል (ቁጥር 19)። በዙሪያችሁ ያለው ዓለም በኃጢአት ምክንያት ሲታወክ ስታዩ ይህ ለወንጌልና ለክርስቶስ ዳግም ምጽዓት ያላችሁን ናፍቆት እንዴት ይጨምረዋል?

☞ እኛ ራሳችን የሰውነታችንን ቤዛነት እየተጠባበቅን በውስጣችን እንቃትታለን (ቁጥር 23)። በመንፈሳዊ ሕይወታችሁ ገና ያልተሟሉላችሁና እግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ እንዲለውጣቸው የምትቃትቱባቸው ነገሮች ምንድናቸው?

☞ "በተስፋ ድነናልና" እንደሚለው (ቁጥር 24-25)፣ ገና ያላያችሁትን የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል በትዕግሥት ለመጠበቅ መንፈስ ቅዱስ የሚሰጣችሁ ብርታት በሕይወታችሁ እንዴት ይገለጣል?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል አሥራ ሰባት

 ሮሜ 8፡26-39 — የመንፈስ ቅዱስ ረዳትነትና የማይለወጠው የእግዚአብሔር ፍቅር

በመንፈስ ቅዱስ መረዳትና የማይለወጠው የእግዚአብሔር ፍቅር መታመን

በሮሜ መልእክት ስምንተኛ ምዕራፍ ማጠቃለያ ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ አማኞች በምድራዊ ሕይወታቸው ለሚገጥማቸው ድካምና መከራ ሦስት ታላላቅ ዋስትናዎችን ያቀርባል። እነዚህም የመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት፣ የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅድ እና የማይበገረው መለኮታዊ ፍቅር ናቸው። ይህ ክፍል በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እጅግ አበረታችና እምነትን የሚያለመልም ድንቅ የድል መዝሙር ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት በጸሎት ሕይወታችን

አማኞች አንዳንድ ጊዜ በጭንቀት ወይም በመከራ ውስጥ ሲሆኑ ምን ብለው መጸለይ እንዳለባቸው ግራ ሊገባቸው ይችላል። ጳውሎስ "እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና" በማለት ድካማችንን ይገልጻል። ሆኖም በዚህ ድካማችን ውስጥ ብቻችንን አይደለንም። መንፈስ ቅዱስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል። ቃላት በሚያጥሩንና ልባችን በዝምታ በሚጮኽበት ጊዜ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ የልባችንን ጥልቀት አውቆ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ቅዱሳንን ይረዳል፤ ይማልዳልም። ይህ ትልቅ መጽናኛ ነው፤ ምክንያቱም ጸሎታችን በራሳችን አገላለጽ ውበት ላይ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ታማኝ ረዳትነት ላይ የተመሠረተ ነውና።

የእግዚአብሔር በጎ ዕቅድና የወርቃማው ሰንሰለት እርግጠኝነት

በመቀጠልም ጳውሎስ እግዚአብሔርን ለሚወዱና እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን ይላል። ይህ ማለት በሕይወታችን የሚገጥሙን ነገሮች ሁሉ (ደስታውም ሆነ መከራው) እግዚአብሔር እኛን ወደ ልጁ መልክ ለመለወጥ እንደሚጠቀምባቸው የሚያሳይ ነው። ይህንን በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንዲት እናት ምግብ ስታዘጋጅ የምትጠቀማቸው ግብዓቶች (እንደ ጨው፣ ዱቄት ወይም ቅመም) ለብቻቸው ሲቀመጡ ጣዕማቸው ደስ የማይሉ ሊሆኑ ይችላሉ። ነገር ግን እናቲቱ ሁሉንም በአንድ ላይ አቀናጅታ ስታበስላቸው የሚጣፍጥ ምግብ ይወጣቸዋል።

ልክ እንደዚሁ እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ ያሉትን የተለያዩ ገጠመኞች አቀናጅቶ ለበጎ ውጤት ያበቃቸዋል።

ይህንን በጎ ዕቅድ ጳውሎስ "የወርቃማው ሰንሰለት" ተብሎ በሚታወቁ አምስት ደረጃዎች ያብራራል። እግዚአብሔር አስቀድሞ ያወቃቸውን የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ወስኗል፤ አስቀድሞ የወሰናቸውን ጠርቷቸዋል፤ የጠራቸውን አጽድቋቸዋል፤ ያጸደቃቸውንም ደግሞ አክብሯቸዋል። ይህ ሰንሰለት የማይበጠስ መለኮታዊ ዋስትና ነው። መዳናችን በእኛ ጥንካሬ ላይ ሳይሆን በጀመረውና በሚፈጽመው በእግዚአብሔር የታማኝነት እቅድ ላይ የተመሠረተ ነው።

የማይበገረውና የማይለወጠው የእግዚአብሔር ፍቅር

በክፍሉ ማጠቃለያ ላይ ጳውሎስ አምስት መሠረታዊ ጥያቄዎችን በማንሳት ድላችንን ያውጃል። "እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል?" የሚለው ጥያቄ የሁሉ መልስ ነው። ለገዛ ልጁ ያልራራለትና ስለ ሁላችን አሳልፎ የሰጠው እግዚአብሔር፤ ከእርሱ ጋር ሁሉን ነገር እንዴት አይሰጠንም? በእግዚአብሔር ምርጦች ላይ ማን ይከሳል? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው። የሚኮንን ማን ነው? የሞተው፤ ይልቁንም ከሙታን የተነሣውና በእግዚአብሔር ቀኝ ያለው ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ እኛ ይማልዳል።

በመጨረሻም ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይለየናል? የሚለውን ጥያቄ በዝርዝር ይመልሳል። መከራ፤ ጭንቀት፤ ስደት፤ ራብ፤ ራቁትነት፤ ፍርሃት ወይም ሰይፍ ሊለዩን አይችሉም። ጳውሎስ እንደተጻፈው "ስለ አንተ ቀኑን ሙሉ እንገደላለን" በማለት አማኞች መከራ ሊገጥማቸው እንደሚችል ቢናገርም፤ "በወደደን በእርሱ ከዚህ ሁሉ በሚበልጥ እናሸንፋለን" በማለት ድሉን ያረጋግጣል።

ሐዋርያው በፍጹም እርግጠኝነት ሞት ቢሆን፤ ሕይወትም ቢሆን፤ መላእክትም ቢሆኑ፤ ግዛትም ቢሆን፤ ያለውም ቢሆን፤ የሚመጣውም ቢሆን፤ ኃይላትም ቢሆኑ፤ ከፍታም ቢሆን፤ ዝቅታም ቢሆን፤ ሌላ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለው ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቻለሁ በማለት ይደመድማል።

ይህ ፍቅር የሕይወታችን መልሕ ነው። በዓለም ላይ ያለው ነገር ሁሉ ቢናወጥም፤
እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር ግን ፈጽሞ አይናወጥም።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ በቁጥር 26 ላይ መንፈስ ቅዱስ በድካማችን እንደሚረዳንና እንዴት እንደምንጸልይ ባለውቅን ጊዜ እንደሚጸልይልን ይናገራል። በሕይወታችሁ ቃላት አጥታችሁ መንፈስ ቅዱስ ግን የልባችሁን ጩኸት ለጌታ እንዳይረስላችሁ የተረዳችሁበትን አጋጣሚ ብታካፍሉን?

👉 "እግዚአብሔርን ለሚወዱት... ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን" (ቁጥር 28)። ይህ ቃል በሕይወታችሁ ውስጥ ያጋጠማችሁን መጥፎ ወይም አስቸጋሪ ሁኔታ እግዚአብሔር ወደ መልካም ሲቀይረው ያያችሁበትን እምነት እንዴት ያጠናክረዋል?

👉 በቁጥር 29-30 ላይ እግዚአብሔር አስቀድሞ እንዳወቀንና እንደጠራን ይናገራል። መዳናችን በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅድ ላይ መመሥረቱን ማወቃችሁ በሕይወት ውጣ ውረድ ውስጥ ለሚኖራችሁ መረጋጋት ምን ጥቅም አለው?

👉 "እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል?" (ቁጥር 31)። የሰዎችን ትችት፣ ተቃውሞ ወይም የጠላት ክስ ስትሰሙ ይህ ጥቅስ በውስጣችሁ ያለውን ፍርሃት ለማሸነፍ እንዴት ይረዳችኋል?

👉 እግዚአብሔር ለገዛ ልጁ ያልራራለት ከሆነ ሌላውን ነገር ሁሉ እንዴት አይሰጠንም? (ቁጥር 32)። ይህ ቃል ለዕለት ተዕለት ፍላጎቶቻችሁ (ለጤና፣ ለሥራ፣ ለቤተሰብ) በእግዚአብሔር ላይ ያላችሁን መታመን እንዴት ይጨምረዋል?

👉 "የሚከስስ ማን ነው?" (ቁጥር 33)። ቀድሞ በሠራችሁት ኃጢአት ምክንያት የጥፋተኝነት ስሜትና ክስ ሲመጣባችሁ እግዚአብሔር እንዳጸደቃችሁ ማወቃችሁ ምን ዓይነት ነፃነት ይሰጣችኋል?

👉 ጌታ ኢየሱስ በእግዚአብሔር ቀኝ ሆኖ ስለ እኛ ይማልዳል (ይጸልያል) ይላል (ቁጥር 34)። ዛሬም በሰማይ ስለ እናንተ የሚጸልይ አዳኝ እንዳላችሁ ማሰባችሁ በፈተና ጊዜ ምን ዓይነት ብርታት ይሆንላችኋል?

👉 "ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይለየናል?" ተብሎ የተዘረዘሩት ፈተናዎች (መከራ፣ ጭንቀት፣ ስደት...) ዛሬ በዘመናችን አማኞችን ከእግዚአብሔር ፍቅር ለመለየት እንዴት ይሞክራሉ? እናንተስ እነዚህን ሁኔታዎች እንዴት ትጋፈጧቸዋላችሁ?

👉 "በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን" (ቁጥር 37)። አሸናፊ መሆን ብቻ ሳይሆን "ከአሸናፊዎች መብለጥ" ሲባል በክርስቲያናዊ ሕይወት ውስጥ ምን ማለት እንደሆነ ትረዳላችሁ?

👉 በምዕራፉ መጨረሻ ላይ ጳውሎስ አንዳች ነገር ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንደማይችል ሙሉ በሙሉ እንደተረዳ ይናገራል። ይህ የማያወላውል የደኅንነት ዋስትና (Security) በምድራዊ ሕይወታችሁ በድፍረትና በደስታ እንድትመላለሱ እንዴት ይረዳችኋል?

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ ስምንተኛ ምዕራፍ ላይ በክርስቶስ ስላለን ድልና የማይለወጥ ፍቅር በታላቅ ዝምሬ ካበቃ በኋላ፣ በዘጠነኛው ምዕራፍ ላይ ወደ አንድ እጅግ ከባድና ጥልቅ ወደሆነ ጉዳይ ይሸጋገራል። ይህም የእስራኤል ሕዝብ ሁኔታ ነው። እስራኤል የእግዚአብሔር ምርጥ ሕዝብ ሆነው ሳለ፣ እንዴት አብዛኞቹ መሢሐን (ክርስቶስን) ሳይቀበሉ ቀሩ? የሚለው ጥያቄ ለጳውሎስ ትልቅ የልብ ስብራት ነበር። ጳውሎስ ይህንን ክፍል የሚጀምረው በክርስቶስ ሆኖ እውነትን በመናገርና ሕሊናውም በመንፈስ ቅዱስ እየመሰከረለት መሆኑን በማረጋገጥ ነው። ስለ ወገኖቹና ስለ ሥጋ ዘመዶቹ ያለው ሐዘንና በልቡ የሚሰማው ጭንቀት እጅግ ታላቅ ከመሆኑ የተነሳ፣ እነርሱ ወደ ክርስቶስ እንዲመጡ ቢቻል እርሱ ራሱ ተለይቶ የተረገመ ለመሆን እስከመመኘት ደርሷል። ይህም የሐዋርያውን ጥልቅ ፍቅርና የወንጌል ቀናኢነት ያሳየናል።

እስራኤላውያን እግዚአብሔር የሰጣቸው ብዙ ልዩ መብቶች ነበሯቸው። ልጆች መሆን፣ ክብር፣ ቃል ኪዳናት፣ የሕግ መሰጠት፣ የመቅደስ ሥርዓትና የተሰፋ ቃላት የእነርሱ ነበሩ። አባቶችም ለእነርሱ ናቸው፤ ከሁሉም በላይ ደግሞ ክርስቶስ በሥጋ የመጣው ከእነርሱ ዘር ነው። ይህ ሁሉ ክብር እያላቸው ክርስቶስን አለመቀበላቸው የእግዚአብሔር ቃል የከሸፈ ወይም የወደቀ ያስመስል ነበር። ነገር ግን ጳውሎስ የእግዚአብሔር ቃል እንዳልወደቀ በጽኑ ይከራከራል። ምክንያቱም "ከእስራኤል የሚወለዱ ሁሉ እስራኤል አይደሉምና" በማለት ትልቅ መለኮታዊ እውነትን ያስቀምጣል። ይህም ማለት የእግዚአብሔር እውነተኛ ሕዝብ መሆን በሥጋዊ ውልደት ብቻ የሚወሰን ሳይሆን በተሰፋው ቃል ላይ የተመሠረተ ነው።

ይህንን እውነት ለማብራራት ጳውሎስ ወደ አብርሃም ታሪክ ይመለሳል። አብርሃም ብዙ ልጆች ቢኖሩትም፣ የእግዚአብሔር ተስፋ የቀጠለው ግን በሥጋ በወለደው በስማኤል ሳይሆን በተሰፋ ቃሉ በተወለደው በይስሐቅ በኩል ነው። ይህም የሚያሳየው የእግዚአብሔር ልጆች የተባሉት የተሰፋው ቃል ልጆች እንጂ የሥጋ ልጆች ብቻ አለመሆናቸውን ነው። እግዚአብሔር "በዚህ ጊዜ እመጣለሁ ሣራም ልጅን ታገኛለች" በማለት ምርጫው በእርሱ ቃልና ፈቃድ ላይ የተመሠረተ መሆኑን አሳይቷል።

ጳውሎስ ክርክሩን ይበልጥ ለማጥከር የርብቃንና የሁለቱን ልጆቿን የዖቆብንና የኤሳውን ታሪክ ይጠቅሳል። እነዚህ ልጆች ገና ሳይወለዱ፣ መልካም ወይም ክፉ ሳይሠሩ፣ የእግዚአብሔር የምርጫ አሳብ በሥራ ሳይሆን በጠሪው ጸጋ ይጸና ዘንድ እግዚአብሔር "ታላቁ ለታናሹ ይገዛል" አላት። በመጽሐፍ ቅዱስም "ዖቆብን ወደድሁ ኤሳውን ግን ጠላሁ" ተብሎ ተጽፏል። እዚህ ጋር "መጥላት" የሚለው ቃል ከምርጫ ጋር የተያያዘ ሲሆን፣ እግዚአብሔር ዖቆብን ለተስፋው መስመር መምረጡንና ኤሳውን ደግሞ አለመምረጡን የሚያሳይ ነው።

ይህንን በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፣ አንድ ንጉሥ በቤተ መንግሥቱ ውስጥ የሚኖሩ ብዙ ልጆች ቢኖሩትና ከአንዱ ልጁ ጋር "የንግሥናውን አልጋ ለልጅህ እስጣለሁ" ብሎ ቃል ቢገባ፣ ያ ቃል የሚፈጸመው በዚያ በተመረጠው መስመር በሚመጣው ልጅ ላይ ብቻ ነው። ሌሎቹ ልጆች የንጉሥ ልጆች ቢሆኑም፣ የተስፋው ቃል ወራሾች ግን አይደሉም። ልክ እንደዚሁ እግዚአብሔር ሉዓላዊ አምላክ እንደመሆኑ መጠን፣ የማዳን ዕቅዱን የሚፈጽምበትን መንገድና ሰዎችን የመምረጥ ሥልጣን አለው። ምርጫው በሰዎች ጥረት ወይም መልካም ሥራ ላይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ሉዓላዊ ጸጋና ቃል ኪዳን ላይ የተመሠረተ ነው።

በዚህ ጥናት የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ የእግዚአብሔር ታማኝነት በሰው አለመታመን እንደማይለወጥ ነው። እስራኤል ብንሆንም ባንሆንም፣ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የምንገባው በተስፋው ቃልና በጸጋው ምርጫ እንጂ በዘር ግንዳችን ወይም በገዛ ሥራችን አይደለም። እግዚአብሔር ቃሉን የሚጠብቅና አሳቡን የሚፈጽም የታመነ አምላክ ነው። ዛሬም እኛ በክርስቶስ በኩል የተስፋው ቃል ልጆች እንድንሆን በጸጋው ተጠርተናል።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ወገኖቹ መዳን "ታላቅ ሐዘን የማያቋርጥም ጭንቀት በልቤ አለብኝ" ይላል (ቁጥር 2)። እኛስ ላልዳኑ የቤተሰባችን አባላት፣ ዘመዶቻችንና ጓደኞቻችን ያለን መንፈሳዊ ሸክም ምን ያህል ነው? ለሰዎች መዳን የምንጸልየውና የምንጨነቀው እስከ ምን ድረስ ነው?

👉 ጳውሎስ ስለ ወገኖቹ ሲል እርሱ ራሱ ከክርስቶስ ተለይቶ የተረገመ እንዲሆን እንደሚመኝ ይናገራል (ቁጥር 3)። ለሌሎች ሰዎች መዳንና ለወንጌል ስርጭት ስንል የእኛን የግል ጥቅም፣ ክብር ወይም ምቹት ለመሠዋት ምን ያህል ዝግጁ ነን?

👉 እስራኤላውያን ልጅነት፣ ክብር፣ ኪዳናትና የሕግ መስጠት የነበራቸው ቢሆንም ብዙዎቹ ግን ክርስቶስን አላወቁትም (ቁጥር 4-5)። ዛሬ በቤተክርስቲያን አካባቢ መመላለሳችን ወይም ብዙ መንፈሳዊ ዕድሎች ማግኘታችን ብቻውን ለደኅንነት ዋስትና እንደማይሆን እንዴት እንረዳለን?

👉 "የእግዚአብሔር ቃል የተሻረ አይደለም" (ቁጥር 6)። ነገሮች እኛ ካሰብነው በተቃራኒ ሲሄዱ ወይም በዘራጃችን ያሉ ሰዎች ለወንጌል እምቢተኞች ሲሆኑ፣ እግዚአብሔር ግን አሁንም በሉዓላዊ ቃሉ እየሠራ መሆኑን እንዴት እናምናለን?

👉 ከአብርሃም ዘር ስለተወለዱ ብቻ ሁሉም የአብርሃም ልጆች አይደሉም፤ ነገር ግን የተስፋው ቃል ልጆች ተቆጠሩ ይላል (ቁጥር 7-8)። በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ በዘር ሐረግ ወይም በሃይማኖታዊ ዳራ ከመመካት ይልቅ በእምነት የተስፋው ቃል ልጆች መሆን ያለውን ልዩነት እንዴት ትገልጹታላችሁ?

👉 የእግዚአብሔር ምርጫ "በሥራ ሳይሆን በጠሪው" እንደሆነ በያዕቆብና በዔሳው ታሪክ ተብራርቷል (ቁጥር 11)። መዳናችንና መጠራታችን ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ጸጋ ላይ እንጂ በእኛ ማንነት ላይ አለመመሥረቱ የሚሰጠን ዕረፍት ምንድነው?

👉 ያዕቆብና ዔሳው ገና ምንም ዓይነት በጎ ወይም ክፉ ነገር ሳይሠሩ እግዚአብሔር ምርጫውን አደረገ። ይህ የእግዚአብሔር ሉዓላዊ ሥልጣን እኛ ስለ "ፍትሕ" ካለን ውስን ሰብዓዊ አመለካከት ጋር ሲጋጭ እንዴት ልንቀበለው እንችላለን?

👉 እስራኤላውያን በታሪካዊ ማንነታቸውና በሃይማኖታዊ ባለቤትነታቸው ይተማመኑ ነበር። እኛስ ዛሬ በእውነተኛ እምነት ፈንታ በምናገለግልበት ቤተክርስቲያን ስም ወይም በክርስትና ታሪካችን የምንመካባቸው መንገዶች ምንድናቸው?

ሐዋርያው ጳውሎስ የእግዚአብሔርን የምርጫ አሳብ ካብራራ በኋላ፤ ወዲያውኑ በአእምሮአችን ሊመጣ የሚችለውን አንድ ከባድ ጥያቄ ያስነሳል። ይኸውም እግዚአብሔር አንዱን መርጦ ሌላውን ካልመረጠ በእግዚአብሔር ዘንድ ዓመፅ ወይም ኢፍትሐዊነት አለን? የሚል ነው። የጳውሎስ ምላሽ አጭርና ቆራጥ ነው፤ በጭራሽ የለም። እግዚአብሔር ለሙሴ ሲናገር ለምወደው እምራሰሁ ለምራራላትም እራራሰሁ ብሏል። ስለዚህ መዳንና መመረጥ በሰው ፈቃድ ወይም በሰው ሩጫ ላይ ሳይሆን ምሕረትን በሚያደርግ በእግዚአብሔር ላይ የተመሠረተ ነው።

ይህንን እውነት ለማሳየት ጳውሎስ ፈርዖንን እንደ ምሳሌ ይጠቅሳል። እግዚአብሔር ፈርዖንን ያስነሣው ኃይሉን በእርሱ ላይ እንዲያሳይና ስሙም በምድር ሁሉ ላይ እንዲነገር ነው። እግዚአብሔር ለሚወደው ይምራል፤ የሚወደውንም ልቡን ያጽናል። እዚህ ጋር አንድ ሰው እግዚአብሔር ራሱ የሰውን ልብ ካጸና ታዲያ ለምን በሰው ላይ ይፈርዳል? ፈቃዱን የሚቃወም ማን ነው? ብሎ ሊከራከር ይችላል። ጳውሎስ ለዚህ ጥያቄ የሚሰጠው መልስ የሰውን ልጅ ትሕትና የሚፈትን ነው። አንተ ሰው ሆይ፤ ለእግዚአብሔር የምትመልስ ማን ነህ? ተሠሪ ሠሪውን ለምን እንዲህ አድርገህ ሠራሽኝ ይለዋልን?

ሐዋርያው የሸክላ ሠሪውን ምሳሌ ይጠቀማል። አንድ ሸክላ ሠሪ ከአንድ ጭቃ አንዱን ዕቃ ለከብር ሌላውን ደግሞ ለውርደት የመሥራት ሥልጣን አለው። እግዚአብሔርም ቁጣውን ሊያሳይና ኃይሉን ሊገልጥ ወደ፤ ለጥፋት የተዘጋጁትን የቁጣ ዕቃዎች በብዙ ትዕግሥት ከታገሠ፤ እንዲሁም በከብር አስቀድሞ ላዘጋጁቸው የምሕረት ዕቃዎች የከብሩን ባለጠግነት ሊገልጥ ቢወድ ምን ተቃውሞ ሊኖር ይችላል? እነዚህ የምሕረት ዕቃዎች የተባልነው እኛ ደግሞ ከአይሁድ ብቻ ሳይሆን ከአሕዛብም ጭምር የተጠራን ነን።

በመቀጠል ጳውሎስ አሕዛብ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባታቸውና እስራኤል ደግሞ መትረፋቸው አስቀድሞ በነቢያት መነገሩን ያስረዳል። ነቢዩ ሆሴዕ ሕዝቤ ያልነበረውን ሕዝቤ እላለሁ እንዳለ፤ አሕዛብም የእግዚአብሔር ሕዝብ ተባሉ።

በሌላ በኩል ደግሞ ነቢዩ ኢሳይያስ የእስራኤል ልጆች ቁጥር እንደ ባሕር አሸዋ ቢሆንም ቅሬታው ብቻ ይድናል በማለት ተናግሯል። ይህ ሁሉ የሚያሳየው የእግዚአብሔር ዕቅድ በሥርዓትና በትክክል እየተፈጸመ መሆኑን ነው።

በክፍሉ ማጠቃለያ ላይ ጳውሎስ እጅግ አስደንጋጭ የሆነውን እውነት ያወጣል። ጽድቅን ያልተከተሉ አሕዛብ በእምነት የሚገኘውን ጽድቅ አገኙ። የጽድቅን ሕግ የተከተሉ እስራኤል ግን ወደ ሕጉ አልደረሱም። ለምን? ቢባል፣ በእምነት ሳይሆን በሥራ ስለፈለጉት ነው። በእምነት ፈንታ በሥራ ለመጽደቅ ሲሞክሩ፣ በጽዮን በተቀመጠው በመሰናከያ ድንጋይ ላይ ተሰናከሉ። ያ ድንጋይ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ክርስቶስ ለሚያምኑበት የጽድቅ መሠረት ሲሆን፣ በገዛ ሥራቸው ለሚመኩ ግን የመሰናከያ ድንጋይ ሆነባቸው። በእርሱ የሚያምን ግን አያፍርም።

ይህ ትምህርት የሚያሳየን እግዚአብሔር ሉዓላዊ አምላክ መሆኑንና የእኛ መዳን በገዛ ጽድቃችን ላይ ሳይሆን በእርሱ ምሕረትና እኛ ለክርስቶስ በምንሰጠው የእምነት ምላሽ ላይ የተመሠረተ መሆኑን ነው። በራሳችን ጥረት ለመቆም ስንሞክር እንሰናከላለን፤ በእግዚአብሔር ምሕረት ላይ ስንደገፍ ግን ጽድቅን እናገኛለን።

 ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

 ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔር ለወደደው ምሕረት ማድረጉ "ዓመፃ" ወይም ኢ-ፍትሃዊነት እንዳልሆነ ይሟገታል (ቁጥር 14-15)። በሕይወታችሁ የእግዚአብሔር ምሕረት በእናንተ ጥረት ወይም በነገት ሳይሆን በእርሱ ሉዓላዊ ፈቃድ ላይ ብቻ የተመሠረተ መሆኑን ስታስቡ ምን ይሰማችኋል?

 "መፈለግ ወይም መሮጥ ሳይሆን ምሕረት ከሚያደርግ ከእግዚአብሔር ነው" (ቁጥር 16) የሚለው ቃል፣ በሕይወታችሁ ስኬትን ወይም መንፈሳዊ ዕድገትን ለማምጣት ከምታደርጉት ልፋት በላይ በእግዚአብሔር ጸጋ ላይ እንድትደገፉ የሚያስተምራችሁ እንዴት ነው?

 ፈርዖን የእግዚአብሔር ኃይል በእርሱ ይታይ ዘንድ እንደተነሣ ተጽፏል (ቁጥር 17)። እግዚአብሔር ታሪካችንን ለገዛ ክብሩ የመጠቀም ሥልጣን እንዳለው ማመናችን፣ በሕይወታችን የሚገጥሙንን ተቃውሞዎችና አስቸጋሪ ሁኔታዎች በምን ዓይነት ዕይታ እንድንመለከት ይረዳናል?

 "የተሠራው ሠራውን፡- ስለ ምን እንዲህ አድርገህ ሠራሽኝ ይለዋልን?" (ቁጥር 20)። እግዚአብሔር በሕይወታችሁ በፈቀደው ማንነት፣ ሁኔታ ወይም የኑሮ ደረጃ ላይ ከማጉረምረም ይልቅ፣ እርሱ ጥበበኛ ሠሪ መሆኑን አምናችሁ ለመቀበል የሚከብዳችሁ ነገር ምንድነው?

 የሸክላ ሠራው ከአንድ ጭቃ ለተለያዩ አገልግሎት የሚሆን ዕቃ የመሥራት ሥልጣን አለው (ቁጥር 21)። እግዚአብሔር እናንተን ለፈለገውና እርሱ ለወደደው ዓላማ የመጠቀም ሙሉ መብት እንዳለው በተግባር ለጌታ ራሳችሁን አሳልፋችሁ ሰጥታችኋል?

 እግዚአብሔር የቁጣ ዕቃዎችን በብዙ ትዕግሥት እንደታገሠ ተገልጿል (ቁጥር 22)። እኛስ በሕይወታችን ሰዎችን በምንታገሥበት ጊዜ፣ እግዚአብሔር እኛን በታገሠን ታላቅ ትዕግሥት ተነሳስተን ይቅርታንና ትዕግሥትን ለማሳየት እንዴት እንለማመዳለን?

☞ ጳውሎስ አሕዛብ ያልነበሩት የእግዚአብሔር ሕዝብ እንደተባሉ ይናገራል (ቁጥር 25-26)። ይህ ቃል እኛ ቀድሞ ከእግዚአብሔር ርቀን የነበርን ሰዎች ዛሬ በክርስቶስ ያገኘነውን ክብርና የልጅነት መብት ከፍ አድርገን እንድንመለከት የሚያደርገን እንዴት ነው?

☞ እስራኤላውያን ጽድቅን በሕግ ሥራ ሲፈልጉ ሳይደርሱባት ቀርተዋል (ቁጥር 31)። እኛስ ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ በምናደርጋቸው ሃይማኖታዊ ሥርዓቶች ወይም በበጎ ሥራችን ለመጽደቅ የምናደርገው ጥረት፣ ከእውነተኛው የእምነት ጽድቅ ጋር እንዳይጋጭ ምን ዓይነት ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል?

☞ እስራኤላውያን በ"እንቅፋት ድንጋይ" ላይ ተሰናከሉ ይላል (ቁጥር 32)። ክርስቶስ ለእናንተ የሕይወታችሁ መሠረት ድንጋይ ነው ወይስ የእርሱ ቃልና መንገድ ከፍላጎታችሁ ጋር ሲጋጭ እንደ እንቅፋት ድንጋይ ሆኖባችሁ ያውቃል? ይህንን እንዴት ታሸንፋታላችሁ?

☞ "በእርሱ የሚያምን ሁሉ አያፍርም" (ቁጥር 33) የሚለው የተስፋ ቃል፣ በዓለም ፊት ስለ ክርስቶስ ስትመስክሩ ወይም በሕይወት ፈተና ውስጥ ስታልፉ ምን ዓይነት መንፈሳዊ ድፍረትና እርግጠኝነት ይሰጣችኋል?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሃያ

 ሮሜ 10፡1-13 — የእግዚአብሔር ጽድቅና የእምነት ቃል

ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ክፍል ላይ ስለ ወገኖቹ ስለ እስራኤላውያን ያለውን ጥልቅ የልብ መሻትና ጸሎት በመግለጽ ይጀምራል። ለእግዚአብሔር ያላቸው ቅንዓት የሚደነቅ ቢሆንም፤ ቅንዓታቸው ግን በእውነት ላይ የተመሠረተ እንዳልነበረ ይናገራል። ብዙ ጊዜ ሰዎች እግዚአብሔርን ለማገልገል ሲጥሩ እናያለን፤ ነገር ግን በትክክለኛው መንገድ ካልሆነ ድካማቸው ከንቱ ይሆናል። እስራኤላውያን ያደረጉት ትልቁ ስሕተት የእግዚአብሔርን ጽድቅ ባለማወቅ፤ በገዛ ጽድቃቸው ለመቆም መሞከራቸውና ለእግዚአብሔር ጽድቅ አለመገዛታቸው ነው።

ይህንን በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንድ መንገደኛ ወደ አንዲት ከተማ ለመድረስ እጅግ እየፈጠነ ቢሮጥ፤ ነገር ግን የሚሮጥበት አቅጣጫ ወደ ከተማዋ የሚወስደው ባይሆን፤ ፍጥነቱ ከግብ አያደርሰውም። ይልቁንም ይበልጥ እንዲርቅ ያደርገዋል እንጂ። እስራኤላውያንም ሕግን በመጠበቅ ጽድቅን ለማግኘት ሲደክሙ፤ እውነተኛው ጽድቅ ግን ከፊታቸው ቆሞ ነበር። ክርስቶስ ለሚያምኑ ሁሉ ጽድቅ ይሆን ዘንድ የሕግ ፍጻሜ ነው። ሕጉ የሚጠይቀውን ፍጹም ቅድስና ክርስቶስ ፈጽሞታል፤ ስለዚህ እኛ በእርሱ ስናምን የእርሱ ጽድቅ የእኛ ሆኖ ይቆጠርልናል።

ጳውሎስ በሕግ የሚገኘውን ጽድቅና በእምነት የሚገኘውን ጽድቅ ያነፃፅራል። በሕግ ለመጽደቅ ሕጉን ሁሉ መፈጸም ይጠይቃል፤ ይህ ደግሞ ለማንም ሰው የማይቻል ከባድ ሸክም ነው። በእምነት የሚገኘው ጽድቅ ግን "ቃሉ በቅርብህ ነው" ይላል። ወደ ሰማይ ወጥተን ክርስቶስን ልናወርደው ወይም ወደ ጥልቁ ወርደን ልናወጣው አይገባንም። እርሱ አስቀድሞ ወደ እኛ መጥቷል፤ የማዳን ሥራውንም ፈጽሟል። አሁን ከእኛ የሚጠበቀው ነገር ቢኖር ይህንን የእምነት ቃል በደስታ መቀበል ብቻ ነው።

የመዳን መሠረታዊ መመሪያ እጅግ ግልጽና ቀላል ነው። ሐዋርያው እንዲህ ያስቀምጠዋል፡-

"ኢየሱስ ጌታ እንደ ሆነ በአፍህ ብትመሰክር፤ እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሣው በልብህ ብታምን ትድናለህ፤ ሰው በልቡ አምኖ ይጸድቃልና በአፉም መስከሮ ይድናልና።"

እምነት በልብ ይጀምራል፤ ምስክርነት ደግሞ በአፍ ይገለጣል። ሰው በልቡ አምኖ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ሆኖ ይቆጠራል፤ ያመነውንም ጌታ በሰው ፊት በአፉ በመመስከር የመዳኑን እውነት ያጸናል። ይህ ምስክርነት የውስጥ እምነት መገለጫ ነው። እግዚአብሔር የልባችንን ጥልቀት ያያል፤ አፋችን ደግሞ የታመነውን ጌታ ለዓለም ያውጃል። በእርሱ የሚያምን ሁሉ ፈጽሞ አያፍርም።

በመጨረሻም ይህ መዳን ለማንም የተከለከለ እንዳልሆነ ጳውሎስ ያረጋግጥልናል። በአይሁዳዊና በአሕዛብ መካከል ምንም ልዩነት የለም። አንዱ ጌታ የሁሉ ጌታ ነውና፤ ለሚጠሩትም ሁሉ ባለጠጋ ነው። "የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል" የሚለው ቃል ለማንኛውም የሰው ዘር የተሰጠ ታላቅ ተስፋ ነው። መዳን ለተመረጡ ጥቂቶች ወይም ለተወሰነ ብሔር ብቻ ሳይሆን፤ ጌታን አምነው ለሚጠሩት ሁሉ ክፍት የሆነ መለኮታዊ በረከት ነው። ዛሬም ቢሆን የጽድቅ መንገድ በገዛ ጥረታችን የምንሠራው ሳይሆን፤ በክርስቶስ የተሠራውን አምኖ የመቀበል ጉዳይ ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ ለእስራኤላውያን መዳን ያለው ጥልቅ ምኞትና ጸሎት (ቁጥር 1) ላልዳኑ ወገኖቻችንና ቤተሰቦቻችን ሊኖረን የሚገባውን መንፈሳዊ ሸክም እንዴት ይገዳደረዋል?

👉 በቁጥር 2 ላይ የተጠቀሰው "በእውቀት ላይ ያልተመሠረተ ቅንዓት" ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ እውቀት በሌለው ሃይማኖታዊ ትጋትና ልምምድ ውስጥ የሚገለጥባቸው መንገዶች ምንድናቸው?

👉 የራሳቸውን ጽድቅ ለማቆም ሲፈልጉ ለእግዚአብሔር ጽድቅ አልተገዙም ይላል (ቁጥር 3)። በገዛ መልካም ሥራችን ወይም በሃይማኖታዊ ብቃታችን ለመመካት የምናደርገው ጥረት ከእግዚአብሔር ጸጋ ጋር የሚጋጨው እንዴት ነው?

👉 "ክርስቶስ ለሚያምኑ ሁሉ ጽድቅ ይሆን ዘንድ የሕግ ፍጻሜ ነው" (ቁጥር 4) የሚለው ቃል ሕግን በመጠበቅ ለመጽደቅ ከሚመጣ የሕሊና ሸክም እንዴት ነፃ ያወጣናል?

👉 በቁጥር 5-8 ላይ ጽድቅ ሩቅ ሳይሆን "ቃሉ በልብህና በአፍህ ቅርብ ነው" ይላል። ወንጌል ለመረዳትና ለመቀበል እጅግ ቀላል መሆኑን ማወቃችን ለሌሎች ወንጌልን ስንመስክር የሚሰጠን ድፍረት ምንድነው?

👉 በልብ ማመንና በአፍ መመስከር (ቁጥር 9) የማይነጣጠሉ ነገሮች ናቸው። በልባችን ያለን እምነት በአፋችን በሚወጣ ምስክርነትና በአኗኗራችን ጭምር መገለጥ ያለበት ለምንድነው?

👉 "በልቡ አምኖ ይጸድቃል በአፉም መስክሮ ይድናል" (ቁጥር 10) በሚለው ቃል መሠረት መዳን የእግዚአብሔር ስጦታ ቢሆንም የሰው ልጅ በነፃነት መወሰን ያለበት ድርሻ ምን እንደሆነ ተወያዩበት።

👉 "በእርሱ የሚያምን ሁሉ አያፍርም" (ቁጥር 11) የሚለው ተስፋ በዓለም ፊት ስለ ክርስቶስ ስንመስክር ወይም በሕይወት ፈተና ውስጥ ስናልፍ ምን ዓይነት መንፈሳዊ ድፍረት ይሰጠናል?

👉 በአይሁዳዊና በግሪክ ሰው መካከል ልዩነት የለም ይላል (ቁጥር 12)። ዛሬ በዘር፣ በቋንቋ ወይም በማኅበራዊ ደረጃ ሰዎችን የምንለይበትን ስሜት ይህ የወንጌል እኩልነት እንዴት ያርመዋል?

👉 "የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል" (ቁጥር 13) የሚለው ቃል ለማንኛውም ኃጢአተኛና ርቆ ላለ ሰው የሚሰጠውን ታላቅ ተስፋ በሕይወታችሁ እንዴት ትረዱታላችሁ?

ሐዋርያው ጳውሎስ "የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል" የሚለውን ታላቅ የምሥራች ካበሰረ በኋላ፤ ይህ መዳን ወደ ሰው ዘንድ እንዴት እንደሚደርስ የሚያሳይ አምስት ደረጃዎች ያሉት መለኮታዊ ሰንሰለት ያቀርባል። ይህ ሰንሰለት መላክ፣ መስበክ፣ መስማት፣ ማመንና መጥራትን ያካትታል። ጳውሎስ "ያላመኑበትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል? ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ? ያለ ሰባኪስ እንዴት ይሰማሉ? ካልተላኩስ እንዴት ይሰብካሉ?" በማለት የወንጌል ስርጭትን አስፈላጊነት በጥያቄዎች ያብራራል። የምሥራች ይዘው የሚመጡ ሰዎች እግሮች እንዴት ያማሩ ናቸው ተብሎ እንደተጻፈ፤ ወንጌልን ለሌሎች ማድረስ ከምንም በላይ ከቡር ተግባር መሆኑን ያስገነዝበናል።

ይህንን እውነት ይበልጥ ለመረዳት አንድ ምሳሌ እንመልከት። በአንድ ወቅት በአንዲት ራቅ ያለች መንደር ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች በሙሉ በጽኑ በሽታ ተይዘው ነበር። መድኃኒቱ ግን ያለው በዋናው ከተማ ብቻ ነው። መንደርተኞቹ ስለ መድኃኒቱ መኖር ካልሰሙ ሊፈልጉት አይችሉም። ስምተው ደግሞ መድኃኒቱ ይፈውሳል ብለው ካላመኑ አይጠቀሙበትም። ይህ እንዲሆን ግን የግድ መድኃኒቱን ይዞ የሚመጣና ስለ መድኃኒቱ የሚናገር መልእክተኛ ያስፈልጋል። መልእክተኛው ካልሄደ ሕዝቡ ይጠፋል። ወንጌልም ልክ እንደዚሁ ነው፤ የዓለምን የኃጢአት በሽታ የሚፈውስ ብቸኛው መድኃኒት በመሆኑ፤ አማኞች ይህንን ቃል ለሌሎች ማድረስ ሰማያዊ አደራ አለባቸው።

ይሁን እንጂ ወንጌል ስለተሰበከ ብቻ ሁሉም ሰው ይቀበላል ማለት አይደለም። ጳውሎስ "ነገር ግን ለወንጌል ሁሉ አልታዘዙም" በማለት እስራኤላውያን የነበራቸውን ምላሽ ይገልጻል። ነቢዩ ኢሳይያስ "ጌታ ሆይ የምስክርነታችንን ቃል ማን አመነ?" በማለት እንደተናገረው፤ ብዙዎች መልእክቱን ስምተው ሳይቀበሉት ቀርተዋል። እዚህ ጋር ነው ሐዋርያው "እምነት ከመስማት ነው መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው" የሚለውን ወርቃማ መመሪያ የሚያስቀምጠው። እውነተኛ እምነት በሰው ፍልስፍና ወይም ስሜት ላይ ሳይሆን፤ በክርስቶስ ቃል ላይ የተመሠረተ መሆን አለበት። ቃሉ ሲሰበክ መንፈስ ቅዱስ በሰሚው ልብ ውስጥ እምነትን ይፈጥራል።

ጳውሎስ በመቀጠል "ለመሆኑ አልሰሙም ወይ?" የሚል ጥያቄ ያነሳል። መልሱ ግን "ስምተዋል" የሚል ነው። ድምጻቸው በምድር ሁሉ ላይ፤ ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ወጥቷል። እስራኤል ወንጌሉን የመስማት ዕድል አላጣችም፤ ችግሩ የመስማት ሳይሆን የመታዘዝ ነበር። እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ቅናትን ለማስነሳትና እነርሱን ለማነቃቃት፤ ሕዝብ ባልሆኑትና በማያስተውሉት አሕዛብ መካከል ራሱን መግለጥ ጀመረ። ኢሳይያስም በድፍረት "ላልፈለጉኝ ተገኘሁላቸው፤ ላልጠየቁኝም ተገለጥሁላቸው" በማለት አሕዛብ ወንጌልን እንደሚቀበሉ ተንብዮ ነበር።

በክፍሉ ማጠቃለያ ላይ የእግዚአብሔርን ልብ የሚገልጥ እጅግ ጥልቅ ቃል እናገኛለን። ስለ እስራኤል ግን "ቀኑን ሙሉ እጆቼን ወደሚይታዘዝና ወደሚቃወም ሕዝብ ዘረጋሁ" ይላል። ይህ የሚያሳየው እግዚአብሔር ምን ያህል ታጋሽና አፍቃሪ አባት መሆኑን ነው። ልክ አንዲት እናት ልጇን ለማቀፍ እጆቿን ዘርግታ በናፍቆት እንደምትጠብቅ፤ እግዚአብሔርም የከዱትንና የገፉትን እስራኤላውያንን ለመቀበል ዘወትር ዝግጁ ነበር። የሰው ልጅ አለመታዘዝ የእግዚአብሔርን ምሕረት ሊያግደው አልቻለም።

ዛሬም ወንጌል ወደ እኛ ደርሷል። እምነት የመጣው በሰማነው ቃል አማካኝነት ነው። እኛ ደግሞ ይህንን የሰማነውን ቃል ለሌሎች የማካፈል ዕዳ አለብን። እግዚአብሔር ዛሬም እጆቹን ዘርግቶ ሰዎችን ወደ ራሱ እየጠራ ነው፤ ጥሪውን ሰምቶ በመታዘዝ ምላሽ መስጠት ግን የእኛ ድርሻ ነው። የምሥራቹ ቃል በልባችን ብቻ ሳይሆን በሕይወታችንም ሊገለጥ ይገባል።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ በቁጥር 14 እና 15 ላይ ሳይላኩ እንዴት ይሰብካሉ? በማለት የወንጌል መልእክተኞችን አስፈላጊነት ይገልጻል። ዛሬ በቤተክርስቲያናችን ወንጌልን ወደማይደርስባቸው ቦታዎች የሚሄዱ ሰዎችን ለመላክና ለመደገፍ የምናደርገው ተግባራዊ ተሳትፎ ምን ይመስላል?

👉 የምስራች የሚያወሩ እግሮቻቸው እንዴት ያማሩ ናቸው ይላል። ዛሬ መልካሙን ዜና ለሰዎች ማድረስ እንደ ትልቅ ክብርና ውበት ነው የምንመለከተው ወይስ እንደ ከባድ ሸክም? ይህንንስ አመለካከት እንዴት ማስተካከል እንችላለን?

👉 እምነት ከመስማት ነው መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው (ቁጥር 17)። በሕይወታችሁ እምነታችሁ እንዲያድግ የእግዚአብሔርን ቃል በመስማትና በማጥናት ረገድ የምታደርጉት ጥረት ምን ይመስላል?

👉 ወንጌልን የሰሙ ሁሉ ግን አልታዘዙም ይላል (ቁጥር 16)። አንድ ሰው የእግዚአብሔርን ቃል እየሰማ ነገር ግን እንዳይታዘዝ የሚያደርጉት ዋና ዋና መሰናክሎች (ለምሳሌ ባህል፣ ፍርሃት ወይም ራስ ወዳድነት) ምንድናቸው?

👉 በቁጥር 18 ላይ ድምፃቸው ወደ ዓለም ሁሉ ወጣ ይላል። ዛሬ ወንጌል ለሁሉም እንዲደርስ ቴክኖሎጂንና ማኅበራዊ ሚዲያን በተግባር እንዴት ልንጠቀምበት እንችላለን?

👉 እስራኤላውያን ቃሉን ቢሰሙም ባለማመናቸው እግዚአብሔር ለማያውቁት ሕዝብ ተገለጠ (ቁጥር 20)። ይህም እስራኤላውያንን ለማቀናት ነበር። የእኛ ክርስቲያናዊ ሕይወት ሌሎች ሰዎችን ወደ ክርስቶስ እንዲቀኑና እንዲመጡ የሚያደርግ ነው?

👉 እግዚአብሔር ቀኑን ሙሉ እጆቹን ወደማይታዘዝ ሕዝብ ዘርግቶ እንደዋለ ይናገራል (ቁጥር 21)። ይህ የእግዚአብሔር ትዕግሥት በሕይወታችሁ ውስጥ ለምትጸልዩላቸውና ወንጌልን ለማይቀበሉ ሰዎች ያላችሁን ተስፋ እንዴት ያለመልመዋል?

👉 ወንጌልን መስማት ትልቅ ኃላፊነትን ያመጣል። የእግዚአብሔርን ቃል ሰምቶ አለመታዘዝ የሚያስከትለውን መንፈሳዊ አደጋ በምን ዓይነት ሁኔታ ትረዱታላችሁ?

👉 በቁጥር 19 ላይ እግዚአብሔር ሕዝብ ባልሆነው ሕዝብ እንደሚያስቀናቸው ይናገራል። እኛ ራሳችንን እንደ ባለቤት ቆጥረን በሃይማኖታዊ ልምምድ ስንዘናጋ፣ አዲስ አማኞች በሚያሳዩት ቅንዓት የተማርንበትን አጋጣሚ ብታካፍሉ?

👉 በዙሪያችሁ ላሉና ወንጌልን ላልሰሙ ሰዎች መልእክተኛ ሆናችሁ ለመድረስ በዚህ ሳምንት ልታደርጉት የምትችሉት አንድ ተግባራዊ እርምጃ ምንድነው?

ሐዋርያው ጳውሎስ ቀደም ባሉት ክፍሎች የእስራኤልን አለመታዘዝ ካብራራ በኋላ አሁን አንድ መሠረታዊ ጥያቄ ያነሳል። እግዚአብሔር ሕዝቡን ጥፏቸዋልን? የሚል ነው። ለዚህ ጥያቄ የሚሰጠው መልስ እጅግ ኃይለኛና ግልጽ ነው፤ በጭራሽ አልጣላቸውም ይላል። ጳውሎስ ለዚህ ማስረጃ እንዲሆን በመጀመሪያ ራሱን ይጠቅሳል። እርሱ ራሱ እስራኤላዊ፣ ከአብርሃም ዘርና ከብንያም ወገን የሆነ ሰው ሆኖ ሳለ በእግዚአብሔር ጸጋ ተመርጦ ሐዋርያ ሆኗል። ይህ የሚደሳየው እግዚአብሔር አስቀድሞ ያወቃቸውን ሕዝቡን ፈጽሞ እንዳልጣላቸውና ዛሬም ቢሆን በግለሰብ ደረጃ ማዳኑን እንደቀጠለ ነው።

ይህንን እውነት ይበልጥ ለማስረዳት ጳውሎስ ወደ ነቢዩ ኤልያስ ታሪክ ይመለሳል። ኤልያስ በዘመኑ የነበረውን የሕዝቡን ክህደትና የጣዖት አምልኮ አይቶ እጅግ በመጨነቅ ወደ እግዚአብሔር ከሰሰ። "እኔ ብቻዬን ቀርቻለሁ ነፍሴንም ይፈልጓታል" ብሎ ጮኸ። ነገር ግን እግዚአብሔር የሰጠው ምላሽ አስደንጋጭ ነበር። ለበአል ያልሰገዱ ሰባት ሺህ ሰዎችን ለራሴ አስቀርቻለሁ አለው። ኤልያስ በዓይኑ ያየው ክህደቱንና ውድቀቱን ብቻ ቢሆንም፣ እግዚአብሔር ግን በውስጥ በኩል የሚጠብቃቸው የታመኑ ቅሬታዎች ነበሩት። ዛሬም ቢሆን በእግዚአብሔር ጸጋ የተመረጠ ቅሬታ አለ።

ይህ ቅሬታ ወይም ቀሪው ሕዝብ የተመረጠው በጸጋ ነው እንጂ በሥራ አይደለም። በሥራ ቢሆን ኖሮ ጸጋ ጸጋ መሆኑ ይቀር ነበር። ብዙዎቹ እስራኤላውያን በገዛ ጥረታቸውና በሕግ ሥራ ጽድቅን ሲፈልጉ ልባቸው ደነደነ፤ የእግዚአብሔርን ምርጫ የተቀበሉ ጥቂቶች ግን አገኙት። ጳውሎስ እንደሚለው እግዚአብሔር የማይሰማ ጆሮና የማያይ ዓይን ሰጣቸው፤ ይህም የሆነው ለወንጌል እምቢተኞች በመሆናቸው ምክንያት የመጣባቸው መለኮታዊ ፍርድ ነው።

ታዲያ የእስራኤል መሰናከል ዓላማው ምንድን ነው? ጳውሎስ እስራኤል የተሰናከሉት እንዲወድቁና እዚያው እንዲቀሩ ብቻ አይደለም ይላል። ይልቁንም በእነርሱ መተላለፍ ምክንያት መዳን ወደ አሕዛብ ደረሰ። ይህ የሆነበት ምክንያት ደግሞ እስራኤላውያን በአሕዛብ ላይ የሚገለጥውን የእግዚአብሔርን በረከት አይተው እንዲቀኑና ወደ ጌታ እንዲመለሱ ነው።

አንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንድ አባት ለትልቅ ልጁ እጅግ ውድ የሆነ ስጦታ አዘጋጅቶ ቢሰጠውና ልጁ ግን ስጦታውን ንቆ ቢተውው፤ አባቱ ያንን ስጦታ ሊታናሽ ልጁ ይሰጠዋል። ታላቁ ልጅ ታናሹ በዚያ ስጦታ ሲደሰትና ሲጠቀም ሲያይ፤ የጣለውን ስጦታ ዋጋ ተረድቶ እንደገና ለመፈለግ ይነሳሳል። እግዚአብሔርም ለአሕዛብ መዳንን በመስጠት እስራኤልን ለቅናት አነሳስቷቸዋል።

የእስራኤል መውደቅ ለዓለም ባለጠግነት ከሆነና የእነርሱ መጉደል ለአሕዛብ ብልጽግና ከሆነ፤ የእነርሱ መሙላትም እንዴት አብልጦ ለዓለም በረከት አይሆንም? ጳውሎስ ለአሕዛብ ሐዋርያ ቢሆንም አገልግሎቱን የሚያከብረው ግን በሥጋ ዘመዶቹ መካከል ቅናትን አሳድሮ አንዳንዶቹን ለማዳን ነው። የእነርሱ መጣል ከዓለም ጋር መታረቅ ከሆነ፤ የእነርሱ መመለስ ከሙታን ተለይቶ እንደ መነሣት ያለ ታላቅ ሕይወት እንደሚሆን ይነግረናል። እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሰጠው ተስፋና ቃል ኪዳን ዛሬም የታመነ ነው።

"የእግዚአብሔር ጸጋና ምርጫ በሥራ ላይ ሳይሆን በቃሉ ታማኝነት ላይ የጸና ነው።"

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔር ሕዝቡን አልጣላቸውም ለማለት ራሱን እንደ ምሳሌ ይጠቅሳል (ቁጥር 1)። በሕይወታችሁ እግዚአብሔር የጣላችሁ ወይም ብቻችሁን የተዋችሁ የሚመስላችሁ ጊዜ አለ? ይህ ክፍል ለዚያ ስሜት ምን ዓይነት መንፈሳዊ ምላሽ ይሰጣል?

👉 በኤልያስ ዘመን ሰባት ሺህ ሰዎች ለበኣል ያልሰገዱ እንደቀሩ ሁሉ ዛሬም በጸጋ የተመረጡ ቅሬታዎች አሉ (ቁጥር 4-5)። ዓለም ሁሉ ወደ ሌላ አቅጣጫ ሲሄድ እናንተ በመንፈሳዊ ሕይወታችሁ ብቻችሁን እንደቀራችሁ በተሰማችሁ ጊዜ ይህ የቅሬታዎች እውነት እንዴት ያበረታታችኋል?

👉 መመረጥ በጸጋ ከሆነ በሥራ አይደለም፤ በሥራ ከሆነ ግን ጸጋ መሆኑ ይቀራል ይላል (ቁጥር 6)። አገልግሎታችሁን ወይም መንፈሳዊነታችሁን ከእግዚአብሔር ጸጋ ይልቅ በራሳችሁ ድካምና ሥራ ለመመዘን የምትሞክሩባቸው መንገዶች ምንድናቸው?

👉 እስራኤላውያን በልባቸው ድንዳኔ ምክንያት ማየትና መስማት ተስኖአቸው ነበር (ቁጥር 8)። የእግዚአብሔርን ቃል እየሰማን ልባችን እንዳይደነድንና መንፈሳዊ ዓይኖችን እንዳይታወር በየቀኑ ምን ዓይነት ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል?

👉 የእስራኤል አለማመን ለአሕዛብ (ለእኛ) መዳን ምክንያት ሆኗል (ቁጥር 11)። እግዚአብሔር የሰዎችን ስህተት፣ ተቃውሞ ወይም ድካም ለሌሎች ትልቅ በረከትና መዳን እንዲሆን ሲጠቀምበት በሕይወታችሁ ያያችሁበት አጋጣሚ አለ?

👉 ጳውሎስ አሕዛብ እንዲድኑና እንዲበረኩ የሚጋደለው ወገኖቹ እስራኤላውያን በእነርሱ እንዲቀኑ ነው (ቁጥር 14)። የእናንተ ክርስቲያናዊ ሕይወት፣ ሰላምና ደስታ ያላመኑ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ እንዲቀኑና "እኔም ይህ ሕይወት ያስፈልገኛል" እንዲሉ የሚያደርግ ነው?

👉 የአስራኤል ወደ በረከት መመለስ "ከሙታን ተለይቶ እንደ መኖር" እንደሚሆን ተገልጿል (ቁጥር 15)። ሙሉ በሙሉ ተስፋ የቆረጣችሁበት ሰው ወይም መንፈሳዊ ሁኔታ ተመልሶ ሕያው ሲሆንና ሲታደስ ያያችሁበትን ምስክርነት ለሌሎች ማካፈል ትችላላችሁ?

👉 ጳውሎስ ለአሕዛብ ሐዋርያ ቢሆንም ስለ ወገኖቹ መዳን ጥልቅ ሸክም ነበረው (ቁጥር 13)። ለተሰጣችሁ ልዩ ተልዕኮ ወይም አገልግሎት ትኩረት እየሰጣችሁ፣ በቅርባችሁ ላሉትና ላልዳኑ ወገኖቻችሁ ያላችሁን ፍቅርና ሸክም እንዴት ትገልጣላችሁ?

👉 በጸጋ መመረጥ ማለት ከሌላው መበለጥ ሳይሆን የእግዚአብሔር ታማኝነት ውጤት ነው። ይህ እውነት በቤተክርስቲያን ውስጥ ካሉ ሌሎች አማኞች ጋር ባላችሁ ግንኙነት ላይ ምን ዓይነት የትሕትና መንፈስ ሊፈጥር ይገባል?

👉 እግዚአብሔር ሕዝቡን አስቀድሞ ስላወቃቸው አልጣላቸውም ይላል (ቁጥር 2)። የእግዚአብሔር ታማኝነት በእኛ ጥንካሬ ወይም ታማኝነት ላይ አለመመሥረቱን ማወቃችሁ ለወደፊት መንፈሳዊ ጉዟችሁ ምን ዓይነት ዋስትናና ሰላም ይሰጣችኋል?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሃያ ሦስት

 ሮሜ 11፡16-36 — የዱር ወይራው ምሳሌና የእግዚአብሔር ጥበብ

የቅዱሱ ሥር በረከትና የሁለቱ ወይራዎች ምስጢር

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ አሥራ አንደኛው ምዕራፍ ላይ እግዚአብሔር ከአሕዛብና ከእስራኤል ጋር ያለውን ግንኙነት ይበልጥ ግልጽ ለማድረግ ሁለት ድንቅ ምሳሌዎችን ይጠቀማል። የመጀመሪያው የበኩራት ሊጥ ቅዱስ ከሆነ በኩራቱም ደግሞ ቅዱስ ነው የሚል ሲሆን፤ ሁለተኛውና ዋናው ደግሞ የሥሩና የቅርንጫፎቹ ምሳሌ ነው። ሥሩ ቅዱስ ከሆነ ቅርንጫፎቹም እንዲሁ ቅዱሳን ናቸው። እዚህ ጋር ሥር ተብለው የተጠቀሱት የአይሁድ አባቶች (አብርሃም፣ ይስሐቅና ያዕቆብ) ሲሆኑ፤ እነርሱ ለእግዚአብሔር የተቀደሱ በመሆናቸው ከእነርሱ የሚገኘው ትውልድም በቃል ኪዳን ውስጥ ልዩ ስፍራ አለው።

የወይራ ዛፍ ምሳሌና የመከተብ ምስጢር

ጳውሎስ ለአሕዛብ አማኞች ትልቅ ማስጠንቀቂያና ትምህርት የሚሰጥበትን የወይራ ዛፍ ምሳሌ ያቀርባል። እስራኤል እንደ መልካም የወይራ ዛፍ ስትመስል፤ አሕዛብ ደግሞ እንደ ዱር ወይራ ተመስለዋል። ከመልካሙ የወይራ ዛፍ ቅርንጫፎች አንዳንዶቹ (ያላመኑት እስራኤል) ስለ ተሰበሩ፤ የዱር ወይራ የነበርከው አንተ በመካከላቸው ተከተብህ። አሁን አንተ የመልካሙን ወይራ ሥርና ቅባት ተካፋይ ሆነሃል። ይህ መለኮታዊ "የቀዶ ጥገና" ሥራ ነው። በባሕርይህ የዱር ወይራ የነበርከው አንተ፤ ጸጋ አግኝተህ ወደ ቅዱሱ ዛፍ ተቀላቅለሃል።

በትዕቢት ላይ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

ሐዋርያው በአሕዛብ አማኞች ልብ ውስጥ ሊመጣ የሚችለውን ትዕቢት አስቀድሞ ይገስጻል። "እኔ እንድከተብ ቅርንጫፎች ተሰበሩ" ብለህ አትመካ። እነርሱ የተሰበሩት ባለማመናቸው ነው፤ አንተም የቆምኸው በእምነት ነው። ስለዚህ ፍራ እንጂ አትታበይ። እግዚአብሔር ለተፈጥሮ ቅርንጫፎች (እስራኤል) ካልራራላቸው፤ ለአንተም ደግሞ እንደማይራራልህ እወቅ። እዚህ ጋር የእግዚአብሔርን ቸርነትና ጭካኔ (ቁጣ) በአንድ ላይ እናያለን። በወደቁት ላይ ጭካኔ አለ፤ በእግዚአብሔር ቸርነት ጸንተህ ብትኖር ግን በእንተ ላይ ቸርነቱ አለ። ካልሆነ ግን አንተም ትቆረጣለህ።

የእስራኤል የወደፊት ተስፋና "ሁሉ እስራኤል ይድናል"

ጳውሎስ ሌላው ትልቅ ምስጢር ይገልጥልናል። ይኸውም የአሕዛብ ሙላት እስኪገባ ድረስ በእስራኤል ላይ በከፊል ድንዛዜ ሆኖባቸዋል። ይህ ድንዛዜ ግን ለዘላለም የሚኖር አይደለም። አሕዛብ ወደ መንግሥቱ ገብተው ሲያበቁ፣ እግዚአብሔር እንደገና ወደ እስራኤል ፊቱን ያዞራል። ያን ጊዜ "ሁሉ እስራኤል ይድናል" ይላል። ይህ ማለት እግዚአብሔር ከአባቶች ጋር የገባውን ቃል ኪዳን ስለማይረሳ፣ እስራኤልን እንደ ሕዝብ ወደ ራሱ የሚመልስበት ጊዜ አለ ማለት ነው። ወንጌልን ስለ መጥላታቸው በእናንተ ምክንያት ጠላቶች ናቸው፤ ስለ ምርጫ ግን በአባቶች ምክንያት ተወዳጆች ናቸው። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ስጦታና ጥሪ አይለወጥምና።

የእግዚአብሔር ጥበብ ጥልቅነት

በክፍሉ ማጠቃለያ ላይ ጳውሎስ በሰው አእምሮ ሊደረስበት በማይችለው የእግዚአብሔር ጥበብ ተደንቆ የክብር ቃል ያወጣል። እግዚአብሔር ለሁሉ ይምር ዘንድ ሁሉንም ባለመታዘዝ ዘግቶታል። መጀመሪያ አሕዛብ አልታዘዙም ነበር፤ አሁን ግን በእስራኤል አለመታዘዝ ምሕረትን አገኙ። ልክ እንደዚሁ እስራኤል አሁን ባይታዘዙም፣ በአሕዛብ ላይ በታየው ምሕረት አማካኝነት እነርሱም ደግሞ ምሕረትን ያገኛሉ። ይህንን ድንቅ አሠራር ሲመለከት ሐዋርያው እንዲህ ብሎ ይጮካል፡-

"የእግዚአብሔር ባለጠግነትና ጥበብ ዕውቀቱም እንዴት ጥልቅ ነው! ፍርዱ የማይመረመር ነው፤ ለመንገዱም ፍለጋ የለውም! የጌታን ልብ ያወቀ ማን ነው? ወይስ አማካሪው ማን ነበረ? ወይስ ብድራቱን ይመልስ ዘንድ ለእርሱ አስቀድሞ የሰጠ ማን ነው?"

ሁሉ ነገር ከእርሱ፣ በእርሱ፣ ለእርሱም ነውና። ለእርሱ ለዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን። ይህ ክፍል የሚያስተምረን እግዚአብሔር ታሪክን በሙሉ የሚቆጣጠር፣ ቃሉን የሚጠብቅና ጥበቡ ከሰው ልጆች በላይ የሆነ አምላክ መሆኑን ነው። እኛም በጸጋው መቆማችንን አውቀን በትሕትናና በፍርሃት ልንመላለስ ይገባል።

🗨 ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 በቁጥር 16 ላይ በኩራቱና ሥሩ ቅዱስ ከሆኑ ቅርንጫፎቹም ቅዱሳን ናቸው ይላል። በግል ሕይወታችሁ የመሠረታችሁ (የውስጥ ማንነታችሁ) ቅድስና በውጫዊው አኗኗራችሁ ላይ የሚኖረው ተጽዕኖ ምንድነው?

👉 አሕዛብ እንደ ዱር ወይራ ወደ በጎው ወይራ እንደተጋጠሙ ተገልጿል (ቁጥር 17)። እኛ በጸጋ የተገኘን መሆናችንን ማወቃችን ገና ወንጌልን ባልተቀበሉ ሰዎች ላይ እንዳንመካ ወይም እነርሱን ዝቅ አድርገን እንዳናይ እንዴት ይረዳናል?

👉 ቅርንጫፎቹ የተሰበሩት ባለማመናቸው እንደሆነና እኛም የቆምነው በእምነት እንደሆነ ተጽፏል (ቁጥር 20)። "ከፍ ያለ አሳብ አታስብ ነገር ግን ፍራ" የሚለው ማስጠንቀቂያ በመንፈሳዊ ሕይወታችሁ ላይ ምን ዓይነት ጥንቃቄ እንድታደርጉ ይመክራችኋል?

👉 የእግዚአብሔርን ቸርነትና ጭከና (Severity and Kindness) አብሮ ማየት ለምን ያስፈልጋል? (ቁጥር 22)። የእግዚአብሔርን ቸርነት ብቻ ማሰብ ለምን ለዝንጋኤ ይዳርጋል? ጭከናውን ብቻ ማሰብ ለምን ወደ ፍርሃት ይመራናል?

👉 በቸርነቱ ጸንታችሁ ካልኖራችሁ እናንተ ደግሞ ትቆረጣላችሁ ይላል። በየቀኑ በእግዚአብሔር ጸጋና ቸርነት ውስጥ ጸንቶ ለመኖር የምታደርጉት መንፈሳዊ ልምምድ ምንድነው?

👉 እግዚአብሔር የተቆረጡትን ቅርንጫፎች መልሶ የመጋጠም ኃይል አለው (ቁጥር 23)። ይህ ቃል ሃይማኖታቸውን ትተው ለሄዱ ወይም ተስፋ ለቆረጣችሁባቸው ሰዎች ያላችሁን አመለካከትና የጸሎት ተስፋ እንዴት ያድሰዋል?

👉 የእግዚአብሔር ስጦታና መጥራት የማይፈቅድበት ነው ይላል (ቁጥር 29)። በድካምና በውድቀት ጊዜ እግዚአብሔር ለእናንተ የሰጠው ጥሪና ጸጋ የማይለወጥ መሆኑን ማወቃችሁ ምን ዓይነት ዋስትና ይሰጣችኋል?

👉 እግዚአብሔር ለሁሉ ይምር ዘንድ ሁሉን በአለመታዘዝ ዘግቶታል (ቁጥር 32)። ይህ ቃል ለማንኛውም ሰው (ኃጢአተኛ ለሚመስለውም እንኳ) ምሕረት የማግኘት ዕድል እንዳለው እንዴት ያስተምረናል?

👉 በምዕራፉ መጨረሻ ላይ የእግዚአብሔር ጥበብና እውቀት ምንኛ ጥልቅ ነው ይላል (ቁጥር 33)። በሕይወታችሁ የእግዚአብሔር አሠራር ያልገባችሁ ነገር ግን በኋላ ላይ የእርሱን ጥበብ ያያችሁበትን አጋጣሚ ብታካፍሉን?

👉 "ሁሉ ከእርሱና በእርሱ ለእርሱም ነውና" (ቁጥር 36)። ይህ እውነት በሕይወታችሁ የምታገኙትን ስኬትና ክብር ለእግዚአብሔር ብቻ እንድትሰጡ እንዴት ይገፋፋችኋል?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሃያ አራት

 ሮሜ 12፡1-8 — ሕያው መስዋዕትና የአካሉ ብልቶች

የተቀደሰ ሕይወትና የጸጋ ስጦታዎች፤ የአማኝ ተግባራዊ ጉዞ

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክት የመጀመሪያዎቹ አሥራ አንድ ምዕራፎች ላይ የእግዚአብሔርን ጥልቅ የድኅነት ምስጢርና ጸጋ ካብራራ በኋላ፤ አሁን ወደ ተግባራዊው የክርስትና ሕይወት ይሸጋገራል። ምዕራፍ አሥራ ሁለት የአማኝ የዕለት ተዕለት ኑሮ እንዴት መሆን እንዳለበት የሚጠቁም መመሪያ ነው። ሐዋርያው "እንግዲህ ወንድሞች ሆይ" በማለት የሚጀምረው፤ ቀደም ሲል የተረከነውን የእግዚአብሔርን ምሕረት መሠረት በማድረግ ነው። ይህ ምሕረት ዝም ብለን እንድንቀመጥ ሳይሆን፤ ወደ ተግባራዊ ቅድስና እንድንወጣ የሚያስገድደን መለኮታዊ ኃይል ነው።

ራስን ለእግዚአብሔር አሳልፎ መስጠት፤ እውነተኛው አምልኮ

ጳውሎስ አማኞች ሰውነታቸውን "ሕያው፤ ቅዱስና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት" አድርገው እንዲያቀርቡ ይማጸናል። በብሉይ ኪዳን ዘመን መስዋዕት የሚቀርቡት እንስሳት ታርደውና ሞተው ነበር። በአዲስ ኪዳን ግን እግዚአብሔር የሚፈልገው የእኛን መሞት ሳይሆን፤ ለእርሱ ክብር በቅድስና የምንኖረውን ሕይወት ነው። ይህ "ሕያው መስዋዕት" መባል እያንዳንዱ የሕይወታችን እንቅስቃሴ፤ ንግግራችንና ተግባራችን ለአምላክ ክብር የሚቀርብ መሆኑን ያሳያል። ይህ ደግሞ ለእኛ "የአእምሮ አገልግሎት" ወይም ተገቢ የሆነ አምልኮአችን ነው።

ይህንን እውነት በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንድ ታማኝ አገልጋይ ለንጉሡ ያለውን ፍቅር የሚገልጸው አንድ ጊዜ ስጦታ በመስጠት ብቻ ሳይሆን፤ በየቀኑ በንጉሡ ቤት በመገኘትና ትእዛዙን በመፈጸም ነው። እኛም ራሳችንን ለእግዚአብሔር ስንሰጥ፤ ሕይወታችን በሙሉ ለእርሱ የሚቀርብ የማያቋርጥ ስጦታ ይሆናል ማለት ነው።

የአእምሮ መታደስና የዓለም ተጽዕኖ

ክርስቲያናዊ ሕይወት የሚጀምረው ከውስጥ ወደ ውጭ በሚመጣ ለውጥ ነው። ጳውሎስ "ይህንን ዓለም አትምስሉ" በማለት ያስጠነቅቀናል። ዓለም የራሱ የሆነ አሳብ፣ የራሱ የሆነ የሥነ-ምግባር መለኪያና የራሱ የሆነ የኑሮ ዘይቤ አለው። ዓለም እኛን በራሱ ቅርጽ ሊቀርጽን ዘወትር ይጥራል። እኛ ግን በአእምሮአችን መታደስ እንድንለወጥ ታዝዘናል። ይህ መታደስ የሚመጣው የእግዚአብሔርን ቃል በማንበብ፣ በመጻለይና በመንፈስ ቅዱስ መሪነት አሳባችንን ስንቀይር ነው። ያን ጊዜ መልካምና ደስ የሚያሰኝ፣ ፍጹምም የሆነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ምን እንደሆነ መለየትና ማወቅ እንችላለን።

የአንድ አካል ብልቶችና የጾጋ ስጦታዎች ልዩነት

በመቀጠል ሐዋርያው ስለ ትሕትናና ስለ ቤተ ክርስቲያን አንድነት ያስተምራል። ማንም ሰው ሊያስብ ከሚገባው በላይ ራሱን ከፍ አድርጎ እንዳያስብ ያስጠነቅቃል። ይልቁንም እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ እንደ ሰጠው የእምነት መጠን በአእምሮ እንዲያስብ ይመክራል። ቤተ ክርስቲያን ከአንድ አካል ጋር ትመሰላለች። በአንድ አካል ውስጥ ብዙ ብልቶች እንዳሉና የሁሉም ብልቶች ተግባር አንድ እንዳልሆነ ሁሉ፣ እኛም ብዙዎች ስንሆን በክርስቶስ አንድ አካል ነን፤ እርስ በርሳችንም ብልቶች ነን።

እግዚአብሔር እንደ ጾጋው መጠን ለሁላችንም ልዩ ልዩ ስጦታዎችን ሰጥቶናል። ትንቢት የመናገር ስጦታ ያለው እንደ እምነቱ መጠን ይናገር፤ ማገልገል ያለው በአገልግሎቱ ይትጋ፤ የሚያስተምርም ቢሆን በማስተማሩ ይጽና። እንዲሁም የሚያጽናና በማጽናናቱ፣ የሚሰጥ በልግስና፣ የሚገዛ በትጋት፣ የሚምርም በደስታ አገልግሎቱን ይፈጽም። እነዚህ ስጦታዎች የተሰጡት ለግል ዝና ሳይሆን አካሉን (ቤተ ክርስቲያንን) ለማነጽ ነው። እያንዳንዱ ብልት የራሱ ድርሻ እንዳለው ሁሉ፣ እኛም እግዚአብሔር የሰጠንን ጾጋ ተጠቅመን ሌሎችን ልናገለግል ይገባል።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ ሰውነታችሁን "ሕያው መስዋዕት" አድርጋችሁ አቅርቡ ይላል (ቁጥር 1)። በብሉይ ኪዳን መስዋዕት የሚታረድና የሚሞት ነበር፤ ዛሬ በሐዲስ ኪዳን "ሕያው መስዋዕት" መሆን ማለት በዕለት ተዕለት ውሎችን (በሥራ፣ በትምህርት፣ በቤት) ምን ማለት ነው?

👉 "ይህን ዓለም አትምስሉ" (ቁጥር 2) የሚለው ቃል፤ ዛሬ ከሚገጥሙን ማኅበራዊ ተጽዕኖዎች፣ ከባሕል ግፊቶችና ከዓለማዊ አስተሳሰቦች ጋር በተያያዘ እንዴት ልንተገብረው እንችላለን?

👉 "በልባችሁ መታደስ ተለወጡ" ይላል። አሳባችንና አመለካከታችን ከዓለማዊ መንገድ ወደ መለኮታዊ መንገድ እንዲለወጥ መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን እንዲሠራ እንዴት ፈቃደኞች መሆን እንችላለን?

👉 የእግዚአብሔርን ፈቃድ (መልካም፣ ደስ የሚያሰኝና ፍጹም የሆነውን) ለመለየትና ለመረዳት (ቁጥር 2) በሕይወታችን ውስጥ እንቅፋት የሚሆኑብን ዋና ዋና ነገሮች ምንድናቸው?

👉 "ማንም ከሚገባው በላይ ስለ ራሱ አያስብ" (ቁጥር 3) የሚለው መመሪያ፣ በመንፈሳዊ አገልግሎት ውስጥ ከኩራትና ራስን ከፍ ከፍ ከማድረግ እንዴት ይጠብቀናል?

👉 እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ "እንደ እምነቱ መጠን" ከፍልን እንደ ሰጠው ይናገራል። ይህ እውነት እኛ ራሳችንን ከሌሎች ጋር በማወዳደር ከሚመጣ ቅናት ወይም ዝቅተኝነት ስሜት እንዴት ያሳርፈናል?

👉 በክርስቶስ አንድ አካል እንደሆንንና እርስ በርሳችንም ብልቶች እንደሆንን ተገልጿል (ቁጥር 5)። ይህ እውነት በቤተክርስቲያን ውስጥ ካሉ ሌሎች አማኞች ጋር ባለን ግንኙነትና በመደጋገፍ ረገድ ምን ዓይነት ተግባራዊ ለውጥ ሊያመጣ ይገባል?

👉 እንደ ተሰጠን ጸጋ ልዩ ልዩ ስጦታዎች አሉን ይላል (ቁጥር 6)። የእናንተን ልዩ ስጦታ (ጸጋ) ለይታችሁ ለማወቅና ለሌሎች በረከት እንድትሆኑ ምን እያደረጋችሁ ነው?

👉 የሚያገለግል በአገልግሎቱ፣ የሚያስተምርም በማስተማሩ ይትጋ ይላል (ቁጥር 7)። በተሰጣችሁ ኃላፊነት ላይ "ታማኝና ትጉህ" መሆን ሲባል በሥራ ጥራትና በጊዜ አጠቃቀም ረገድ ምን ማለት ነው?

👉 "የሚምር በደስታ ይማር" የሚለው ቃል (ቁጥር 8)፣ ሌሎችን ስንረዳ ወይም ምሕረት ስናደርግ ካለብን የውስጥ ስሜት ጋር በተያያዘ ምን ያስተምረናል? በግዴታ ከመስጠትና በደስታ ከመስጠት መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሃያ አምስት

 ሮሜ 12፡9-21 — እውነተኛ ፍቅርና ክርስቲያናዊ ስነ-ምግባር

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ አሥራ ሁለተኛ ምዕራፍ ሁለተኛ ክፍል ላይ ትኩረቱን ወደ አማኞች ማኅበራዊ ኑሮና የባሕርይ ለውጥ ያዞራል። ቀደም ሲል ስለ ጸጋ ስጦታዎች ካብራራ በኋላ፤ አሁን ደግሞ እነዚህ ስጦታዎች የሚገለጡበትንና አማኝ ከሌሎች ጋር የሚኖረውን ግንኙነት የሚመራውን ታላቅ መመሪያ ያቀርባል። ይህ መመሪያ "ፍቅራችሁ ያለ ግብዝነት ይሁን" በሚል መሠረታዊ ሐሳብ ይጀምራል። ግብዝነት የሌለበት ፍቅር ማለት ለሰው እንዲታይ የሚደረግ ሳይሆን፤ ከልብ የመነጨና በእውነት ላይ የተመሠረተ ፍቅር ነው። እንዲህ ዓይነቱ ፍቅር ክፉውን የሚጠላና ከመልካሙ ጋር የሚጣበቅ ነው።

አማኞች እርስ በርሳቸው ሊኖራቸው የሚገባውን ግንኙነት ጳውሎስ እጅግ በሚያምር ሁኔታ ይገልጻል። በወንድማማች መዋደድ እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ፤ እርስ በርሳችሁም በመከባበር ተቀዳደሙ ይላል። ይህ ማለት ሌላው አማኝ ከእኔ ይልቅ ክብር ይገባዋል ብሎ ማሰብና ለሌሎች ቅድሚያ መስጠት ማለት ነው። አገልግሎታችን ደግሞ በመንፈስ የምንቃጠልና ለጌታ የምንገዛ እንጂ በታካችነት የሚከናወን መሆን የለበትም። በሕይወታችን የሚገጥሙን ፈተናዎች ሲበዙ በተስፋ ደስ ሊለን፤ በመከራ ልንታገሥና በጸሎት ልንጸና ይገባል። ቅዱሳን በሚያስፈልጋቸው ነገር መርዳትና እንግዶችን መቀበል የአማኝ መለያ ባሕርያት ናቸው።

ክርስቲያናዊ ስነ-ምግባር እጅግ ፈታኝና ከፍ ያለ ደረጃ ላይ የሚደርሰው ከጠላቶች ጋር በሚኖረን ግንኙነት ነው። ጳውሎስ "የሚያሳድዱኦቻችሁን መርቁ እንጂ አትርገሙ" በማለት የክርስቶስን ትምህርት ያስታውሰናል። ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ፤ ከሚያለቅሱም ጋር አልቅሱ ይላል። ይህ ጥልቅ የሆነ አብሮነትንና ለሌሎች ስሜት ግድ የሚለን መሆኑን ያሳያል። በትዕቢት ከፍ ከፍ ከማለት ይልቅ በትሕትና ዝቅ ያሉትን መምሰልና ራሳችንን እንደ ብልህ አለመቁጠር ከማኅበረሰቡ ጋር በሰላም ለመኖር መሠረታዊ መንገዶች ናቸው።

አጻፋዊ እርምጃ መውሰድ በሰው ልጅ ባሕርይ ውስጥ ያለ ዝንባሌ ቢሆንም፤ ወንጌል ግን የተለየ መንገድ ያሳየናል። ለማንም ስለ ክፉ ፋንታ ክፉን አትመልሱ፤ በሰው ሁሉ ፊት መልካም የሆነውን አሳቡ ይለናል። ቢቻላችሁስ በእናንተ በኩል ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ።

በቀል የእግዚአብሔር መሆኑን አውቀን ለቁጣው ፋንታ ልንሰጥ ይገባል፤ ምክንያቱም "በቀል የእኔ ነው እኔ ብድራቱን እመልሳለሁ" ይላል ጌታ። ይህ ማለት እግዚአብሔር ፍትሕን እንደሚያስፍን በማመን ልባችንን ከቂምና ከበቀል ነፃ ማድረግ አለብን ማለት ነው።

ይህንን እውነት ይበልጥ ለመረዳት አንድ ምሳሌ እንመልከት። አንድ ሰው በጠላቱ ላይ እሳት መጎዝጎዝ የሚፈልግ ቢሆን፤ ጳውሎስ የሚጠቁመው መንገድ የሚገርም ነው። ጠላትህ ቢራብ አብላው፤ ቢጠማ አጠጣው፤ ይህን በማድረግህ በራሱ ላይ የእሳት ፍም ትከምራለህ ይላል። ይህ የእሳት ፍም ተብሎ የተጠቀሰው ጠላትህ ባሳየኸው መልካምነትና ፍቅር ተሸንፎ ሕሊናው እንዲወቅሰውና ወደ ንስሐ እንዲመጣ ማድረግን ነው። ፍቅር ከጠብና ከበቀል ይልቅ እጅግ ኃያል መሣሪያ ነው። የመጨረሻው መመሪያ "ክፉን በመልካም አሸንፍ እንጂ በክፉ አትሸነፍ" የሚል ነው። ክፉን በክፉ መመለስ በክፉ መሸነፍ ነው፤ ክፉን በመልካም መመለስ ግን እውነተኛው ድል ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ ፍቅራችሁ "ያለ ግብዝነት" ይሁን ይላል (ቁጥር 9)። በሰዎች ፊት ለታይታ የሚደረግ ፍቅርና ከልብ የመነጨ እውነተኛ ፍቅር ያላቸውን ልዩነት እንዴት መለየት እንችላለን?

👉 "እርስ በርሳችሁ በመከባበር ተቀዳደሙ" የሚለው ቃል (ቁጥር 10)፤ ዛሬ እርስ በርስ ከመፎካከርና ራስን ከፍ ከፍ ከማድረግ መንፈስ እንድንወጣ እንዴት ይረዳናል?

👉 በመንፈስ የምንቃጠልና ለጌታ የምንገዛ እንድንሆን ይመከረናል (ቁጥር 11)። መንፈሳዊ ቅንዓታችን እንዳይቀዘቅዝ በየቀኑ ልናደርጋቸው የሚገቡ ተግባራዊ ጥንቃቄዎች ምንድናቸው?

👉 በቁጥር 12 ላይ የተጠቀሱት ሦስት ነጥቦች (በተስፋ መደሰት፣ በመከራ መታገሥና በጸሎት መጽናት) በአስቸጋሪ የሕይወት ወቅቶች ውስጥ እንዴት ሊደግፉን ይችላሉ?

👉 ቅዱሳን የሚያስፈልጋቸውን በመስጠትና እንግዶችን በመቀበል ረገድ (ቁጥር 13) ዛሬ በቤተክርስቲያናችንና በግል ሕይወታችን ያለን ተሳትፎ ምን ይመስላል?

👉 የሚያሳድዱአችሁን መርቁ እንጂ አትርገሙ ይላል (ቁጥር 14)። ይህን ከባድ ትእዛዝ በሥራ ቦታ ወይም በሰፈር ውስጥ በሚያበሳጩን ሰዎች ላይ ለመተግበር ምን ዓይነት መንፈሳዊ ብርታት ያስፈልገናል?

👉 "ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ፤ ከሚያለቅሱም ጋር አልቅሱ" (ቁጥር 15) የሚለው ቃል፣ የሌሎችን ስሜት የመጋራት (Empathy) ባሕርይ በክርስትና ሕይወት ውስጥ ያለውን አስፈላጊነት እንዴት ያሳያል?

👉 "ጥበበኞች የሆናችሁ አይምስላችሁ" (ቁጥር 16) የሚለው ማስጠንቀቂያ፣ ከዝቅተኛ ሰዎች ጋር ለመወዳጀትና በትሕትና ለመመላለስ የሚከለክለንን የትዕቢት ስሜት እንዴት ይሰብረዋል?

👉 "ለሰው ሁሉ መልካም የሆነውን አስቡ" እና "ቢቻልላችሁ በበኩላችሁ ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ" (ቁጥር 17-18) የሚሉት መመሪያዎች፤ በማኅበራዊ ግንኙነታችን ውስጥ ግጭቶችን ለመፍታት እንዴት ይረዱናል?

👉 ጠላትህ ቢራብ አብላው ቢጠማ አጠጣው ይላል (ቁጥር 20-21)። ከፉን ነገር በበቀል ከመመለስ ይልቅ በመልካም ነገር ማሸነፍ በበዳዩ ሰው ሕሊናና በወንጌል ምስክርነት ላይ የሚኖረው ተጽዕኖ ምንድነው?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሃያ ስድስት

 ሮሜ 13፡1-7 — ለባለሥልጣናት መገዛትና ክርስቲያናዊ ኃላፊነት

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ አሥራ ሦስተኛው ምዕራፍ ላይ ክርስቲያኖች በምድር ላይ ሲኖሩ ከመንግሥትና ከባለሥልጣናት ጋር ሊኖራቸው የሚገባውን ግንኙነት በዝርዝር ያብራራል። አማኞች የሰማይ ዜጎች ቢሆኑም፤ በምድር ላይ እስካሉ ድረስ ደግሞ ለሚኖሩበት አገር ሥርዓትና ሕግ ተገዢ መሆን እንዳለባቸው ያስገነዝባል። ጳውሎስ የሚጀምረው "ነፍስ ሁሉ ለበላይ ባለሥልጣናት ይገዛ" በሚል መሠረታዊ መመሪያ ነው። ይህ ትእዛዝ የተሰጠው ክርስቲያኖች ስድትና መከራ በነበረበት በሮም መንግሥት ሥር በነበሩበት ዘመን መሆኑ ክፍሉን ይበልጥ ጥልቅ ያደርገዋል።

የዚህ መገዛት ዋነኛው ምክንያት ሥልጣን ሁሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚመጣ በመሆኑ ነው። ጳውሎስ እንደሚለው፤ ያሉት ባለሥልጣናት ሁሉ በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው። ይህ ማለት እግዚአብሔር እያንዳንዱን የባለሥልጣን ድርጊት ይደግፋል ማለት ሳይሆን፤ በሰው ልጆች መካከል ሥርዓትና ሰላም ይኖር ዘንድ የመንግሥትን መዋቅር የፈጠረው እርሱ መሆኑን የሚያሳይ ነው። ስለዚህ በሥልጣን ላይ ያለን አካል የሚቃወም የእግዚአብሔርን ሥርዓት ይቃወማል። እግዚአብሔር የሰላም እንጂ የሁከት አምላክ ስላልሆነ፤ ማኅበረሰቡ በሕግና በሥርዓት እንዲመራ ይፈልጋል።

ባለሥልጣናት የተሾሙት መልካም ለሚያደርጉ ሳይሆን ክፉ ለሚያደርጉ እንዲፈሩ ነው። መልካም ብታደርግ ከባለሥልጣኑ ምስጋናን ታገኛለህ እንጂ አትፈራም። ባለሥልጣኑ ላንተ ለበጎ የሆነ የእግዚአብሔር አገልጋይ ነው። ሰይፍን ዝም ብሎ አይታጠቅም፤ ክፉ ለሚያደርገው ቁጣን ለማምጣት የእግዚአብሔር አገልጋይ ሆኖ በቀልን ያመጣልና። ይህንን እውነት በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ በአንድ ከተማ ውስጥ የትራፊክ ሕግ ባይኖርና ፖሊስ ባይኖር፤ የመኪና አደጋና ሁከት ከተማዋን ይወርራታል። ሕጉና ፖሊሱ ያሉት ግን ሰላማዊ መንገደኞችን ለመጠበቅና ሕግ የሚጥሱትን ለመቅጣት ነው። እንደዚሁም መንግሥታዊ ሥርዓት ለማኅበረሰቡ ደኅንነት አስፈላጊ መሣሪያ ነው።

ስለዚህ መገዛት የሚገባን ስለ ቁጣው ብቻ ሳይሆን ስለ ሕሊና ደግሞ መሆን አለበት። ክርስቲያን ለሕግ የሚገዛው ቅጣትን በመፍራት ብቻ ሳይሆን፤ እግዚአብሔርን ለማክበርና ንጹሕ ሕሊና እንዲኖረው ጭምር ነው። ይህ መገዛት በተግባርም መገለጥ ይኖርበታል። ለዚህ ነው ግብርን ለሚገባው ግብርን፤ ቀረጥን ለሚገባው ቀረጥን፤ መፈራትን ለሚገባው መፈራትን፤ ክብርንም ለሚገባው ክብርን እንድንሰጥ የታዘዝነው። ግብር መክፈልም ሆነ ለአገር ሕግ መገዛት የአማኝ መንፈሳዊ ግዴታ አካል ነው።

በአጠቃላይ ጳውሎስ የሚያስተምረን አማኞች በምድር ላይ ተምሳሌታዊ ዜጎች መሆን እንዳለባቸው ነው። እግዚአብሔርን መፍራትና ለባለሥልጣናት መገዛት አይጋጩም። ይልቁንም ለእግዚአብሔር ያለን ታማኝነት ለሰው ሠራሽ ሥርዓቶች ተገቢውን ክብር እንድንሰጥ ያደርገናል። በእርግጥ ባለሥልጣናት ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚጋጭ ትእዛዝ ቢሰጡ፤ ለሰው ከመታዘዝ ይልቅ ለእግዚአብሔር መታዘዝ እንደሚገባ መጽሐፍ ቅዱስ በሌላ ስፍራ ያስተምረናል። ነገር ግን በመደበኛው የሕይወት ጉዞ፤ ክርስቲያን የሰላምና የሥርዓት ሰው ሆኖ ሊገኝ ይገባዋል።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ጳውሎስ "ነፍስ ሁሉ ለበላይ ባለሥልጣኖች ይገዛ" ይላል። ባለሥልጣናት ሁሉ በእግዚአብሔር የተሾሙ መሆናቸውን ማወቃችን ለባለሥልጣናት ያለንን አመለካከትና አክብሮት እንዴት ይለውጠዋል?

👉 ባለሥልጣንን መቃወም የእግዚአብሔርን ሥርዓት መቃወም እንደሆነ ተገልጿል። ይህ ትምህርት ባለሥልጣናት ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚጋጭ ትእዛዝ በሚሰጡበት ጊዜ (ለምሳሌ በሐዋርያት ሥራ 5፡29 ላይ እንዳለው) እንዴት መተርጎም ይኖርበታል?

👉 ገዢዎች ለክፉ አድራጊዎች እንጂ ለበጎ አድራጊዎች የሚያስፈሩ አይደሉም ይላል። አንድ አማኝ ሕግን በማክበር ረገድ በሥራ ቦታው ወይም በሚኖርበት ሰፈር ለሌሎች ዜጎች ምሳሌ መሆን ያለበት ለምንድነው?

👉 "ከቁጣው የተነሣ ብቻ ሳይሆን ስለ ሕሊና ደግሞ መገዛት ይገባል" (ቁጥር 5)። ለሀገር ሕግጋት የምንገዛው የቅጣት ፍርሃት ስለሚገፋፋን ነው ወይስ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ካለን የሕሊና ግዴታ?

👉 ግብርንና ቀረጥን ስለ መክፈል በቁጥር 6 እና 7 ላይ ተጠቅሷል። እንደ ክርስቲያን ግብርንና ሌሎች ለመንግሥት የሚገቡ ክፍያዎችን በታማኝነት መክፈል ከአምልኮታችንና ከምስክርነታችን ጋር ያለው ግንኙነት ምንድነው?

👉 "ከብር ለሚገባው ከብርን ስጡ" ይላል። በግል አመለካከታቸው የማንስማማባቸው ወይም የምንጠላቸው መሪዎች ሲኖሩ፣ ለተቀመጡበት ሥልጣን ከብር መስጠት ያለብን እንዴት ነው?

👉 ባለሥልጣናት "የእግዚአብሔር አገልጋዮች" ተብለው ተጠርተዋል። ይህ መጠሪያ ለባለሥልጣናቱ የሚሰጠውን ታላቅ ኃላፊነትና ለእኛ ደግሞ የሚሰጠንን ግንዛቤ በተመለከተ ተወያዩበት።

👉 አንድ አማኝ የመንግሥትን ሕግጋት (ለምሳሌ የንግድ ሕግን፣ የግብር ሕግን) በማክበር ረገድ ያለው ታማኝነት፣ ወንጌልን ላልሰሙ ባለሥልጣናትና ሰዎች እንደ ትልቅ ምስክርነት ሊያገለግል የሚችለው እንዴት ነው?

👉 መጽሐፍ ቅዱስ ለገዢዎች እንድንጸልይ ያዘናል። ለሀገር መሪዎችና ለባለሥልጣናት የምናደርገው ጸሎት በሀገር ሰላምና በወንጌል ነፃነት ላይ የሚኖረው ተጽዕኖ ምን ያህል ነው?

👉 በምድራዊ መንግሥት ሥር ያለብንን ዜግነታዊ ኃላፊነትና ለስማያዊው መንግሥት ያለንን ታማኝነት ሳይጋጨ ጎን ለጎን ማስኬድ የምንችለው እንዴት ነው?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሃያ ሰባት

 ሮሜ 13፡8-14 — የፍቅር ዕዳና የብርሃን ጋሻ

የማያልቀው የፍቅር ዕዳና የመንቂያው ሰዓት

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ አሥራ ሦስተኛው ምዕራፍ ማጠቃለያ ላይ ሁለት ታላላቅ ጉዳዮችን ያነሳል። የመጀመሪያው አማኞች እርስ በርሳቸው ሊኖራቸው የሚገባው የማያቋርጥ የፍቅር ዕዳ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ያለንበትን ዘመን አውቀን ከእንቅልፋችን እንድንነቃ የሚሰጠው መንፈሳዊ ማሳሰቢያ ነው። ይህ ክፍል ክርስትና ከሕግጋት ዝርዝር በላይ የልብና የሕይወት ለውጥ መሆኑን በጥልቀት ያሳየናል።

ፍቅር የሕግ ሁሉ ፍጻሜ

ጳውሎስ ትምህርቱን የሚጀምረው "እርስ በርሳችሁ ከመዋደድ በቀር ለማንም ዕዳ አይኑርባችሁ" በማለት ነው። በገንዘብም ሆነ በሌላ ምድራዊ ነገር ለማንም ባለ ዕዳ መሆን እንደሌለብን ቢመከረንም፤ ፍቅር ግን ፈጽሞ ተከፍሎ የማይልቅ ዕዳ መሆኑን ይነግረናል። ፍቅር በየቀኑ የምንከፍለው ነገር ግን ዕዳው የማይቀንስ፤ ይልቁንም እየበዛ የሚሄድ መለኮታዊ ግዴታ ነው። ሐዋርያው እንደሚለው፤ ሌላውን የሚወድ ሕግን ፈጽሞታል።

ሕጉ "አታመንዝር፤ አትግደል፤ አትስረቅ፤ በሐሰት አትመስክር፤ አትመኝ" በማለት የሚዘረዝራቸው ትእዛዛት ሁሉ "ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ" በሚለው በአንድ ቃል ይጠቅሳሉ። ፍቅር በባልንጀራው ላይ ከፉ አያደርግም፤ ስለዚህ ፍቅር የሕግ ፍጻሜ ነው። አንድ ሰው ሌላውን ከወደደ አይሰርቀውም፤ አይገድለውም ወይም አያመነዝርበትም። ስለዚህ ፍቅር ከሕግጋት ዝርዝር በላይ ሆኖ የሕጉን መንፈስና ዓላማ ሙሉ በሙሉ ይፈጽማል።

ይህንን በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንድ አባት ለልጁ በየቀኑ የሚከተላቸውን መቶ ሕግጋት ቢሰጠው (ለምሳሌ፡- አትደባድብ፤ ዕቃ አትስበር፤ አትስረቅ...) ልጁ እነዚህን ሕግጋት በመፍራት ብቻ ሊጠብቃቸው ይችላል። ነገር ግን ልጁ አባቱንና ወንድሞቹን ከልቡ የሚወድ ከሆነ፤ እነዚህን ሕግጋት ሳያነብ እንኳን አባቱን የሚያሳዝን ወይም ወንድሞቹን የሚጎዳ ነገር አያደርግም። ፍቅር በፈቃደኝነት የሚደረግ ታላቅ መታዘዝ ነው።

ከእንቅልፍ የመንቀጃው ሰዓት

በመቀጠል ጳውሎስ ትኩረታችንን ወደ ጊዜው አጣዳፊነት ይመልሳል። "ከእንቅልፍ የምትነሱበት ሰዓት አሁን እንደ ደረሰ ዘመኑን እወቁ" ይላል። እዚህ ጋር እንቅልፍ የተባለው መንፈሳዊ ዝለትና ለኃጢአት ግድየለሽ መሆን ነው። መዳናችን ካመንንበት ጊዜ ይልቅ አሁን ወደ እኛ ቀርቧልና። ሌሊቱ አልፏል፣ ቀኑም ቀርቧል። ይህ ማለት ይህ የጨለማ ዓለም ታሪክ እያበቃና የክርስቶስ የብርሃን መንግሥት እየመጣ መሆኑን የሚያሳይ ነው።

አማኞች እንደ ብርሃን ልጆች ሊመላለሱ ይገባል። ሐዋርያው "የጨለማውን ሥራ አውጥተን የብርሃንን ጋሻ እንልበስ" በማለት ያሳስበናል። የብርሃን ጋሻ የተባለው ክርስቶስን መምሰልና በቅድስና መመላለስ ነው። በቀን እንደምንሆን በአክብሮት ልንመላለስ ይገባል። ይህም ማለት በመጠጥ ብዛትና በስካር ሳይሆን፣ በዝሙትና በሥጋዊ ምኞት ሳይሆን፣ በክርክርና በቅናት ሳይሆን በሰላምና በንጽሕና መኖር ነው።

ጌታ ኢየሱስን መልበስ

የዚህ ክፍል ታላቅ መደምደሚያ "ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ልበሱት" የሚለው ነው። ልብስ ለሰው ልጅ መከላከያ፣ ውበትና ማንነቱን የሚገልጥ መሣሪያ እንደሆነ ሁሉ፣ ክርስቶስንም መልበስ ማለት የእርሱን ባሕርይ፣ የእርሱን ቅድስናና የእርሱን አመለካከት የራሳችን ማድረግ ማለት ነው። ለሥጋ ምኞት የሚሆን አሳብን አንጠቀም። ኃጢአትን የምንሠራበትን ቀዳዳ ሁሉ በመዝጋት፣ ሙሉ በሙሉ በክርስቶስ ቁጥጥር ሥር እንድንሆን ጥሪ ያቀርብልናል።

ይህ ክፍል የሚያስተምረን ሕይወታችን በሁለት ነገሮች የተቃኘ እንዲሆን ነው፤ እነርሱም ለማያልቀው የፍቅር ዕዳራ ራስን መስጠትና የጌታን መምጣት በንቃት መጠባበቅ ናቸው። ፍቅር የሕይወታችን መመሪያ ሲሆን፣ የብርሃን ጋሻ ደግሞ መከላከያችን ነው። ዛሬም ቃሉ የሚለን "ንቃ፣ ክርስቶስንም ልበሰው" የሚል ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ እርስ በርሳችሁ ከመዋደድ በቀር ለማንም ዕዳ አይኑርባችሁ ይላል። ፍቅርን እንደ "ዕዳ" መቁጠር ለሰዎች ያለንን አመለካከትና የአገልግሎት ፈቃደኝነት እንዴት ይለውጠዋል?

👉 በቁጥር 9 ላይ የተዘረዘሩት ትእዛዛት ሁሉ "ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ" በሚለው ቃል እንደሚጠቃለሉ ተገልጿል። ለሰዎች ያለን ፍቅር ከሕግጋት ዝርዝር በላይ ጠቃሚ የሚሆነው በምን ዓይነት ሁኔታዎች ነው?

👉 "ፍቅር ለባልንጀራው ክፉ አያደርግም" ይላል። በዘመናችን ለባልንጀራችን (ለጎረቤታችን ወይም ለሥራ ባልደረባችን) በንግግራችንም ሆነ በተግባራችን ክፉ ከማድረግ እንድንቆጠብ ፍቅር እንዴት ይገፋፋናል?

👉 "ከእንቅልፍ የምትነሱበት ሰዓት አሁን ደርሷል" የሚለው ቃል መንፈሳዊ መዘናጋትን ያሳያል። ዛሬ በአማኞች ሕይወት ውስጥ መንፈሳዊ እንቅልፍ ወይም መዘናጋት የሚባሉት ነገሮች ምንድናቸው?

👉 መዳናችን ካመንንበት ጊዜ ይልቅ አሁን ቀርቧል ይላል። የክርስቶስ ዳግም ምጽዓት መቃረቡን ማወቃችን በዕለት ተዕለት ውሳኔዎቻችንና በምድራዊ ጥረታችን ላይ ምን ዓይነት ተጽዕኖ ሊኖረው ይገባል?

👉 "የጨለማውን ሥራ ጥለን የብርሃንን ጋሻ እንልበስ" (ቁጥር 12)። በድብቅ የምናደርጋቸው "የጨለማ ሥራዎች" የሚባሉትን ነገሮች ለይተን ለማውጣትና በብርሃን ለመመላለስ ምን ዓይነት ቁርጠኝነት ያስፈልገናል?

👉 የብርሃን ጋሻ መልበስ ሲባል በተግባር ምን ማለት ነው? በፈተናና በክፋት በተሞላ ዓለም ውስጥ ስንመላለስ ይህ ጋሻ እንዴት ይጠብቀናል?

👉 በቁጥር 13 ላይ በሁከት፣ በስካር፣ በዝሙትና በክርክር እንዳንመለስ ያስጠነቅቃል። እነዚህ ነገሮች ከክርስቲያናዊ መስክርነታችን ጋር የሚጋጨት እንዴት ነው? በተለይ ክርክርና ቅናትን ለማስወገድ ምን እናድርግ?

👉 "ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ልበሱት" ይላል። ክርስቶስን እንደ ልብስ መልበስ ሲባል በባሕርያችንና በንግግራችን ላይ ምን ዓይነት ለውጥ ማምጣትን ያሳያል?

👉 "ምኞቱን ይፈጽም ዘንድ ለሥጋ አታስቡ" የሚለው ቃል ለሥጋዊ ፍላጎቶቻችን "ቀዳዳ" እንዳንሰጥ ያስጠነቅቃል። ለኃጢአት ዕድል የሚሰጡ ሁኔታዎችንና ቦታዎችን ቀድሞ ለመለየትና ለማስወገድ የምናደርገው ተግባራዊ ጥንቃቄ ምንድነው?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሃያ ስምንት

 ሮሜ 14፡1-12 — እርስ በእርስ አለመፈራረድና የክርስቶስ የፍርድ ወንበር

የሮሜ መልእክት አሥራ አራተኛው ምዕራፍ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚነሱ ጥቃቅንና አከራካሪ በሆኑ ጉዳዮች ላይ አማኞች ሊኖራቸው የሚገባውን አመለካከት በግልጽ ያስቀምጣል። ሐዋርያው ጳውሎስ ትኩረቱን ያደረገው በእምነታቸው ጠንካራ በሆኑና "ደካማ" ተብለው በሚጠሩት መካከል ባለው ግንኙነት ላይ ነው። እዚህ ጋር ደካማ የተባሉት ስለ ድኅነት መሠረታዊ እውነት የተሳሳቱ ሳይሆኑ፤ ሕሊናቸው በአንዳንድ ልማዶች ወይም የሕግ ሥርዓቶች (ለምሳሌ እንደ ምግብና ቀናትን ስለ ማክበር) የታሰሩ አማኞችን ነው። ጳውሎስ የሚሰጠው ትልቁ መመሪያ "እምነቱ የደከመውን ተቀበሉት" የሚል ሲሆን፤ ይህም መቀበል በክርክርና በፍርድ የታጀበ መሆን እንደሌለበት ያስጠነቅቃል።

አንዱ ሁሉን መብላት እንደሚቻል ያምናል፤ ሌላው ግን ሕሊናው ስለሚከለክለው አትክልት ብቻ ይበላል። እዚህ ጋር ጳውሎስ ትክክለኛውን ወገን ከመለየት ይልቅ፤ ሁለቱም ወገኖች ሊኖራቸው የሚገባውን ልብ ያሳያል። የሚበላው የማይበላውን አይናቀው፤ የማይበላውም በሚበላው ላይ አይፍረድ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ሁለቱንም ተቀብሏቸዋል። ሐዋርያው ይህንን ሁኔታ ለማስረዳት የአገልጋይና የጌታን ምሳሌ ይጠቀማል። "አንተ በሌላው አገልጋይ የምትፈርድ ማን ነህ?" በማለት ይጠይቃል። አገልጋዩ ቢቆም ወይም ቢወድቅ ለገዛ ጌታው ነው፤ እግዚአብሔር ደግሞ ሊያቆመው ይችላልና ይቆማል።

ቀናትን ስለ ማክበርም ያለው ሁኔታ ተመሳሳይ ነው። አንዱ ከአንድ ቀን ሌላውን ቀን ይመርጣል፤ ሌላው ደግሞ ቀኑን ሁሉ አንድ አድርጎ ያስባል። እዚህ ጋር ዋናው ቁምነገር እያንዳንዱ በገዛ አእምሮው ተረድቶ መቆሙ ነው። ቀንን የሚያከብር ለጌታ ብሎ ያከብራል፤ የሚበላም ስለሚመስግን ለጌታ ብሎ ይበላል። የማይበላውም ደግሞ ለጌታ ብሎ ይተዋል፤ እግዚአብሔርንም ያመስግናል። ይህም የሚያሳየው የአማኝ ሕይወት ማዕከል እራሱ ሳይሆን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን ነው። ማናችንም ለራሳችን አንኖርም፤ ለራሳችንም አንሞትም፤ ብንኖርም ብንሞትም የጌታ ነን። ክርስቶስ የሙታንና የሕያዋን ጌታ ይሆን ዘንድ ሞቷልና፤ ተነስቷልና።

ጳውሎስ አማኞችን ወደ ትልቅና አስፈሪ እውነት ይመራቸዋል። "አንተ ግን በወንድምህ ላይ ለምን ትፈርዳለህ? ወይስ አንተ ወንድምህን ለምን ትንቃለህ?" በማለት ይሞግታል። እኛ በሌሎች ላይ ዳኛ ሆነን የምንቀመጥበት ምንም መብት የለንም፤ ምክንያቱም ሁላችንም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት እንቆማለን። ይህ "ቤማ" ተብሎ የሚጠራው የፍርድ ወንበር አማኞች እንደ ሥራቸው መጠን ዋጋ የሚቀበሉበት እንጂ ለኩነቱ የሚቆሙበት አይደለም። ሆኖም እያንዳንዱ ስለ ራሱ ለእግዚአብሔር መልስ የሚሰጥበት መሆኑ ሊያስፈራንና በሌሎች ላይ ከመፍረድ ሊያቅበን ይገባል።

"ጉልበት ሁሉ ለእኔ ይንበረከካል ምላስም ሁሉ ለእግዚአብሔር ይገዛል" ተብሎ እንደተጻፈ፤ የመጨረሻው ዳኛ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ይህ ክፍል የሚያስተምረን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ልዩነቶችን ማስተናገድ የምንችለው እውነተኛ ፍቅርና ትሕትና ሲኖረን መሆኑን ነው። እኛ የሌሎች ሰዎች ጌቶች አይደለንም፤ ይልቁንም ሁላችንም በአንድ ጌታ ሥር ያለን አገልጋዮች ነን። በሌሎች ላይ ዳኛ ሆነን የምናጠፋውን ጊዜ ራሳችንን ለታላቁ ፍርድ በማዘጋጀትና ወንድሞቻችንን በፍቅር በመቀበል ልንተካው ይገባል። እውነተኛ መንፈሳዊ ብስለት የሚለካው ሌሎችን በመንቀፍ ሳይሆን፤ ሌላው አማኝ ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ግንኙነት እንዲያድግ በሚያደርግ መቻቻልና ፍቅር ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ በቁጥር 1 ላይ "በእምነት የደከመውን ተቀበሉት" ይላል። በቤተክርስቲያን ውስጥ ካሉና ከእኛ የተለየ አመለካከት ካላቸው ወንድሞች ጋር በሐሳብ ልዩነት ላይ ባለመጨቃጨቅ ረገድ ያለን ተግባራዊ ተሞክሮ ምንድነው?

👉 አንዳንዶች ሁሉን ለመብላት ይደፍራሉ፤ ሌሎች ደግሞ አትክልት ብቻ ይበላሉ (ቁጥር 2)። ዛሬ በዘመናችን በአማኞች መካከል ልዩነት የሚፈጠርባቸውን መሰል አከራካሪ ጉዳዮች (ለምሳሌ አለባበስ ወይም መዝናኛ) እንዴት በፍቅርና በትዕግሥት ልናስተናግዳቸው እንችላለን?

👉 የሚበላው የማይበላውን አይናቀው፤ የማይበላውም በሚበላው አይፍረድ ይላል (ቁጥር 3)። ራሳችንን ከሌሎች ይልቅ "መንፈሳዊ" አድርገን በመቁጠር ሌሎችን የምንንቅባቸው ወይም የምንፈርድባቸው መንገዶች ምንድናቸው?

👉 "በሌላው ሎሌ የምትፈርድ አንተ ማን ነህ?" (ቁጥር 4) የሚለው ቃል፤ እያንዳንዱ አማኝ ተጠያቂነቱ ለጌታው ለእግዚአብሔር መሆኑን በማሰብ ሌሎችን ከመገምገም እንድንቆጠብ እንዴት ይረዳናል?

👉 አንዱ ቀን ከቀን ይበልጣል ይላል፤ ሌላው ደግሞ ቀኑን ሁሉ አንድ እንደሆነ ያስባል (ቁጥር 5)። በዓላትን ወይም የጾም ቀናትን በማክበር ረገድ ያለንን የግል አቋም በሌሎች ላይ ላለመጫን ምን ዓይነት ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል?

👉 እያንዳንዱ በገዛ አእምሮው ተረድቶ ይጽና ይላል (ቁጥር 5)። የምናደርጋቸውን መንፈሳዊ ልምምዶች እንዲሁ ሰዎችን ለመምሰል ሳይሆን በመጽሐፍ ቅዱሳዊ እውቀትና በሕሊና እርግጠኝነት ማድረግ ያለብን ለምንድነው?

☞ ቀንን የሚያከብር ለጌታ ብሎ ያከብራል (ቁጥር 6)። የምናደርጋቸው ተግባራት (ምርጫዎቻችን) ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር መሆናቸውን የምናረጋግጥበት መንገድ ምንድነው?

☞ "ከእኛ ማንም ለራሱ የሚኖር የለምና" (ቁጥር 7-8) የሚለው ቃል በግል ምርጫዎቻችን፣ በገንዘብ አጠቃቀሞችንና በአጠቃላይ አኗኗራችን ላይ ምን ዓይነት ተጽዕኖ ሊኖረው ይገባል?

☞ አንተስ በወንድምህ ላይ ለምን ትፈርዳለህ? (ቁጥር 10)። እኛ ራሳችን በእግዚአብሔር የፍርድ ወንበር ፊት እንደምንቆም ማወቃችን በሌሎች ላይ ያለንን የፍርድ መንፈስ እንዴት ይገታዋል?

☞ "እያንዳንዳችን ስለ ራሳችን ለእግዚአብሔር መልስ እንሰጣለን" (ቁጥር 12)። ይህ ቃል በሌሎች ድካም ላይ ከማተኮር ይልቅ ትኩረታችንን በገዛ ሕይወታችን ቅድስና ላይ እንድናደርግ የሚያነሳሳን እንዴት ነው?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሃያ ዘጠኝ

 ሮሜ 14፡13-23 — የወንድምን መስናኪያ ማስወገድና የመንግሥቱ ጽድቅ

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ አሥራ አራተኛው ምዕራፍ ሁለተኛ ክፍል ላይ ትኩረታችንን ከግል መብታችን ወደ ወንድማማችነት ፍቅር ያዞረዋል። ቀደም ሲል እርስ በእርስ ላለመፈራረድ የተሰጠውን ማሳሰቢያ በመቀጠል፤ አሁን ደግሞ ክርስቲያናዊ ነፃነታችንን እንዴት በኃላፊነት መጠቀም እንዳለብን ያስተምረናል። ትልቁ መመሪያ "እንግዲህ ከእንግዲህ ወዲህ እርስ በርሳችን አንፈራረድ፤ ይልቁንም ለወንድም መስናኪያን ወይም ማስናኪያ እንዳታደርጉበት ይህን ቁረጡ" የሚል ነው። ይህ ማለት አንድን ነገር ለማድረግ መብት ስላለን ብቻ በሌላው ላይ የሚያመጣውን መንፈሳዊ ተጽዕኖ ሳናስብ መቅረት የሌለንም ማለት ነው።

በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ምንም ነገር በራሱ ርኩስ እንዳልሆነ ጳውሎስ በግልጽ ያምናል። ሆኖም ግን፤ አንድ ሰው ያንን ነገር ርኩስ ነው ብሎ ካሰበ ለእርሱ ርኩስ ይሆንበታል። እዚህ ጋር ችግሩ ያለው በምግብ ወይም በነገሩ ላይ ሳይሆን በሰውየው ሕሊና ውስጥ ነው። አንተ በምግብም ምክንያት ወንድምህን የምታሳዝን ከሆነ በፍቅር አልተመላለስህም። ክርስቶስ የሞተለትን ያንን ወንድምህን በምግብህ አታጥፋው። እውነት ነው፤ መብላት መብትህ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን የወንድምህ መንፈሳዊ ደኅንነት ከምግብህ ይበልጣል።

የእግዚአብሔር መንግሥት ምንነት ላይ ጳውሎስ የሰጠው ትርጓሜ እጅግ አስደናቂ ነው። ብዙ ጊዜ ሰዎች ትኩረታቸውን በውጫዊ ሥርዓቶች፤ በምግብና በመጠጥ ላይ ያደርጋሉ። ሐዋርያው ግን "የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅና ሰላም በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ናት እንጂ መብልና መጠጥ አይደለችም" በማለት ያስተምራል። እነዚህ ሦስት ነገሮች የአማኝ ሕይወት መለያዎች ናቸው። በእነዚህ ነገሮች ለክርስቶስ የሚገዛ ሁሉ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኛል፤ በሰውም ዘንድ የተመሰገነ ነው።

አንድ ምሳሌ ብንመለከት፤ አንድ ጠንካራና ፈጣን ዋናተኛ በወንዝ ላይ ባለ ጠባብ ድልድይ ላይ እየተጓዘ ነው እንበል። ከኋላው ደግሞ ገና መራመድ የጀመረ ሕፃን ልጅ ይከተለዋል። ዋናተኛው በድልድዩ ላይ እየሮጠ መሻገር ቢችልም፤ የእርሱ መሮጥ ግን ድልድዩን ሊያወዛውዘውና ሕፃኑን ሊያስደነግጠው ወይም ሊጥለው ይችላል። ዋናተኛው "መሮጥ መብቴ ነው" ብሎ ከመሮጥ ይልቅ፤ ሕፃኑን እያሰበ በዝግታ ቢራመድና ሕፃኑን በሰላም ቢያሻግረው ይህ እውነተኛ ፍቅር ነው። ክርስቲያናዊ ነፃነትም እንደዚሁ ነው፤ ሌላውን ለማነጽ ካልጠቀመ ነፃነታችንን መግታት የብስለት ምልክት ነው።

ስለዚህ ሰላምንና እርስ በእርስ የሚታነጽበትን ነገር እንከተል። እግዚአብሔር በሰው ልብ ውስጥ የሠራውን መንፈሳዊ ሥራ በምግብ ምክንያት አታፍርስ። ሁሉ ነገር ንጹሕ ነው፤ ነገር ግን ሰውን እያሰናከሉ መብላት ክፋት ነው። ሥጋን አለመብላት፤ የወይን ጠጅንም አለመጠጣት፤ ወንድምህም የሚሰናከልበትን ማንኛውንም ነገር አለማድረግ መልካም ነው። ይህ ማለት እኛ ጠንካሮች ነን የምንል ሰዎች የደካሞችን ሸክም ልንታገሥና የእነርሱን መንፈሳዊ እድገት ልንጠብቅ ይገባል ማለት ነው።

በመጨረሻም ጳውሎስ ስለ ሕሊና ሰላም ትልቅ ምክር ይሰጠናል። ያለህ እምነት በእግዚአብሔር ፊት ለራስህ ይሁንልህ። በሚፈትነው ነገር በራሱ ላይ የማይፈርድ ሰው ምስጉን ነው። ነገር ግን የሚጠራጠር ሰው ቢበላ፤ በእምነት ስላልሆነ ተፈርዶበታል። በእምነት ያልሆነ ነገር ሁሉ ኃጢአት ነው። ይህ ማለት አንድን ነገር ስናደርግ "ይህ ነገር እግዚአብሔርን ደስ ያስኛልን?" ብለን በሙሉ ልብ ካላመንንበት፤ ያንን ነገር ማድረግ ኃጢአት ይሆንብናል። የክርስትና ሕይወት በጥርጣሬ ሳይሆን በሙሉ እምነትና በፍቅር የሚመራ ጉዞ ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ እርስ በርስ ከመፈራረድ ይልቅ ለወንድም እንቅፋት ላለማድረግ እንድንቆርጥ ይመከራል (ቁጥር 13)። እናንተ በግል ሕይወታችሁ "ሙብቴ ነው" ብላችሁ የምታደርጉት ነገር ለሌላው ግን እንቅፋት ሊሆን እንደሚችል የምትለዩት እንዴት ነው?

👉 በራሱ ርኩስ የሆነ ነገር የለም (ቁጥር 14)፤ ነገር ግን ለሌላው ርኩስ ሊሆን ይችላል። ይህ እውነት በአማኞች መካከል ያለውን የግንዛቤ ልዩነት በትዕግሥት ለመቀበል እንዴት ይረዳናል?

👉 በምግብ ምክንያት ወንድምህን የምታሳዝን ከሆነ በፍቅር አልተመላለስህም ይላል (ቁጥር 15)። የአንድን ሰው መንፈሳዊ ደኅንነት ለመጠበቅ ስትሉ የግል ነፃነታችሁን ወይም ደስታችሁን መሥዋዕት ያደረጋችሁበት አጋጣሚ አለ?

👉 "ለእርሱ ክርስቶስ የሞተለትን ወንድምህን በምግብህ አታጥፋው" (ቁጥር 15) የሚለው ቃል፣ እያንዳንዱ አማኝ በክርስቶስ ፊት ያለውን ትልቅ ዋጋና እኛ ለእነርሱ ያለብንን ኃላፊነት እንዴት ያስረዳናል?

👉 የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅ፣ ሰላም እና በመንፈስ ቅዱስ የሆነ ደስታ እንጂ ሙብልና መጠጥ አይደለም (ቁጥር 17)። እኛ ግን ትኩረታችንን በመሠረታዊ ባልሆኑ ነገሮች (እንደ አመጋገብ ወይም አለባበስ) ላይ በማድረግ ዋናውን የመንግሥቱን ማንነት የምንዘነጋው እንዴት ነው?

👉 ጳውሎስ ሰላምንና እርስ በርስ የሚታነጽበትን ነገር እንከተል ይላል (ቁጥር 19)። በቤተክርስቲያን ውስጥ ወይም በሕብረት ጊዜ ንግግራችንና ድርጊታችን ሌሎችን "የሚያንጽ" መሆኑን የምናረጋግጥበት መሥፈርት ምንድነው?

👉 በእግዚአብሔር ሥራ ላይ በምግብ ምክንያት እንቅፋት እንዳይሆን ያስጠነቅቃል (ቁጥር 20)። በአንድ አገልግሎት ውስጥ በእኛ የግል ፍላጎት ወይም ግትርነት ምክንያት የእግዚአብሔር ሥራ ሲስተጓጎል ያያችሁበትን አጋጣሚ ብታካፍሉን?

👉 ሥጋን አለመብላት፣ ወይንንም አለመጠጣት ወንድምን የሚያስናክል ከሆነ መልካም ነው ይላል (ቁጥር 21)። ዛሬ በዘመናችን ሌሎች ሰዎችን ላለማስናክል ስንል ልንተዋቸው የሚገቡ "ተፈቅደውልን ግን እንቅፋት ሊሆኑ የሚችሉ" ነገሮች ምንድናቸው?

👉 ያለህ እምነት ለእግዚአብሔር ይሁንልህ (ቁጥር 22)። የግል ነፃነታችንንና እምነታችንን ለሌሎች በማሳየት ከማስመረር ይልቅ በልባችንና በእግዚአብሔር መካከል ብቻ ልናቆያቸው የሚገቡ ነገሮች ምንድናቸው?

👉 "በእምነት ያልሆነ ሁሉ ኃጢአት ነው" (ቁጥር 23)። አንድን ነገር በልባችን እየተጠራጠርን ወይም ስሕተት እንደሆነ እያሰብን ብናደርገው ኃጢአት የሚሆንብን ለምንድነው? በጥርጣሬ ከመመላለስ እንዴት እንገላገላለን?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሠላሳ

 ሮሜ 15፡1-13 — የክርስቶስ ምሳሌነትና የአሕዛብ ተስፋ

የክርስቶስ ትሕትናና የታለመው አንድነት፤ የብርቱዎች ኃላፊነት

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ አሥራ አምስተኛው ምዕራፍ መጀመሪያ ላይ አማኞች እርስ በእርሳቸው ሊኖራቸው የሚገባውን መተሳሰብና አንድነት በክርስቶስ ምሳሌነት ይበልጥ ያጠነክረዋል። እኛ ብርቱዎች የሆንን የደካሞችን ድካም ልንታገሥ ይገባናል እንጂ ራሳችንን ደስ ልናሰኝ አይገባንም በማለት ይጀምራል። እዚህ ጋር ብርቱነት ማለት ሌላውን ለመጨቆን ወይም ዝቅ አድርጎ ለመመልከት የሚሰጥ ብልጫ ሳይሆን፤ ሌላውን ደግፎ ለማቆም የሚያገለግል መለኮታዊ አደራ መሆኑን እንረዳለን።

እያንዳንዳችን ባልንጀራችንን ለበጎ ነገርና እርሱን ለማነጽ ደስ ልናሰኘው ይገባል። ይህን ስንል ግን ሰውን ለማስደሰት የእግዚአብሔርን እውነት መተው ማለት አይደለም፤ ይልቁንም የሌላውን መንፈሳዊ እድገት ከራሳችን ምቹት ማስቀደም ማለት ነው። ይህንን እውነት በተግባር ያሳየው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ ራሱን ደስ አላሰኘም፤ ይልቁንም "አንተን የሰደቡበት ስድብ በእኔ ላይ ወደቀ" ተብሎ እንደተጻፈው፤ እኛን ለማዳንና አባቱን ለማክበር ሲል ማንኛውንም መከራና ውርደት ተቀብሏል።

የቅዱሳን መጻሕፍት ዓላማና የተስፋው መሠረት

ጳውሎስ ቀደም ብሎ በብሉይ ኪዳን የተጻፈው ሁሉ ለትምህርታችን እንደተጻፈ ያስገነዝበናል። በመጻሕፍት በሚገኝ ትዕግሥትና መጽናኛ ተስፋ ይሆንልን ዘንድ ይህ ሁሉ ተመዝግቧል። ይህም የሚያሳየው መጽሐፍ ቅዱስ የታሪክ መጽሐፍ ብቻ ሳይሆን፤ በሕይወት ጉዟችን ውስጥ እንድንጸና ብርታት የሚሰጠን የሕይወት ምግብ መሆኑን ነው። በትዕግሥትና በመጽናኛ ውስጥ ስናልፍ፤ እግዚአብሔር በአንድ ልብና በአንድ አፍ ሆነን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን አምላክና አባት እንድናከብር ይረዳናል።

የአሕዛብ ተስፋና የመለኮታዊ ምሕረት ስፋት

አማኞች እርስ በእርሳቸው ሊኖሯቸው የሚገባው መቀበል በምን ላይ የተመሠረተ መሆን እንዳለበት ጳውሎስ ሲያስረዳ "ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ክብር እንደተቀበላችሁ እንዲሁ እርስ በእርሳችሁ ተቀባበሉ" ይላል። ክርስቶስ እኛን የተቀበለን ፍጹማን ስለሆንን ሳይሆን በጸጋውና በምሕረቱ ነው። እኛም ሌላውን አማኝ የምንቀበለው በልዩነታችን ላይ ትኩረት በማድረግ ሳይሆን ክርስቶስ ለእርሱ በከፈለው ዋጋ ላይ በመመሥረት ነው።

ክርስቶስ ስለ እግዚአብሔር እውነት ለአይሁድ (ለግዝረት) አገልጋይ የሆነው ለአባቶች የተሰጠውን ተስፋ ለማጽናት ሲሆን፤ በአንጻሩ ደግሞ አሕዛብ ስለ ምሕረቱ እግዚአብሔርን ያከብሩ ዘንድ ነው። ይህም ማለት የወንጌል በረከት ለአይሁድ ብቻ ሳይሆን ለዓለም ሁሉ የታሰበ መሆኑን ያሳያል። ጳውሎስ ይህንን ለማረጋገጥ ከብሉይ ኪዳን በርካታ ጥቅሶችን ይጠቅሳል፤ አሕዛብ ከሕዝቡ ጋር ደስ ይበላችሁ፤ አሕዛብም ሁሉ ጌታን አመስግኑት የሚሉትን ትንቢቶች በማንሳት የእግዚአብሔርን ዓለም አቀፋዊ የማዳን ዕቅድ ያሳያል።

የእሴይ ሥር የሚወጣውና በአሕዛብ ላይ ሊነግሥ የሚነሣው እርሱ ነው፤ አሕዛብም በእርሱ ተስፋ ያደርጋሉ ተብሎ እንደተጻፈው፤ ክርስቶስ የሁላችንም ተስፋና መጠጊያ ነው። ይህ ተስፋ በዘር ወይም በቋንቋ የማይገደብ መለኮታዊ ስጦታ ነው።

የተስፋ አምላክ በረከት

የዚህ ክፍል ማጠቃለያ እጅግ ድንቅ የሆነ ምርቃት ነው። "የተስፋ አምላክም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተስፋ እንድትበዙ በማመናችሁ ደስታንና ሰላምን ሁሉ ይሙላባችሁ" ይላል። እውነተኛ ደስታና ሰላም የሚገኘው በሁኔታዎች መለዋወጥ ውስጥ ሳይሆን በእግዚአብሔር ላይ በምናሳርፈው እምነት አማካኝነት ነው። እግዚአብሔር የተስፋ አምላክ ስለሆነ፤ እኛን በተስፋ ሊሞላንና በውስጣችን ያለውን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሊያሳድግ ዘወትር ዝግጁ ነው።

ይህንን እውነት በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንድ ታላቅ ወንድም ትንሹ ወንድሙ ረጅም መንገድ ሲጓዙ ቢደከመው፤ ታላቁ ወንድም የራሱን ድካም ረስቶ ትንሹን ተሸክሞት እንደሚጓዝ ሁሉ፤ እኛም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ደካሞችን በመደገፍና ፍቅርን በማሳየት ክርስቶስን ልንመስል ይገባል። እውነተኛ ብርታት የሚለካው ሌላውን በመሸከም እንጂ ሌላውን በመናቅ አይደለም።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 እኛ ብርቱዎች የሆንን የደካሞችን ድካም እንድንሸከም ታዘናል (ቁጥር 1)። በቤተክርስቲያን ወይም በሕብረት ውስጥ "ድካምን መሸከም" ሲባል በተግባር ምን ማለት ነው? ለእናንተስ የሚከብዳችሁ የትኛው የሰዎች ድካም ነው?

👉 ጳውሎስ እያንዳንዳችን ባልንጀራችንን ለበጎ ነገርና ለማነጽ ደስ እንድናስኘው ይመክራል (ቁጥር 2)። ሰዎችን ለጥቅም ከማቆላመጥና (People-pleasing) እነርሱን ለእውነተኛ ዕድገት ለማነጽ ከሚደረግ "ደስ ማሰኘት" መካከል ያለውን ልዩነት እንዴት እንረዳለን?

👉 ክርስቶስ ራሱን ደስ አላሰኘም ተብሎ ተጽፏል (ቁጥር 3)። በግል ሕይወታችሁ የራሳችሁን ምኞት፣ መብት ወይም ፍላጎት ተውታችሁ ለሌላው አማኝ ጥቅም ስትሉ የቆማችሁበትን አንድ አጋጣሚ ማካፈል ትችላላችሁ?

👉 ቀድሞ የተጻፈው ሁሉ ለትምህርታችን ነው ይላል (ቁጥር 4)። መጽሐፍ ቅዱስን ስታጠኑ በፈተና ውስጥ ያላችሁን ትዕግሥትና ተስፋ ያጠናክረላችሁ አንድ ታሪካዊ ክፍል ወይም የመጽሐፍ ቅዱስ ሰው የትኛው ነው?

👉 በአንድ ልብና በአንድ አፍ እግዚአብሔርን እንድናመሰግን ተጠርተናል (ቁጥር 6)። በቤተክርስቲያን ውስጥ የሐሳብ ልዩነት ቢኖርም እንኳ አንድነትን ለመጠበቅና በአንድነት ለመዘመር ትልቁ እንቅፋት ምንድነው? እንዴትስ ማሸነፍ ይቻላል?

👉 "ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ክብር እንደ ተቀበላችሁ እንዲሁ እርስ በርሳችሁ ተቀባበሉ" (ቁጥር 7)። ክርስቶስ እኛን በድካማችን እንዳለ የተቀበለን መሆኑን ማሰብ፣ እኛ ሌሎችን "ያለ ቅድመ ሁኔታ" ለመቀበል የሚሰጠን ብርታት ምንድነው?

👉 ክርስቶስ ስለ እግዚአብሔር እውነት ለአይሁድ አገልጋይ ሆነ (ቁጥር 8)። እኛስ በምንገለገልበት ቦታ (በሥራ ወይም በቤተክርስቲያን) እንደ "አገልጋይ" ራሳችንን ዝቅ አድርገን ለሰዎች መዳንና ለቃሉ እውነት ምን ዓይነት ተግባራዊ ምስክርነት እያሳየን ነው?

☞ አሕዛብ ስለ ምሕረቱ እግዚአብሔርን እንዲያከብሩ ተገልጿል (ቁጥር 9)። በዘር፣ በቋንቋ ወይም በባሕል ከእኛ የሚለዩ ሰዎች ወደ ክርስቶስ እንዲመጡና ምሕረቱን እንዲያዩ ለማድረግ ያለን ግልጽነትና ዝግጁነት ምን ይመስላል?

☞ የተስፋ አምላክ በእምነት ደስታንና ሰላምን ይሙላባችሁ ይላል (ቁጥር 13)። በጭንቀትና በተስፋ መቁረጥ ውስጥ ስትሆኑ ይህን መለኮታዊ ደስታና ሰላም በተግባር ለማግኘት የምታደርጉት መንፈሳዊ ልምምድ ምንድነው?

☞ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተስፋ እንድንበዛ ተጽፏል (ቁጥር 13)። "በተስፋ መብዛት" ማለት ምን ማለት ነው? ተስፋ መቁረጥ በሰፈነበት ዓለም ውስጥ እንደ አማኝ የተስፋ ሰዎች መሆናችንን ለሌሎች እንዴት በተግባር ማሳየት እንችላለን?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሠላሳ አንድ

 ሮሜ 15፡14-33 — የጳውሎስ አገልግሎትና የወደፊት ዕቅዱ

የወንጌል አምባሳደርነትና የጳውሎስ የሐዋርያነት ሕልም

ሐዋርያው ጳውሎስ የሮሜ መልእክቱን ወደ ማጠቃለያው ሲያመራ፡ ከጥልቅ ትምህርቶች ወጥቶ ስለ ራሱ አገልግሎት፣ ስለ ናፈቀው ጉዞና ስለ ወደፊት ዕቅዱ በግልጽ ይነግረናል። ይህ ክፍል አንድ የእግዚአብሔር አገልጋይ ሊኖረው የሚገባውን ትሕትና፣ ራዕይና የወንድማማችነት ትሥሥር በግልጽ የሚያሳይ ድንቅ የታሪክ ሰነድ ነው።

የክህነት አገልግሎትና የወንጌል መሥዋዕት

ጳውሎስ ለሮሜ ክርስቲያኖች ያለውን አድናቆት በመግለጽ ይጀምራል። እናንተ በበጎነትና በእውቀት የተሞላችሁ እንደሆናችሁ አውቃለሁ ይላቸዋል። ነገር ግን ጸጋው ስለተሰጠኝ ላሳስባችሁ ብዬ በድፍረት ጻፍሁላችሁ በማለት ትሕትናውን ያሳያል። ጳውሎስ ራሱን የሚመለከተው ለአሕዛብ እንደ ቀሳውስቲ (ካህን) አድርጎ ነው። የእርሱ አገልግሎት ወንጌልን መስበክ ብቻ ሳይሆን፣ አሕዛብ በመንፈስ ቅዱስ ተቀድሰው ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት ሆነው እንዲቀርቡ መጋደል ነው።

በዚህ አገልግሎቱ የሚመካው ግን በራሱ ብቃት ሳይሆን፣ ክርስቶስ በእርሱ በኩል በሠራው ሥራ ብቻ ነው። እግዚአብሔር በአሕዛብ መካከል በቃልና በተግባር፣ በምልክትና በድንቅ ነገር፣ በመንፈስ ቅዱስም ኃይል ያደረገውን እንጂ ሌላ ሊናገር አይደፍርም። ይህም ጳውሎስ ምን ያህል ለክርስቶስ ክብር የሚቀና ሰው መሆኑን ያሳያል።

አዲስ መሬት የመርገጥ ራዕይ

የጳውሎስ ትልቁ የወንጌል ስርጭት መመሪያ "ክርስቶስ ባልታወቀበት ስፍራ ወንጌልን መስበክ" የሚል ነበር። በሌላ ሰው መሠረት ላይ ለመገንባት አይፈልግም ነበር። ልክ አንድ አዲስ መንገድ ጠራጊ (Pioneer) ቀደም ብሎ ማንም ያልደረሰበትን ጫካ እየመነጠረ መንገድ እንደሚያዘጋጅ፣ ጳውሎስም የጌታ ስም ያልተጠራበትን አገር ይናፍቅ ነበር። "ስለ እርሱ ያልተወራላቸው ያያሉ፣ ያልሰሙትም ያስተውላሉ" የሚለውን የኢሳይያስን ትንቢት የሕይወቱ መመሪያ አድርጎታል።

ይህ የወንጌል ረሀብ ነው ወደ ሮሜ እንዳይመጣ ደጋግሞ የከለከለው። አሁን ግን በነዚህ አገሮች (በምሥራቅ በኩል) አገልግሎቱን ስለጨረሰ፣ ወደ ስፔን ሲሄድ ሮሜን ለመጎብኘትና ከእነርሱ ጋር ጥቂት ጊዜ ቆይቶ በመንገዱ እንዲረዱት ተስፋ አድርጓል። ጳውሎስ ሮሜን ሊጎበኝ የፈለገው ለሽርሽር ሳይሆን፣ ለታላቁ የወንጌል ተልዕኮ እንደ ማረፊያና እንደ መነሻ እንዲሆኑት ነበር።

የመንፈሳዊ ዕዳና የቁሳዊ በረከት ትሥሥር

ወደ ሮሜ ከመሄዱ በፊት ግን አንድ አስቸኳይ ጉዞ ነበረበት፤ እርሱም ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ ነው። በመቄዶንያና በአካይያ ያሉ አሕዛብ አማኞች በኢየሩሳሌም ላሉት ድሆች ቅዱሳን የሚሆን የገንዘብ እርዳታ አሰባስበው ነበር። ጳውሎስ ይህንን እርዳታ "ዕዳ" ብሎ ይጠራዋል። አሕዛብ ከአይሁድ መንፈሳዊ በረከት (ወንጌልን) ከተካፈሉ፣ በሥጋዊ ነገር (በገንዘብ) ሊረዷቸው ግዴታ አለባቸው።

ይህ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን ውብ ትሥሥር ያሳያል። አንዱ መንፈሳዊ በረከትን ሲሰጥ፣ ሌላኛው ደግሞ ያለውን ቁሳዊ በረከት በማካፈል የአካሉን አንድነት ያረጋግጣል። ጳውሎስ ይህንን የፍቅር ስጦታ ካደረሰ በኋላ ወደ ስፔን ሲያልፍ በሮሜ በኩል እንደሚመጣ ቃል ይገባላቸዋል።

የጸሎት ኢጋርነትና መንፈሳዊ ውጊያ

በትምህርቱ መጨረሻ ላይ ጳውሎስ ታላቅ የጸሎት ጥሪ ያቀርባል። "በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስና በመንፈስ ፍቅር እለምናችኋለሁ" በማለት ከእርሱ ጋር በትግል እንዲጸልዩ ይማጸናቸዋል። ሐዋርያው ሦስት መሠረታዊ የጸሎት ርእሶችን ሰጥቷቸዋል፡-

1. በይሁዳ ካሉት ካልታዘዙት ሰዎች ይድን ዘንድ፤
2. ወደ ኢየሩሳሌም የሚወስደው እርዳታ በቅዱሳን ዘንድ ተቀባይነት እንዲያገኝ፤
3. በእግዚአብሔር ፈቃድ በደስታ ወደ ሮሜ መጥቶ ከእነርሱ ጋር እንዲያርፍ።

ይህ የሚያሳየው ጳውሎስ ምንም እንኳ ታላቅ ሐዋርያ ቢሆንም፣ ያለ ቅዱሳን ጸሎትና ድጋፍ ምንም ሊያደርግ እንደማይችል መረዳቱን ነው። የአገልግሎት ድል የሚገኘው በስብከት ብቻ ሳይሆን፣ ከጀርባ በሚደረግ የጸሎት ትግል ጭምር ነው።

"የሰላምም አምላክ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።"

 ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

 ጳውሎስ በቁጥር 14 ላይ ስለ ሮሜ አማኞች ሲናገር "በበጎነት ተሞልታችኋል፤

እውቀትም ሁሉ ሞልቶባችኋል" በማለት ያመሰግናቸዋል። እኛስ ሌሎችን ስናስተምር ወይም ስንመክር ድካማቸውን ብቻ ከመመልከት ይልቅ በእነርሱ ውስጥ ያለውን በጎ ነገር በማድነቅ የምንጀምረው እንዴት ነው?

 ጳውሎስ አገልግሎቱን ለአሕዛብ የሚቀርብ "መሥዋዕት" አድርጎ ይቆጥረዋል (ቁጥር

16)። የእናንተ የዕለት ተዕለት ሥራ ወይም አገልግሎት በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት ያለው ቅዱስ መሥዋዕት ሆኖ እንዲቀርብ ምን ዓይነት ዝግጅት ታደርጋላችሁ?

 "ክርስቶስ በእኔ ካደረገው በቀር ሌላ አንዳች ለመናገር አልደፍርም" (ቁጥር 18)።

በአገልግሎታችሁ ወይም በሕይወታችሁ ስኬት ስታገኙ፣ ክብሩን ለራሳችሁ ከመውሰድ ይልቅ ክርስቶስ በእናንተ በኩል ለሠራው ሥራ ብቻ እውቅና የመስጠት ልምምዳችሁ ምን ይመስላል?

 ጳውሎስ ወንጌል ባልተሰበከበት ስፍራ ለመስበክ ትልቅ ምኞት ነበረው (ቁጥር 20)። ዛሬ

በዘመናችን "ወንጌል ያልደረሰባቸው ስፍራዎች" የሚባሉት የትኞቹ ናቸው? ለእነዚህስ ስፍራዎች ለመድረስ ያለን ሸክም ምን ያህል ነው?

 በቁጥር 24 ላይ ጳውሎስ ወደ ስፔን ሲሄድ የሮሜ አማኞች በጉዞው እንዲረዱት

እንደሚጠብቅ ይናገራል። ወንጌልን ወደ ሩቅ ቦታዎች ለሚወስዱ አገልጋዮች የጎንዘብና የቁሳቁስ ድጋፍ ማድረግ የወንጌል ተልዕኮ አካል መሆኑን እንዴት ትረዱታላችሁ?

 የመቄዶንያና የአካይያ አማኞች በኢየሩሳሌም ላሉት ድሆች ቅዱሳን እርዳታ አደረጉ (ቁጥር

26)። በመንፈሳዊ በረከት ካገለገሉን ሰዎች ጋር ቁሳዊ በረከትን የመካፈል "ዕዳ" አለብን የሚለው ሐሳብ (ቁጥር 27) ለእኛ ምን ትምህርት ይሰጠናል?

☞ ጳውሎስ ወደ ሮሜ ከመሄዱ በፊት የቅዱሳንን እርዳታ ለማድረስ ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ ነበረበት (ቁጥር 25)። ይህ ጳውሎስ ለአገልግሎት ቅደም ተከተልና ለታማኝነት የሰጠውን ዋጋ እንዴት ያሳያል?

☞ ጳውሎስ በኢየሩሳሌም ካሉ ከማይታዘዙ ሰዎች እንዲድን አማኞች አብረውት እንዲጋደሉ (እንዲጸልዩ) ጠይቋል (ቁጥር 30-31)። ለአገልጋዮች የሚደረግ ጸሎት "አብሮ መጋደል" ተብሎ መጠቀሱ ስለ ጸሎት ኃይልና አስፈላጊነት ምን ያስተምረናል?

አገልግሎታችን በቅዱሳን ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖረው መጸለይ አስፈላጊ መሆኑ በቁጥር 31

☞ ላይ ተገልጿል። መልካም ሥራ እየሠራን እንኳ ከሰዎች ጋር ባለ ግንኙነት ሰላምና መግባባት እንዲኖር መጸለይ ለምን ያስፈልጋል?

☞ ጳውሎስ በእግዚአብሔር ፈቃድ በደስታ ወደ እነርሱ እንዲመጣና እንዲያርፍ ተመኝቷል (ቁጥር 32)። በቅዱሳን ሕብረት ውስጥ የምናገኘው "መንፈሳዊ ዕረፍት" ለተጨማሪ አገልግሎት እንዴት ያበረታታናል?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሠላሳ ሁለት

 ሮሜ 16፡1-16 የናፍቆት ሰላምታና የአገልግሎት አጋሮች

የወንጌል አርበኞች ማስታወሻና የቅዱሳን አንድነት መዓዛ

ሐዋርያው ጳውሎስ እጅግ ጥልቅና ረቂቅ የሆኑትን የመዳን ምስጢራት በሮሜ መልእክቱ ካብራራ በኋላ፤ በመጨረሻው ምዕራፍ ላይ ወንጌል በንድፈ-ሐሳብ ብቻ ሳይሆን በሰዎች ሕይወት ውስጥ እንዴት እንደሚሠራ የሚያሳይ ሕይወት ምስክርነት ያቀርባል። ይህ ክፍል የደረቁ ሰዎች ዝርዝር ሳይሆን፤ ወንጌልን ለማስፋፋት አብረውት የደከሙ፤ ዋጋ የከፈሉና በክርስቶስ ፍቅር የታሰሩ የአገልግሎት አጋሮቹ የወርቅ ማስታወሻ ነው። ጳውሎስ እያንዳንዱን ግለሰብ በሰም እየጠራ ሲያመሰግን፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ማንም ሰው ተራ እንዳልሆነና ሁሉም የራሱ የሆነ ክቡር ድርሻ እንዳለው ያስገነዝበናል።

የፌቤን ታማኝነትና የእግዚአብሔር አገልጋይ ሴቶች

የጳውሎስ የሰላምታ ዝርዝር የሚጀምረው በኬንክራኦስ ባለች ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ በሆነችው በእኅታችን በፌቤን ነው። ፌቤን ይህንን ታላቅ የሮሜ መልእክት ደብዳቤ ይዛ የተጓዘች ታማኝ መልእክተኛ ሳትሆን አትቀርም። ጳውሎስ ለቅዱሳን እንደሚገባ በጌታ ተቀበሏት በማለት ይመክራቸዋል። እርሷ ለብዙዎችና ለጳውሎስ ራሱ ረዳት (ደጋፊ) ነበረች። ይህ የሚያሳየው በጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሴቶች በወንጌል ስርጭትና በቅዱሳን አገልግሎት ውስጥ የነበራቸው ድርሻ ምን ያህል ከፍተኛ እንደነበረ ነው። ፌቤን የራሷን ምሹት ትታ ለወንጌል የተሰጠች የፍቅር አምባሳደር ነበረች።

ጽርስቅላና አቂላ፤ በመስዋዕትነት የጸና የአገልግሎት ጥምረት

በመቀጠልም ጳውሎስ በክርስቶስ ኢየሱስ አብረውት የሚሠሩትን ጽርስቅላና አቂላን ያስታውሳል። ይህ ባልና ሚስት ለጳውሎስ ነፍስ ሲሉ አንገታቸውን ለሰይፍ የሰጡ ደፋር አገልጋዮች ነበሩ። ጳውሎስ ብቻ ሳይሆን የአሕዛብ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ያመሰግኗቸዋል። በቤታቸውም ያላቸውን ቤተ ክርስቲያን ሰላም ይላቸዋል። የእነዚህ ጥንዶች ሕይወት የሚያስተምረን ቤታችንን ለእግዚአብሔር አገልግሎት ከፍት ማድረግ ያለውን በረከት ነው። ትዳራቸው ለራሳቸው ብቻ ሳይሆን ለወንጌል ስርጭትና ለሐዋርያው መጽናኛ የሚሆን ድንቅ መሣሪያ ነበር።

የሰውነታቸው ብዝሃነትና የመንፈስ አንድነት

ጳውሎስ የሚዘረዝራቸው ስሞች እጅግ የተለያዩ ናቸው። እንደ ኤጳጌጦስ ያሉ በእስያ ለክርስቶስ በኩራት የሆኑ፤ እንደ ማርያም ያሉ ስለ ቅዱሳን ብዙ የደከሙ፤ እንዲሁም እንደ አንዲራኒቆና ዩልያ ያሉ ከጳውሎስ ጋር አብረው የታሰሩና በሐዋርያት ዘንድ የታወቁ ሰዎች ይገኙበታል። እዚህ ዝርዝር ውስጥ አይሁድና አሕዛብ፣ ወንዶችና ሴቶች፣ ባለጾጎችና ዝቅተኛ የኑሮ ደረጃ ያላቸው ሰዎች (ባሮች) በአንድነት ተጠቅሰዋል። ወንጌል የዘርና የደረጃ ግድግዳን አፍርሶ ሁሉንም የአንድ ቤተሰብ አባላት አድርጓቸዋል። ጳውሎስ እያንዳንዱን በስም ሲጠራቸው "የተወደደው"፣ "የተመረጠው"፣ "አብሮኝ የታሰረው" እያለ መጠቀሙ በቅዱሳን መካከል ያለውን ጥልቅ የሆነ የወንድማማችነት ፍቅር ያሳያል።

የቅዱስ አሳሳም ሰላምታና የክርስቶስ አብያተ ክርስቲያናት

በመጨረሻም "በቅዱስ አሳሳም እርስ በርሳችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ" በማለት ያዝዛል። ይህ አሳሳም ሥጋዊ ሳይሆን፣ በክርስቶስ ደም ለታጠቡት ቅዱሳን የሚገባ፣ ንጽሕናንና ሰላምን የሚገልጽ መንፈሳዊ መሳሳም ነው። "የክርስቶስ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል" በማለት፣ ምንም እንኳን በጂኦግራፊያዊ አቀማመጥ ቢራራቁም፣ በምድር ያሉ ቅዱሳን ሁሉ በአንድ ጌታና በአንድ እምነት የተሳሰሩ መሆናቸውን ያውጃል።

ይህንን ክፍል ስናጠና የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ እግዚአብሔር አገልግሎታችንን ብቻ ሳይሆን እኛንም ራሳችንን እንደሚያውቀን ነው። ጳውሎስ የረሳው አንድም አገልጋይ የለም። ዛሬም ቢሆን እኛ ለጌታ የምናደርገው ትንሿ ድካም እንኳን በሰማይ መዝገብ ዘንድ የታወቀች ናት። እርስ በእርስ መከባበርና መዋደድ ደግሞ ለወንጌል ስኬት ትልቁ መሠረት ነው።

🗨️ ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

👉 ሐዋርያው ጳውሎስ ፌቤንን "የብዙዎች ረዳት" ነበረች በማለት ያመሰግናታል (ቁጥር 1-2)። ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ እንደ ፌቤን ያሉና ከበስተጀርባ ሆነው አገልጋዮችንና ቅዱሳንን የሚደግፉ ሰዎችን የምናበረታታበትና እውቅና የምንሰጥበት መንገድ ምን ይመስላል?

👉 ፌቤን በቤተክርስቲያን ውስጥ አገልጋይ (ዲያቆን) እንደነበረች ተጠቅሷል። ይህ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ ሴቶች ያላቸውን የአገልግሎት ድርሻና አስፈላጊነት በተመለከተ ምን ያስተምረናል?

👉 ጵርስቅላና አቂላን ጳውሎስ "በክርስቶስ ኢየሱስ አብረውኝ የሚሠሩ" ይላቸዋል (ቁጥር 3)። ባለትዳሮች በአንድነት ሆነው በቤተክርስቲያን አገልግሎት ውስጥ መሳተፋቸው ለትዳራቸውና ለወንጌል ስርጭት የሚሰጠው ጥቅም ምንድነው?

👉 እነዚህ ባለትዳሮች ስለ ጳውሎስ ነፍስ ነፍሳቸውን ለሞት አሳልፈው እንደሰጡ ተጽፏል (ቁጥር 4)። ዛሬ ለእግዚአብሔር አገልጋዮችና ለወንጌል ስራ ስንል የእኛን ምችት ወይም ደኅንነት ለመሠዋት ያለን ዝግጁነት ምን ያህል ነው?

👉 ጳውሎስ "በቤታቸው ላላች ቤተ ክርስቲያን" ሰላምታ ያቀርባል (ቁጥር 5)። ቤታችንን ለአገልግሎትና ለሕብረት ክፍት ማድረግ በወንጌል ስርጭት ላይ የሚኖረው ተጽዕኖ ምንድነው?

👉 መርያም ስለ እናንተ "እጅግ ደክመች" ተብላ ተመስግናለች (ቁጥር 6)። በአገልግሎት ውስጥ "እጅግ መደከም" (Hard labor) ሲባል ምን ማለት ነው? ለጌታ ሥራ የምንሰጠው ጉልበትና ጊዜ ምን ይመስላል?

👉 አንዲሮኒቆንና ዩልያን ከጳውሎስ በፊት በክርስቶስ እንደነበሩ ተገልጿል (ቁጥር 7)። በእምነት ቀድመው ከነበሩና በዕድሜ ከሚበልጡን መንፈሳዊ ሰዎች ልምድ ለመቅሰም ያለን ትሕትና ምን ይመስላል?

👉 በዝርዝሩ ውስጥ እንደ አምጥልያቱና ኡርባኖስ ያሉ የባሪያ ስም የነበራቸውና እንደ አርስጣባሉ ቤተ ሰዎች ያሉ ባለሥልጣናት አብረው ተጠቅሰዋል። ይህ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለውን የማኅበራዊ ደረጃ ልዩነት መወገድና የወንጌል እኩልነት እንዴት ያሳያል?

👉 የሩፎስ እናት ለጳውሎስም "እናቱ" እንደነበረች ይናገራል (ቁጥር 13)። በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ እንደ እናትና አባት ሆነው አማካሪና ደጋፊ የሚሆኑ ሰዎችን (Spiritual Mentors) ማግኘት ያለውን አስፈላጊነት ተወያዩበት።

👉 "በተቀደሰ አሳሳም እርስ በርሳችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ" ይላል (ቁጥር 16)። ዛሬ በባህላችንና በዘመናችን ለቅዱሳን ያለንን ጥልቅ ፍቅርና ክብር በተግባር የምንገልጽባቸው መንገዶች ምንድናቸው?

 የሮሜ መጽሐፍ ጥናት፡ ክፍል ሠላሳ ሦስት (የመጨረሻው ክፍል)

 ሮሜ 16፡17-27 — ማስጠንቀቂያ፡ ድልና ዘላለም ከብር

የጥንቃቄ ጥሪ፣ የድል ብሥራትና የዘላለም ከብር፤ የሮሜ መልእክት ማጠቃለያ

ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንን በክርስቲያናዊ ትምህርትና በጸጋ እውነት የተሞላውን ታላቅ ደብዳቤ ወደ ማጠቃለያው ሲያመጣ፣ እንደ አንድ አፍቃሪ አባት ለልጆቹ የመጨረሻውንና እጅግ አስፈላጊውን የቤት ሥራ ይሰጣቸዋል። ይህ ክፍል በሦስት ዋና ዋና ጉዳዮች ላይ ያተኩራል፡- ከሐሰተኞች መጠንቀቅ፣ የሰላም አምላክ የሚሰጠው ድል እና ለእግዚአብሔር የሚቀርብ ታላቅ የምስጋና ቅኔ።

ተኩላዎች በበግ ለምድ፤ ከከፋፋዮች ተጠንቀቁ

ጳውሎስ ትምህርቱን ከመጨረሱ በፊት አንድ ከባድ ማስጠንቀቂያ ያስቀምጣል። እናንተ ከተማራችሁት ትምህርት በተቃራኒ መለያየትንና ማሰናከያን የሚያደርጉትን ሰዎች ተመልከቱና ከእነርሱ ዘወር በሉ ይላል። እነዚህ ሰዎች በለሰለሰና በሚያቆላምጥ ንግግር የዋሆችን ልብ ያታልላሉ። የሚገርመው ነገር፣ እነዚህ ሰዎች የሚያገለግሉት ጌታ ክርስቶስን ሳይሆን የገዛ ሆዳቸውን ወይም ምድራዊ ጥቅማቸውን ነው።

ይህንን በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንድ ታማኝ እረኛ በጎቹን ወደ ለምለም መስክ እየመራ ሳለ፣ በመካከላቸው ገብተው መንጋውን የሚበትኑና በጎቹን ወደ ገደል የሚመሩ ሰዎችን ሲያይ ዝም አይልም። ጳውሎስም "ለበጎ ነገር ብልሆች ለክፉ ነገር ግን የዋሆች እንድትሆኑ እወዳለሁ" በማለት ይመክረናል። ክርስቲያን በእውነት ላይ የጸና ጥበብ ሊኖረው ይገባል እንጂ በንግግር ውበት ብቻ ተረትቶ መንገዱን ሊስት አይገባውም።

የሰላም አምላክና የድል ጫማ

በመከራና በፈተና መካከል ላሉት ቅዱሳን ጳውሎስ እጅግ አስደናቂ የሆነ የተስፋ ቃል ይሰጣቸዋል። "የሰላምም አምላክ ሰይጣንን ከእግራችሁ በታች ፈጥሮ ይቀጠቅጠዋል" ይላል። ይህ ቃል በኤደን ገነት የተነገረውን የመጀመሪያውን ትንቢት (ዘፍጥረት 3፡15) ያስታውሰናል። እግዚአብሔር የሰላም አምላክ ቢሆንም፣ በጠላታችን በሰይጣን ላይ ግን ድልን የሚቀዳጅ ኃይል ተዋጊ ነው።

ይህ ድል የሚገኘው በእኛ ብርታት ሳይሆን፤ በውስጣችን በሚሠራው በእግዚአብሔር ኃይልና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ነው።

የብዕር ጓደኞችና የሰላምታ ልዋጭ

ጳውሎስ ደብዳቤውን ሲዘጋ ከብረውት ያሉትን አገልጋዮች ስም ይጠቅሳል። ጢሞቴዎስ፤ ሉብዮስ፤ ኢያሶንና ሶሲጴፕሮስ ሰላምታ ያቀርባሉ። እዚህ ጋር አንድ የሚገርም ስም እናገኛለን፤ እርሱም "ይህንን ደብዳቤ የጻፍሁ እኔ ጤርጥዮስ በጌታ ሰላም እላችኋለሁ" የሚል ነው። ጳውሎስ ሲናገር ጤርጥዮስ ደግሞ በብዕሩ ይጽፍ ነበር። ይህ የሚያሳየው ይህ ታላቅ መልእክት የብዙዎች የጋራ ጥረት ውጤት መሆኑን ነው። ጋይዮስ፤ ኤርስጦስና ቁአርቶስም እንዲሁ በናፍቆት ሰላምታቸውን ልከዋል። ቤተ ክርስቲያን የአንድነትና የፍቅር ማኅበር መሆኑን እዚህ ጋር በግልጽ እናያለን።

ታላቁ ምስጋና (ዶክሶሎጂ)፤ ለብቻው ጥበብ ላለው አምላክ ክብር ይሁን

የሮሜ መልእክት የሚደመደመው በታላቅ የምስጋና ዝማሬ ነው። ጳውሎስ እግዚአብሔርን የሚያመሰግነው በሦስት ምክንያቶች ነው፡-

1. ሊያጸናን ስለሚችል፡- እግዚአብሔር በወንጌልና በኢየሱስ ክርስቶስ ስብከት አማካኝነት አማኞችን የማጽናት ኃይል አለው።
2. ምስጢሩ ስለተገለጠ፡- ከዘላለም ዘመን ጀምሮ ተሰውሮ የነበረው፤ አሁን ግን በነቢያት መጻሕፍት የታወቀውና ለአሕዛብ ሁሉ የተገለጠው የማዳን ምስጢር (ክርስቶስ) ስለታወቀ።
3. ለእምነት መታዘዝ፡- ይህ ወንጌል ለአሕዛብ ሁሉ የተሰጠው በእምነት ለእግዚአብሔር እንዲታዘዙ ነው።

በመጨረሻም፤ "ብቻውን ጥበብ ላለው ለእግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን" በማለት ይደመድማል። ጽድቅን፤ ጸጋን፤ ድልንና ተስፋን የሰጠው አምላክ ለዘላለም የተመሰገነ ይሁን! የሮሜ መልእክት ጉዞ እዚህ ላይ ቢያበቃም፤ በሕይወታችን ውስጥ የሚኖረው የጸጋው ሥራ ግን ዘላቂ ነው።

 ለአነስተኛ ቡድን ውይይት የሚሆኑ ጥያቄዎች

 ሐዋርያው ጳውሎስ ከተማራችሁት ትምህርት በተቃራኒ መከፋፈልንና ማሰናከያን ከሚያደርጉ ሰዎች እንድትጠነቀቁና ከእነርሱም እንድትርቁ ይመከራል (ቁጥር 17)። በዘመናችን የመጽሐፍ ቅዱስን እውነት በማጣመም በቤተክርስቲያን ውስጥ መከፋፈል የሚፈጥሩ ሰዎችን እንዴት መለየት እንችላለን?

 በቁጥር 18 ላይ እነዚህ ሰዎች "ለዝህ ሆዳቸው" እንጂ ለጌታ እንደማይገዙ ተገልጿል። የአንድን መምህር ወይም መሪ እውነተኛ ማንነት ከንግግሩ በስተጀርባ ያለውን "ጥቅም ፈላጊነት" በማየት መለየት የምንችለው እንዴት ነው?

 መከፋፈልን የሚፈጥሩ ሰዎች በቃላት ለዘብታና በመልካም ንግግር የዋሆችን ያታልላሉ ይላል። እኛስ በሐሰተኛ ትምህርትና በሚያባብሉ ንግግሮች እንዳንታለል የእግዚአብሔርን ቃል በማወቅ ረገድ ምን ዓይነት ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል?

 "ለበጎ ነገር ጥበበኞች ለክፉ ነገር ግን የዋሆች እንድትሆኑ እወዳለሁ" (ቁጥር 19)። መልካም የሆነውን በማወቅና በመተግበር ረገድ "ጥበበኛ" መሆን፣ እንዲሁም ክፉ ነገርን ካለመለማመድ አንጻር "የዋህ" መሆን በዕለት ተዕለት ሕይወት ውስጥ እንዴት ይገለጣል?

 የሰላም አምላክ ሰይጣንን ከእግራችሁ በታች ፈጥኖ ይቀጠቅጠዋል የሚለው ቃል (ቁጥር 20)፣ በፈተናና በውጊያ ውስጥ ላሉ አማኞች ምን ዓይነት ድልና ተስፋ ይሰጣል?

 በቁጥር 21-23 ላይ ጢሞቴዎስ፣ ሉቂዮስ፣ ያሶንና ሌሎችም ሰላምታ ያቀርባሉ። ጳውሎስ ከእርሱ ጋር የሚያገለግሉትን ሰዎች ስም ጠቅሶ ማሰቡ፣ በአገልግሎት ውስጥ የቡድን ሥራ (Teamwork) ያለውን አስፈላጊነት እንዴት ያሳየናል?

 ቴርጥዮስ የተባለው ግለሰብ ደብዳቤውን የጻፈው እርሱ መሆኑን ገልጾ ሰላምታ አቅርቧል (ቁጥር 22)። እንደ ቴርጥዮስ ከበስተጀርባ ሆነው ድምፃቸውን ሳያሰሙ አገልግሎት የሚያቀላጥፉ ሰዎችን ማበረታታት ለምን ያስፈልጋል?

👉 የእግዚአብሔር ቃል "ከዘላለም ዘመን ጀምሮ ተሰውሮ የነበረ ምስጢር" መሆኑ ተገልጿል (ቁጥር 25)። ይህ ምስጢር አሁን ተገልጦ ለሕዝብ ሁሉ መድረሱን ማወቃችሁ፣ ወንጌልን ለሌሎች ለማካፈል ያለባችሁን ኃላፊነት እንዴት ያሳስባችኋል?

👉 ወንጌል ለሁሉም አሕዛብ የታወጀው "ለእምነት መታዘዝ" እንዲሆኑ ነው ይላል (ቁጥር 26)። እውነተኛ እምነት ሁልጊዜ ከመታዘዝ ጋር የተያያዘ መሆኑን በሕይወታችሁ እንዴት ትለማመዱታላችሁ?

👉 ጳውሎስ ደብዳቤውን የሚደመድመው "ብቻውን ጥበበኛ ለሆነ ለእግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ እስከ ዘላለም ክብር ይሁን" በማለት ነው (ቁጥር 27)። መላው የሮሜ መጽሐፍ ጥናት በሕይወታችሁ ለእግዚአብሔር ጥበብና ክብር ያላችሁን አድናቆት እንዴት ጨመረው?

የድል ጉዞው ማጠቃለያና የአዲስ ሕይወት ጅማራ፤ የጸጋው ቃል በልባችሁ ይኑር

ውድ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች፤ በዚህ የሮሜ መልእክት ጥናት ውስጥ አብረን የተጓዝነው ጉዞ እዚህ ላይ ፍጻሜውን ቢያገኝም፤ በቃሉ የተማርነው እውነት ግን በሕይወታችሁ ውስጥ ገና አሁን ማፍራት ይጀምራል። ይህ መጽሐፍ በመደርደሪያችሁ ላይ የሚቀመጥ የታሪክ ሰነድ ሳይሆን፤ በየቀኑ በልባችሁ ውስጥ የሚቃጠልና መንገዳችሁን የሚያበራ መለኮታዊ ፋናስ እንዲሆንላችሁ ምኞታችን ነው። የእግዚአብሔር ቃል ዝም ብሎ እውቀት ሳይሆን፤ ሰውን የመለወጥና ከባርነት ነፃ የማውጣት ሰማያዊ ኃይል አለውና። ብርሃን

ይህንን ጉዞ በአንድ ምሳሌ ብንመለከተው፤ አንድ ተጓዥ ረጅምና አድካሚ የሆነን ተራራ ወጥቶ ሲጨርስ፤ ከተራራው ጫፍ ላይ ሆኖ የሚመለከተው አስደናቂ እይታ ካለፈበት ድካም ሁሉ በላይ እንደሚረካው ሁሉ፤ እናንተም በሮሜ ጥናት ውስጥ አልፋችሁ በክርስቶስ ያለውን የድል አናት ስትረግጡ፤ ሕይወታችሁ በሰላምና በደስታ እንደሚሞላ እርግጠኞች ነን። አሁን ከፊታችሁ ያለው ሜዳ በጸጋ የተሞላ ነው፤ በዚያም ላይ በመንፈስ ቅዱስ መሪነት እንድትመላለሱ ተጠርታችኋል። ከአንግዲህ ወዲህ በኩኔ ጥላ ሥር ሳይሆን፤ በልጅነት ክብርና በጽድቅ ነፃነት ውስጥ የምትኖሩ አሸናፊዎች ናችሁ።

በዚህ ጥናት ውስጥ ያገኛችሁትን ብርሃን ለራሳችሁ ብቻ አትያዙት። ጸጋውን ለሌሎች አካፍሉ፤ ፍቅሩን በተግባር ግለጡ፤ እንዲሁም በቃሉ ውስጥ ያገኛችሁትን ተስፋ ለዓለም አበስሩ። እግዚአብሔር በጸጋው መሠረት ሊያጸናችሁና በክብሩ ሊሞላችሁ የታመነ ነው። የሰላም አምላክ ዘወትር ከእናንተ ጋር ይሁን፤ ፊቱንም ያበራላችሁ፤ በሕይወታችሁም ሁሉ ሰላሙን ይስጣችሁ። ይህ የመጽሐፍ መጨረሻ ገጽ ሳይሆን፤ ከክርስቶስ ጋር ለምታደርጉት የዘላለም የፍቅር ጉዞ አዲስ መጀመሪያ እንዲሆንላችሁ እንጸልያለን። ጸጋው ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን!

ይህንን ጥናት ደጋግመው በመከለስና ሌሎች 'የሕይወት እንጀራ አገልግሎት' የሚያዘጋጃቸውን የጥናት መምሪያዎች በመጠቀም በመንፈሳዊ እውቀትዎ ይደጉ።

 Website: <https://ethiopiansite.com/>

 Telegram: <https://t.me/YehiwotEnjera> Official

 Facebook: facebook.com/YehiwotEnjera

 Youtube: <https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera>

 Email: tsegaewnet@gmail.com

ከኮሃኔ ወደ ከብር፤ የወንጌል ኃይል በሮሜ መልእክት

የሮሜ መልእክት የክርስትና እምነት የጀርባ አጥንትና የወንጌል እውነት ማዕከል ነው። ይህ ጥናት ከአዳም ውድቀት ጨለማ አውጥቶ በክርስቶስ ኢየሱስ ብርሃን ውስጥ ያቆመናል። ጽድቅ በሥራ ሳይሆን በእምነት መሆኑን፤ ከሕግ ባርነት ነፃ ወጥተን በጸጋ መመላለስንና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል አሸናፊ መሆንን ቁልጭ አድርጎ ያሳያል።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በምታደርጉት ጉዞ፤ እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ያለውን ጥልቅ ፍቅርና የማይለወጥ ታማኝነት ትረዳላችሁ። ሕይወታችሁን የሚለውጥ፤ አእምሮአችሁን የሚያድስና በሰማያዊ ተስፋ የሚሞላ መለኮታዊ ጥሪ በየገጹ ተዘርግቶላችኋል። ራስን ሕያው መሥዋዕት አድርጎ ከማቅረብ ጀምሮ እስከ ክርስቶስ ድል ድረስ ያለውን መንፈሳዊ ጉዞ የሚተርክ የሕይወት መመሪያ ነው።

ይህ ጥናት ለተጠማው መንፈሳችሁ የሕይወት እንጀራ፤ ለደከመው ልባችሁ ደግሞ ብርታት ይሁንላችሁ። በጸጋው ተመሥርታችሁ፤ በቃሉ ታንጻችሁና በክርስቶስ ፍቅር ተሞልታችሁ የብርሃን ልጆች ሆናችሁ እንድትመላለሱ ጌታ ይርዳችሁ። የእግዚአብሔር ቃል ለዘላለም ይጸናል፤ የጸጋውም ስጦታ ለሚቀበሉት ሁሉ የሕይወት ሙሉ ነው። ድሉ የእናንተ ነው!

ያግኙን

ሌሎች የጥናት መምሪያዎችን ለማግኘት የሚፈልጉ ከሆነ ጥያቄዎን ያድርሱን። እንዲሁም ስለዚህ ጥናት ያለዎትን አስተያየት፤ ጥያቄ ወይም ምስክርነት መስማት እንሻለን። የእርስዎ መልዕክት ለእኛ ትልቅ ብርታት ነው።

Website: <https://ethiopiansite.com/>

Telegram: https://t.me/YehiwotEnjera_Official

Facebook: <facebook.com/YehiwotEnjera>

Youtube: <https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera>

Email: tsegawnet@gmail.com

